

Мусулмон қўғони

Қуръон ва Суннатдан дуо ва зикрлар

SA'ID 'ALĪ WAHF AL-QAHTĀNĪ

**Муслмон
қўрғони**

Қуръон ва Суннатдан дуо ва зикрлар

ح) جمعية أصول للمحتوى الدعوي، ١٤٤٦ هـ

القحطاني، الدكتور سعيد بن علي بن وهف

حصن المسلم من أذكار الكتاب والسنة. باللغة الأوزبكية / الدكتور
سعيد بن علي بن وهف القحطاني - ط ١. - الرياض، ١٤٤٦ هـ

٢٠٤ ص؛ ١٧×١٢ سم

رقم الإيداع: ١٧٠٥٣ / ١٤٤٦

ردمك: ٩-٠٣-٨٥٣٧-٦٠٣-٩٧٨

Муаллиф: Саид Ал-Қаҳтоний

Таржимон: Абдуллоҳ Муҳаммад

Мусахҳиҳ: Неъматуллоҳ Ҳамидов (Абдулҳафиз домла)

Муҳаррир: Адҳам Абдулмўъмин ўғли Олим

Саҳифаловчи: Саид Аҳмад

Ушбу нашрни кўриб чиқиб, тасдиқлаган: “Даъват мазмуни
асослари” жамияти

حَضَرُ الْمُسْلِمِ

مِنْ أَذْكَارِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

الفقيه إلى الله تعالى
و. س. ميرزا محمد علي بن وهف الأحمطاني

НОШИР МУҚАДДИМАСИ

Барча ҳамду санолар Аллоҳга хосдир. Унга ҳамд ва истиффор айтамиз, Ундан ёрдам ва ҳидоят сўраймиз, нафсимизнинг шумлигидан ва амалларимизнинг ёмонлигидан Унинг Ўзидан паноҳ сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилган кимсани адаштирувчи, У адаштирган кимсани эса ҳидоят қилувчи йўқдир. Мен “Ягона, шериксиз Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Унинг бандаси ва элчисидир”, деб гувоҳлик бераман. Аммо баъд:

Қўлингиздаги “Мусулмон кўрғони” китобчаси Ислом уммати ичида ўзига хос шуҳрат қозонди. Бунинг сабабларидан бири китобчанинг мухтасарлиги ҳамда саҳиҳ санадли зикр ва дуоларни жамлаганидир. Бундан ташқари, ботиний сабаб ҳам борки, у – муаллифнинг ихлосидир. Ихлос билан қилинган амалнинг Ер юзида қабул қилиниши эса Аллоҳнинг суннатларидан.

Бу китобча дунёдаги қўплаб тилларга, жумладан, ўзбек тилига ҳам ўгирилди ва ўзбек мусулмонлари ҳам бу таржимадан фойдаланиб, барча ҳолатларида пайғамбарона дуо ва зикрларга амал қила бошладилар.

Халқимизда ушбу китобчадан фойдаланишга истак кучайгани боис, уни қайта нашр қилиш ниятини қалбимизга тугдик. Аллоҳ олдидаги масъулиятни ҳис этганимиз учун илгари ўзбек тилида нашр қилинган “Мусулмон қўрғони” китобчасини бошдан-оёқ арабча матнга такқослаб, кўриб чикдик ва таржимага қисман бўлса-да, ўзгартиришлар киритдик. Чунки баъзи дуо ва зикрларнинг маъноси ҳақида мухтарам уламоларимиз тарафидан бир неча қавллар айтилган бўлиб, уларнинг ҳаммасини таржимада бирдек қўллаш маънонинг чўзилиб кетишига сабаб бўлади. Шунинг учун маънолар ичидан ўша зикрнинг ворид бўлиш ўрнига муносибларинигина танлаб олдик. Бир зикр ёки дуо икки ёхуд ундан кўп жойда фарқли таржима қилинганини кўрган ўқувчи буни “таржимоннинг иккиланиши”, деб ўйлаб қолиши мумкин. Аслида эса сўзларнинг синонимлари ишлатилган, холос.

Қилаётган бу ишимизда қусур бўлиши табиий. Шу боис, таржимада учраган камчиликларни бизга етказган биродарларимизга олдиндан ўз миннатдорчилигимизни изҳор этамиз ва келгуси нашрларда хатоларни тузатиб боришга ҳаракат қиламиз.

Диққат! Ушбу китобчани қайта нашр қилмоқчи

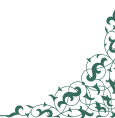

бўлган ҳимматли биродарларимиздан нашр учун биздан ижозат олишларини талаб қиламиз. Фикр ва мулоҳазаларингизни islomnuri@gmail.com манзилига йўллашингиз мумкин.

Сўзимиз сўнгида Аллоҳга ҳамду санолар, Пайғамбаримизга саловат ва саломлар айтамиз.

Ҳижрий 1433 йил, 9 Рабиул-аввал

Милодий 2012 йил, 1 феврал

МУҚАДДИМА

Барча ҳамд Аллоҳникидир! Биз У зотга ҳамдлар айтамиз, Ундан мадад тилаймиз, мағфират сўраймиз! Нафсларимизнинг ва амалларимизнинг ёмонлигидан паноҳ беришини илтижо қиламиз. Зеро, Аллоҳ ҳидоятга бошлаган инсонни ҳеч ким йўлдан адаштира олмас ва У адаштирган кимсани энди ҳеч ким ҳидоятга етаклай олмас. Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқлигига гувоҳлик бераман. У ёлғиз ва шериксиз Зотдир. Яна гувоҳлик бераманки, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Унинг қули ва расулидир. У зотга, аҳли оилаларига, асҳобларига ва уларга гўзал суратда қиёматга қадар эргашган барча мўминларга Аллоҳнинг кўпдан-кўп саловати ва саломи бўлсин.

Аммо баъд. Мен бу мухтасар китобчани ўзимнинг “Зикр, дуо ва китобу суннатдан дам солиб-ўқиб даволаш” номли китобимдан қискартириб олдим. Енгил бўлиши учун ундан фақат “Зикрлар” бобини мухтасар этдим.

Китобчада зикр матни билан чекландим. Аслда келган бир ёки икки манбани айтиш билан кифояландим. Зикрни ривоят қилган саҳобани билмоқчи ёки қўшимча маълумот олмоқчи

бўлганлар китобнинг асliga мурожаат қилсинлар. Мен Аллоҳ таолодан гўзал исмлари ва олий сифатлари билан сўрайманки, бу амалимни Ўзининг юзи учун холис бўлишини насиб этсин, ҳаётимда ҳам, вафот этганимдан сўнг ҳам шу сабабли менга фойдалар берсин. Уни ўқиган, чоп этган ёки нашр этилишига сабаб бўлган кишилар учун ҳам хайрли-фойдали қилсин! Албатта Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло ҳар нарсага Қодирдир. Набиййимиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламга, у кишининг оила аъзоларига, асҳобларига ва то қиёматга қадар уларга гўзал суратда эргашганларга Аллоҳнинг раҳмати ва саломи бўлсин.

Муаллиф (Ҳижрий 1409 йил, Сафар ойи)

ЗИКР (АЛЛОҲНИ ТИЛДА ВА ДИЛДА ЁД ЭТИШ) ФАЗИЛАТИ

Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло айтади:

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾

“Бас, Мени эслангиз, Мен ҳам сизларни эслайман ва Менга шукр қилингиз ва Мени(нг неъматларимни) инкор қилмангиз!” [“Бақара”, 152]

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

“Эй мўминлар Аллоҳни кўп зикр қилинглар!”
[“Ахзоб”, 41]

﴿وَالذِّكْرُ عِنْدَ اللَّهِ كَثِيرًا وَالذِّكْرُ عِنْدَ اللَّهِ كَثِيرًا أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

“Аллоҳни кўп зикр қилувчи эркаклар ва (Аллоҳни кўп зикр қилувчи) аёллар – улар учун Аллоҳ мағфират ва улуғ мукофот (яъни, Жаннатни) тайёрлаб қўйгандир”. [“Ахзоб”, 35]

﴿وَإِذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ
بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾

“Роббингизни ичингизда ёлвориб, қўрқиб, дилдан эртаю кеч ёд қилинг ва ғофил кимсалардан бўлманг!” [“Аъроф”, 205]

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ: مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ».

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам бу ҳақда айтадилар: “Роббини зикр қиладиган киши билан зикр қилмайдиган кимсанинг фарқи тирик билан ўликнинг фарқи (кабидир)”.⁽¹⁾

وَقَالَ ﷺ: «أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٍ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ، فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ، وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟»، قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى».

“Сизларга амалларингиз ичида энг яхшисини, Маликларингиз хузурида энг покизасини, даражаларингизни кўтарувчисини, олтину кумуш эҳсон қилишдан ҳам яхшироғини ва душманларингизга рўпара бўлиб, сизлар уларни улар сизларни бўйинларингизга (қилич) уришларидан ҳам хайрлироғини хабарини берайми?” – дедилар Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам. “Ҳа”, дейишди (асҳоблари). Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Бу Аллоҳ таолонинг зикридир!”.⁽²⁾

1 Бухорий.

2 Термизий ва Ибн Мож.

وَقَالَ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شَبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِي أَتَيْتُهُ هَرَوْلَةً».

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар: “Аллоҳ таоло айтади: “Мен бандамнинг Мен ҳақимдаги ўйидаман. Агар у Мени зикр қилса, Мен у билан биргаман. Агар у Мени ичида зикр қилса, Мен ҳам уни ичимда зикр қиламан. Агар у Мени жамоа-кишилар (ораси)да зикр қилса, Мен уни улардан яхшироқ халқ-жамоа(ораси)да зикр қиламан. Агар у Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир газ (72–50 см) яқинлашаман. Агар у Менга бир газ яқинлашса, Мен унга бир кулоч яқинлашаман. Агар у Мен(томон)га юриб келадиган бўлса, Мен унга (томон) югураман”⁽¹⁾.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّهُ بِهِ، قَالَ: «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ».

1 Бухорий ва Муслим.

Абдуллоҳ ибн Буср розияллоҳу анҳунинг ҳадиси:
“Бир киши: “Эй Аллоҳнинг Расули, Ислом(нинг нафл) амаллари менга кўпайиб кетди. Сиз менга (ўзи енгил, савоби кўп) бир нарсани ўргатинг, мен унга қаттиқ амал қилай”, деди. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Тилинг⁽¹⁾ “ҳеч қачон Аллоҳнинг зикридан тўхтамасин

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا؛ لَا أَقُولُ: ﴿الْمَ﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا مٌ حَرْفٌ، وَمِمْ حَرْفٌ».

Росуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Ким Аллоҳнинг китобидан бир ҳарф ўқиса, унга бир ҳасана (ёзилади). Мен “Алиф, Лам, Мим” бир ҳарф, деб айтмайман. Лэкин “Алиф” бир ҳарф, “Лам” бир ҳарф, “Мим” бир ҳарфдир”.⁽²⁾

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ، أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ، فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ

1 Термизий ва Ибн Можа.

2 Термизий.

رَحِمَ؟!»، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ؛ فَيَعْلَمُ - أَوْ يَقْرَأُ - آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ ﷺ خَيْرَ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلَاثَ خَيْرَ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعَ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَائِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ؟!».

Уқба ибн Омир розияллоху анхудан: “Биз суффада эканимизда Росулulloх соллаллоху алайҳи ва саллам чиқдилар. “Сизларнинг қайси бирингиз ҳар куни Бутҳон ёки Ақиққа бориб, ҳеч қандай гуноҳсиз, қариндош-уруғ ўртасини узмасдан ўрқачлари катта-катта бўлган икки туя олиб келишни хоҳлайди?” – дедилар. Биз: “Эй Росулulloх! Буни ҳаммамиз хоҳлаймиз”, деб жавоб бердик. Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи ва саллам айтдилар: “Сизлардан бирингиз масжидга эрталаб бориб, Аллоҳнинг китобидан икки оят ўрганмайдими ёки ўқимайдими? (Бу) унга икки туядан яхшироқ, учта (оят унга) уч туядан, тўрттаси тўртта туядан яхшироқдир. Оятлар сонига қараб туялар адади бўлади”.⁽¹⁾

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ

1 Муслим.

مِنَ اللَّهِ تَرَةً۱.

Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Ким бир жойга ўтириб, у ерда Аллоҳни зикр қилмаса, унга Аллоҳ таолодан бир тира – қасос бўлади. Бир ўринга ётиб, унда Аллоҳни зикр қилмаса, унга (ҳам) Аллоҳ (томони)дан бир тира – қасос бўлади”.⁽¹⁾

وَقَالَ ﷺ: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ: إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ؛ فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ عَفَّرَ لَهُمْ».

“Қайси бир қавм бирон даврада ўтириб, у ерда Аллоҳни зикр қилмасалар ва пайғамбарларига саловат айтмасалар, уларга тира – қасос бўлади. (Аллоҳ) агар хоҳласа уларни азоблайди, хоҳласа мағфират қилади”, дедилар Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам.⁽²⁾

وَقَالَ ﷺ: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حَيْفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ».

Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам

1 Абу Довуд.

2 Термизий.

айтдилар: “Аллоҳни зикр қилмасдан ўринларидан қўзғалган қавм эшак ўлимтиги каби нарса устидан турган (яъни, унинг гўшtidан тановул қилиб тургандек) бўладилар ва (бу) уларга ҳасрат бўлади”.⁽¹⁾

¹ Абу Довуд ва Аҳмад.

1 УЙҚУДАН ТУРГАНДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР

1-1) «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ».

“Алҳамду лиллааҳиллазий аҳйаанаа баъда маа амаатанаа ва илайҳин-нушуур”.

“Бизга ўлдиргандан сўнг (яна) ҳаёт берган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Қайтиш унгадир!”⁽¹⁾

2-2) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي».

“Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува Ўалаа кулли шай’ин қодийр. Субҳааналлоҳи вал-ҳамду лиллааҳи ва лаа илааҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар. Ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳил-балиййил-ъазийм. Роббиғфир лий”.

“Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериксиз(Зот)дир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уники ва У барча нарсага қодир. Аллоҳ покдир. Ҳамд Аллоҳгадир. Аллоҳдан ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ

¹ Бухорий ва Муслим.

йўқ. Аллоҳ буюкроқдир. Ҳаракат ҳам, қудрат ҳам ёлғиз, Олий ва Улуғ Аллоҳ(нинг мадади) биландир. Эй Роббим, мени мағфират қил”.

Ким шундай деса, мағфират қилинади. Дуо қилса, ижобат бўлади. Агар туриб таҳорат олиб намоз ўқиса, намози қабул бўлади.⁽¹⁾

3-(3) «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ».

“Алҳамду лиллааҳиллазий ғаафааний фий жасадий ва родда ғалайя руухий ва азина лий би-зикриҳ”.⁽²⁾

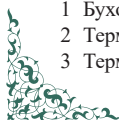
“Менинг жисмимга соғлик ато этган, менга руҳимни қайтарган ва Ўз зикрига изн берган Аллоҳга ҳамд бўлсин”.⁽³⁾

4-(4) ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝١١٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝١١١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ۝١١٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا

1 Бухорий ва Ибн Можа

2 Термизий.

3 Термизий

مُنَادِيَا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١١٣﴾ رَبَّنَا وَءَاثِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١١٤﴾
فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنُفِي
بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُودُوا
فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا أَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أَدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّتِ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١١٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١١٦﴾
مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١١٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١١٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَمَن يُوْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا
يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢٠﴾

Осмонлар ва ернинг яралишида ҳамда кеча ва кундузнинг алмашиб туришида ақл эгалари учун (бир яратувчи ва бошқариб тургувчи Зот мавжуд эканлигига) оят-аломатлар борлиги шубҳасиздир.

Улар турганда ҳам, ўтирганда ҳам, ётганда ҳам Аллоҳни эслайдилар ҳамда осмонлар ва ернинг яралиши ҳақида тафаккур қилиб (дейдилар): “Эй Роббимиз, бу (борлик)ни беҳуда яратганинг йўқ! Сен (беҳуда бирон иш қилиш айбидан) поксан. Ўзинг бизни жаҳаннам азобидан асра. Эй Роббимиз, албатта Сен кимни жаҳаннамга киритсанг, муҳаққак уни расво қилурсан ва бундай золимлар учун ҳеч қандай ёрдамчи йўқдир. Эй Роббимиз, албатта биз “Роббингизга иймон келтирингиз!”, – деб иймонга чорлаган жарчи (Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг) нидоларини эшитдигу, иймон келтирдик. Эй Роббимиз, Бизнинг гуноҳларимизни мағфират қил, қилган ёмонликларимизни (саҳифа амалимиздан) ўчиргил ва бизларни яхшилар билан бирга ўлдир! Эй Роббимиз, бизларга пайғамбарларинг орқали ваъда қилган нарсаларингни ато қил ва бизларни Қиёмат кунда расво қилмагил! Албатта, Сен ваъданга хилоф қилмагайсан”. Бас, Роббилари уларнинг дуоларини ижобат қилиб, (деди:) “Албатта, Мен сизлардан бирон амал қилувчи эркак ё аёлнинг амалини зое қилмайман. Зеро, бирингиз бошқангиздандирсиз. (Яъни, эркак аёлдан, аёл эркакдан дунёга келган). Бас, ватанларидан ҳижрат қилган, диёрларидан

қувилган, Менинг йўлимда азиятлар чеккан ва (Менинг йўлимда) жанг қилиб, қатл этилган зотларнинг қилган гуноҳларини ўчиргайман ва уларни Аллоҳ ҳузуридан савоб-мукофот қилиб, тағларидан дарёлар оқиб турадиган боғларга киритурман. Ва энг гўзал савоб-мукофот Аллоҳнинг ҳузуридадир”. Сизни кофирларнинг шаҳарларда кезишлари алдаб қўямасин. (Бу елиб югуриш, ғолибона кезишлар) озгина матодир. Сўнгра жойлари жаҳаннам бўлгай! Нақадар ёмон жой у! Аммо Роббиларидан қўрққан зотлар учун Аллоҳ ҳузуридан зиёфат бўлмиш – тағларидан дарёлар оқиб турувчи боғлар бордирки, улар бу боғларда абадий қолажақлар. Яхшилар учун Аллоҳ ҳузуридаги нарса (яъни, савоб-ажр кофирларнинг муваққат кайф–сафоларидан) афзалроқдир. Албатта, аҳли китоб ичида Аллоҳга ҳамда сизларга нозил қилинган ва ўзларига нозил қилинган нарсаларга иймон келтирувчи, Аллоҳга итоат қилиб бош эгувчи, Аллоҳнинг оятларини озгина қийматга сотиб юбормайдиган зотлар ҳам бор эканлиги аниқ равшандир. Ана ўшалар учун Роббилари ҳузуридан ажру савоб бордир. Албатта, Аллоҳ тезда ҳисоб-китоб қилувчи Зотдир. Эй мўминлар, сабр қилингиз ва сабрутоқат қилишда (кофирлардан) устун бўлингиз

ҳамда доимо (кураш-жиход учун белингиз боғлиқ ҳолда) ҳозир бўлиб турингиз! Ва Аллоҳдан қўрқингизки, (шунда) шояд нажот топгайсизлар.⁽¹⁾

КИЙИМ КИЙИЛАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

5- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوبَ)، وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ...».

“Алҳамду лиллааҳиллазий касааний ҳазаа ва розақонийҳи мин ғойри ҳавлин минний ва лаа қуввах”.

“Мана шу (либос)ни кийгизган ва уни менга ўз тарафимдан ҳеч бир куч-қувватсиз насиб қилган Аллоҳга ҳамд бўлсин”.⁽²⁾

ЯНГИ КИЙИМ КИЙГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

6- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ؛ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ».

1 “Оли Имрон”, 190-200.

2 Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

“Аллоохумма, лакал-ҳамду анта ка-савтанийҳ. Ас’алука мин хойриҳии ва хойри маа сунӣға лаҳ. Ва аъузу бика мин шарриҳии ва шарри маа сунӣға лаҳ”.

“Эй Аллоҳ! Сенга ҳамд бўлсин! Сен буни менга кийгиздинг. Мен Сендан унинг ва у унинг учун яратилган нарсанинг яхшилигини (яъни, уни тоат-ибодатларда ишлатишни) сўрайман. Унинг ва у унинг учун яратилган нарсанинг ёмонлигидан (яъни, уни гуноҳ-маъсиятларда ишлатишдан) паноҳ тилайман.⁽¹⁾

ЯНГИ КИЙИМ КИЙГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН ДУО

(1)-7 «تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى».

“Тублий ва юхлифуллоҳу таъаалаа”.

“Эскиртириб-тўзитинг, Аллоҳ таоло ўрнига берсин”.⁽²⁾

(2)-8 «الْبَسَ جَدِيدًا، وَعِشَ حَمِيدًا، وَمُتَ شَهِيدًا».

“Илбас жади́йдан ва ъиш ҳамийдан ва мут шаҳийдаа”.

1 Абу Довуд.

2 Абу Довуд.

“Янги кийинг, ҳамд айтиб яшанг ва шаҳид бўлиб вафот этинг!”⁽¹⁾

КИЙИМИНИ ЕЧГАНДА НИМА ДЕЙДИ?

-9 «بِسْمِ اللَّهِ».

“Бисмиллаҳ”.

(Аллоҳ номи билан)”⁽²⁾.

ҲОЖАТХОНАГА КИРАЁТГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

-10 «[بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ]».

“Бисмиллаҳ. Аллоохумма, инний аъу—узу бика минал-хубси вал-хобааис”.

“[Бисмиллаҳ.] **Эй Аллоҳ!** Мен Сендан эркак ва урғочи жинлардан паноҳ беришингни сўрайман”⁽³⁾.

1 Ибн Можа ва Бағавий.

2 Термизий.

3 Бухорий ва Муслим.

7 ХОЖАТХОНАДАН ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

11- «غُفْرَانَكَ».

“Ғуфроонак”.

“Мағфират этишингни сўрайман”.⁽¹⁾

8 ТАҲОРАТ ОЛИШДАН ОЛДИН АЙТИЛАДИГАН ЗИКР

12- «بِسْمِ اللَّهِ».

“Бисмиллаҳ”.

“Бисмиллаҳ (Аллоҳ номи билан таҳорат оламан)”.⁽²⁾

9 ТАҲОРАТДАН СЎНГ АЙТИЛАДИГАН ЗИКР

13-1 (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ...).

“Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳ, ваҳдаҳуу лаа

1 Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

2 Абу Довуд, Ибн Можа ва Ахмад.

шарийка лаҳуу ва ашҳаду анна Муҳаммадан
табдуҳуу ва росуулуҳ”.

“Гувоҳлик бераманки, ёлғиз Аллоҳдан ўзга
(ҳақ) маъбуд йўқ. Унинг шериги йўқ. Гувоҳлик
бераманки, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва
саллам Унинг бандаси ва Расулидир”.⁽¹⁾

14-(2) «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ».

“Аллоохуммажъалний минат-тавваабийна важъалний
минал-мутатоҳҳирийн”

“Эй Аллоҳ! Мени тавба қилувчилардан ва
тахоратли-покиза кишилардан қил”.⁽²⁾

15-(3) «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

“СубҳаанакаАллоохумма ва биҳамдика ашҳаду
аллаа илааҳа илла анта, астағфирука ва атуубу
илайк”.

“Эй Аллоҳ! Сен поксан ва Сенинг ҳамдинг билан
(тасбеҳ айтаман). Гувоҳлик бераманки, Сендан
ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. Сендан истиғфор сўрайман
ва Сенга тавба қиламан”.⁽³⁾

1 Муслим.

2 Термизий.

3 Насойй.

МАНЗИЛ-УЙДАН ЧИҚИШДА ЎҚИЛАДИГАН ЗИКР

16-(1) «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

“Бисмиллаҳ, таваккалту ъалаллоҳ, ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ”.

“Бисмиллаҳ. Аллоҳга таваккал қилдим. Бир ҳолатдан иккинчи ҳолатга ўтиш ва қувват ёлғиз Аллоҳдандир”.⁽¹⁾

17-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

“Аллоохумма, инний аъузуз бика ан адилла ав удолл, ав азилла ав узалл, ав азлима ав узлам, ав ажҳала ав южҳала ʔалайй”.

“Эй Аллоҳ, мен Сендан адашиш ёки адаштирилишдан, тойиш ёки тойдирилишдан, зулм қилиш ёки зулмга учрашдан, (бировга) жоҳиллик қилиш ёки менга жоҳиллик қилинишидан паноҳ беришингни сўрайман”.⁽²⁾

1 Абу Довуд ва Термизий.

2 Абу Довуд, Насоий, Термизий ва Ибн Можа.

МАНЗИЛ-УЙГА КИРИШДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКР

11- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا،
ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»

“Бисмиллаҳи валажнаа ва бисмиллаҳи хорожнаа
ва ыалаа Роббинаа таваккалнаа”.

“Аллоҳ номи билан кирдик, Аллоҳ номи билан
чикдик ва Роббимизга таваккал этдик”. Сўнгра
аҳлига салом берсин.⁽¹⁾

Агар киши уйига киришида ва таом пайтида
Аллоҳни зикр қилса, Шайтон (болаларига)
айтади: “Сизлар учун (бу ерда) тунаш ҳам, кечки
таом ҳам йўқ”.⁽²⁾

МАСЖИДГА БОРИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

19- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا،
وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي
نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ

1 Абу Довуд.

2 Муслим.

فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظَمُ لِي نُورًا، وَعَظَمَ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا،
وَاجْعَلْ لِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِي نُورًا، وَفِي
لَحْيِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا

“Аллоохуммажъал фий қолбий нуурон ва фий лисааний нуурон ва самъий нуурон ва фий басорий нуурон ва мин фавкий нуурон ва мин тахтий нуурон ва ʻан ямийний нуурон ва ʻан шимаалий нуурон ва мин амаамий нуурон ва мин холфий нууро. Важъал фий нафсий нуурон ва аъзим лий нуурон ва ʻаззим лий нууро. Важъал лий нуурон важъалний нууро. Аллоохумма, аътиний нуурон важъал фий ʻасобий нуурон ва фий лаҳмий нуурон ва фий дамий нуурон ва фий шаърий нуурон ва фий башарий нууро”.

“Эй Аллоҳ! Менинг қалбимда, тилимда, эшитишим-қулоғимда, кўзимда, устимдан, остимдан, ўнгимдан, чапимдан, олдимдан ва ортимдан нур қил. Қалбимда нур қил. Менда нурни кўп қил. Уни менда яна ҳам мўл-кўл эт. Менга нур қил, мени нур қил. Эй Аллоҳ, менга нур ато эт. Менинг пайларимда, гўштларимда, қонимда, сочим(мўйим)да ва теримда нур қил”.⁽¹⁾

1 Бухорий ва Муслим.

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي عِظَامِي»

“Аллоохуммажъл лий нуурон фий қобрий ва нуурон фий ʻизоомий”.

“Эй Аллоҳ, менинг қабримда ва суякларимда нур қил”.⁽¹⁾

«وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا»

“Ва зидний нуурон ва зидний нуурон ва зидний нууро”.

“Менда нурни зиёда эт. Менда нурни зиёда эт. Менда нурни зиёда эт”.⁽²⁾

«وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ».

“Ва ҳаб лий нуурон ʻалаа нуур”.

“Менга нур устига яна нур бер”.⁽³⁾

МАСЖИДГА КИРИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

20- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ] [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ].

1 Термизий.

2 Бухорий.

3 Ибн Ҳажар.

“Аъузу биллаҳил-ъазийм, ва би-важҳиҳил-карийм, ва султоониҳил-қодийми минаш-шайтоонир-рожийм. (Бисмиллааҳи вас-солаату) вас-салааму ъалаа росуулиллааҳ”.

“Улуғ Аллоҳдан Унинг карим юзи ва қадим салтанати билан тошбўрон қилинган шайтондан паноҳ тилайман. [Бисмиллаҳ, саловат] ва салом Росулуллоҳга бўлсин”.⁽¹⁾

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ».

“Аллоохуммафтах лий абваба роҳматик”.

“Эй Аллоҳ! Менга раҳматинг эшикларини оч”.⁽²⁾

МАСЖИДДАН ЧИҚИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

21- «بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

“Бисмиллааҳи вас-солаату вас-салааму ъалаа Росуулиллаҳ. Аллоохумма, инний ас’алука мин фазлик. Аллоохуммаъсимний минаш-шайтоонир-рожийм”.

1 Abu Dowud, kavs ichidaги лафз Ибн Сунний зиёдаси.

2 Муслим.

“Бисмиллаҳ. Росулulloҳга саловату саломлар бўлсин!
Эй Аллоҳ! Мен Сенинг фазлу марҳаматингдан
сўрайман! Эй Аллоҳ! мени тошбўрон қилинган
шайтондан маъсум эт-сақла!”⁽¹⁾

АЗОН ЗИКРЛАРИ

22-(1) “Азон айтилаётган вақтда азонни эшитаётган
киши муаззин айтган сўзларни ортидан қайтариб
айтади. Фақатгина “Ҳайя ғалас-солааҳ” ва “Ҳайя
ғалал фалааҳ” деган ўринда

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

“Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ”, дейди.

“Ҳайя алас-солат” ва “Ҳайя алал-фалаҳ”дан
бошқаларида муаззиннинг сўзи қайтарилади.
“Ҳайя алас-солат” ва “Ҳайя алал-фалаҳ”
дейилганда (азон эшитувчи) “Ла ҳавла ва ла
қуввата илла биллааҳ”, деб айтади.⁽²⁾

وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا.

23-(2) “Ва ана ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳу

1 Ибн Можжа.

2 Бухорий ва Муслим.

вахдаҳуу лаа шарийка лаҳ, ва анна Муҳаммадан
ъабдуҳуу ва росуулуҳ. Розийту биллаҳи роббан ва
би Муҳаммадин росуулан ва бил-ислаами дийнаа”.

“Мен ҳам Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқлигига,
Унинг ёлғиз, шериксиз эканига ва Муҳаммад
соллаллоҳу алайҳи ва саллам Унинг кули
ҳамда Расули эканига гувоҳлик бераман. Аллоҳ
Роббим, Муҳаммад пайғамбарим ва Ислом диним
эканлигига рози бўлдим”.⁽¹⁾

Буларни муаззин икки шаҳодатни – “Ашҳаду аллаа
илааҳа иллаллоох” ва “Ашҳаду анна Муҳаммадар
росуулуллоох”ни – айтганидан сўнг айтади. ⁽²⁾

24-(3) Муаззинга жавоб бергач, (яъни, унинг
айтганларини такрорлаб бўлгач), Набий соллаллоҳу
алайҳи ва салламга саловат (соллаллоҳу алайҳи
ва саллам деб) айтади. ⁽³⁾

25-(4) «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّامَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ
مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ؛
[إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ].»

“Аллоохумма, Робба ҳаазиҳид-даъватит тааммаҳ, вас-

1 Муслим.

2 Ибн Хузайма.

3 Муслим.

солаатил қооимаҳ, аати Муҳаммаданил-васийлата вал-фадийлах, ва-бъасху мақоомам маҳмууданил-лазий ваъадтах, (иннака лаа тухлифул-мийъаад)”.⁽¹⁾

Кейин дуо қилиб айтади: “Ушбу комил даъват-чақирикнинг, ҳозир бўлган (вакти етган) намознинг Робби бўлган **эй Аллоҳ!** Муҳаммад соллаллоху алайҳи ва салламга васила (Росулуллох соллаллоху алайҳи ва саллам унга эришишга умид қилган Жаннатдаги манзилат) ва фазилат ато эт. Уни Ўзинг ваъда қилган мақтовли мақомга чиқар”⁽¹⁾

26-(5) Азон билан иқомат оралиғидаги вақтда ўзининг ҳаққига дуо қилади. Бу вақтда (қилинган) дуо қайтарилмайди (мақбулдир).⁽²⁾

ИСТИФТОХ (НАМОЗГА КИРИШ) ДУОСИ

27-(1) «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْني مِنَ خَطَايَايَ بِالْثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ».

“Аллоохумма, бааъид байний ва байна хотоойаая камаа бааъадта байнал-машриқи вал-мағриб. Аллоохумма,

1 Албатта, Сен ваъдага хилоф қилмайсан.

2 Абу Довуд, Термизий ва Аҳмад.

наққиний мин хотоойаая камаа юнокқос-савбул-абязу
минад-данас. Аллоохуммағсилний мин хотоойаая
бис-салжи вал-мааи вал-барод”.

“Эй Аллоҳ! мен билан хатоларим орасини мағриб
билан машрик ўртасини узоқ қилганинг каби
йироқлаштир. Эй Аллоҳ! Оппоқ либос кирликдан
тозалангани каби мени ҳам хатоларимдан тозала.
Эй Аллоҳ! Мени хатоларимдан қор билан, сув
билан ва дўл билан юв-покла!”⁽¹⁾

28-(2) «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ،
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

Субҳаанақ-Аллоохумма, ва би-ҳамдика ва
табаарокасмука ва таъаалаа жаддук, ва лаа илааҳа
ғойрук”.

“Эй Аллоҳ! Сен (барча айбу нуқсонлардан)
поксан. Сенинг ҳамдинг билан (тасбеҳ айтдим).
Сенинг исминг баракотли, улуғлигинг олий бўлди
ва Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”.⁽²⁾

29-(3) «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ، وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ».

1 Бухорий ва Муслим.

2 Абу Довуд, Насоий, Термизий ва Ибн Можа.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ
نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي؛ فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا؛ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ؛ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا
إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا؛ لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ.
لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْحَيَزُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ
وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

“Важжаҳту важҳий лиллазий фатарос-самааваати вал-ардо ҳанийфа, ва маа ана минал мушрикийн. Инна солаатий ва нусукий ва маҳйаая ва мамаатий лиллаҳи роббил ʼааламийна, лаа шарийка лаҳу ва би-заалика умирту ва ана минал-муслимийн. Аллоохумма, антал-малику лаа илааҳа иллаа анта, анта роббий ва ана ʼабдук, золамту нафсий, ваʼтарофту бизанбий, фағфирлий зунуубий жамийʼаа, иннаҳу лаа яғфируз-зунууба иллаа ант. Ва-ҳдиний ли-аҳсанил-аҳлаақи, лаа яҳдий ли-аҳсаниҳаа иллаа ант. Ва-сриф ʼанний саййиаҳаа, лаа ясрифу ʼанний саййиаҳаа иллаа ант. Лаббайка ва саъдайка, вал-хойру куллуҳуу фий ядайка, ваш-шарру лайса илайк, ана бика ва илайк, табаарокта ва таʼаалайт, астағфирука ва атуубу илайк”.

“Осмонлару ерни яратган Зотга мусулмон бўлиб юзландим ва мен мушриклардан эмасман. Албатта,

намозим, қурбонлигим, ҳаётим ва ўлимим оламлар Робби бўлмиш Аллоҳ учундир. Унинг шериги йўқ. Мен шунга буюрилдим ва бунга бўйсунувчи-муслмонларданман. **Эй Аллоҳ!** Сен Маликсан ва Сендан ўзга ҳеч бир (ҳақ) илоҳ йўқ. Сен Роббимсан ва мен Сенинг қулингман. Мен (гуноҳлар қилиб) ўзимга зулм қилдим ва гуноҳларимни эътироф этдим. Менинг барча гуноҳларимни кечир. Албатта, гуноҳларни ёлғиз Сен кечирувчисан. Мени энг гўзал хулқларга йўлла. Албата, гўзал хулқлар сари ёлғиз Сенгина ҳидоят этасан. Мендан ёмон хулқларни кетказ. Албатта, ёмон хулқларни фақат Сенгина мендан кетказишга қодирсан. Мен Сенинг итоатингда турувчи ва Сенинг итоатингда бўлувчиман. Барча яхшилик Сенинг қўлингдадир ва ёмонлик Сенга нисбат берилмас. Мен Сен билан борман (яъни, мададинг билан мавжудман) ва Сенга қайтаман. Сен улуғ ва олий бўлдинг. Сендан мағфират сўрайман ва Сенга тавба(лар) этаман”.⁽¹⁾

30- (4) «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ؛ اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ؛ إِنَّكَ تُهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

1 Муслим.

“Аллоохумма, Робба Жиброоийла ва Мийкааийла ва Исроофийла, фаатирос-самааваати вал-арз, ғаалимал-ғойби ваш-шаҳаадати, анта таҳкуму байна ѓибаадика фиймаа каануу фийҳи яхталифуун, ихдиний лимахтулифа фийҳи минал-ҳаққи би-изник. Иннака таҳдий ман ташаа’у илаа сироотим-мустақийм”.

“Жаброил, Мийкоил ва Исрофилнинг Робби, осмонлару ернинг холиқи, ошқору ғайб ишларни билувчи **эй Аллоҳ!** Албатта, Сен бандаларинг тортишиб қолган нарсаларда (аниқ) ҳукм қилурсан. Ўз изнинг билан ихтилоф қилинган (ишлардаги) ҳаққа мени бошла. Албатта, Сен хоҳлаган кишингни тўғри йўлга йўлловчисан”.⁽¹⁾

31- (5) «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا».

“Аллоҳу акбару кабийро, Аллоҳу акбару кабийро, Аллоҳу акбару кабийро, вал-ҳамдулиллааҳи касийро, вал-ҳамдулиллааҳи касийро, вал-ҳамдулиллааҳи касийро. Ва субҳааналлоҳи букротан ва асийлаа.

“Аллоҳ жуда буюқдир! Аллоҳ жуда буюқдир!

¹ Муслим.

Аллоҳ жуда буюқдир! Аллоҳга кўп ҳамд бўлсин!
Аллоҳга кўп ҳамд бўлсин! Аллоҳга кўп ҳамд
бўлсин! Эртаю кеч Аллоҳни (барча нуксонлардан)
поклайман!” (3 марта такрорлайди).

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْسِهِ، وَنَفْسِهِ، وَهَمْزِهِ».

Аъузу биллааҳи минаш-шайтоони: мин нафҳиҳи
ва нафсиҳи ва ҳамзиҳи”.

Аллоҳдан шайтоннинг нафасидан, дамидан ва
васвасасидан паноҳ беришини сўрайман”.⁽¹⁾

32- (6) «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ؛ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ،
وَلَكَ الْحَمْدُ؛ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ؛
أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ]، [وَلَكَ الْحَمْدُ، لَكَ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ]، [وَلَكَ الْحَمْدُ؛ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ]، [وَلَكَ الْحَمْدُ؛ أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ،
وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالتَّارُ حَقٌّ، وَالتَّبَيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ
حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ]، [اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ
أَمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ؛ فَاعْفِرْ لِي
مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ]؛ [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ،
وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]، [أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ].

1 Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад. Муслим ҳам шунга яқин маънодаги
хадисни келтирган.

“Аллоохумма, лакал ҳамду анта нуурус-самааваати вал-арзи ва ман фийҳинна, ва лакал ҳамду, анта қоййимус-самааваати вал-арзи ва ман фийҳинн. Ва лакал ҳамду, анта роббус-самааваати вал-арзи ва ман фийҳинн. Ва лакал ҳамду, лака мулкус-самааваати вал-арзи ва ман фийҳинн. Ва лакал ҳамду, анта маликус-самааваати вал-арз. Ва лакал ҳамду, антал ҳаққу ва ваъдукал ҳаққу ва қовлукал ҳаққу ва лиқооукал ҳаққу, вал-жаннату ҳаққун, ван-наару ҳаққун, ван-набийюна ҳаққун ва Муҳаммадун соллаллоҳу ʻалайҳи ва саллама ҳаққун, вас-сааʼату ҳақ. Аллоохумма, лака асламту ва ʻалайка таваккалту ва бика ааманту ва илайка анабту ва бика хоосомту ва илайка ҳаакамту, фағфирлий маа қоддамту ва маа аххорту ва маа асрорту ва маа аълант. Антал-муқоддиму ва антал-муаххир, ла илаҳа илла анта, анта илааҳий, ла илаҳа илла ант”.

Бу зикрни Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам кечаси таҳажжуд ўқиётганларида айтар эдилар:

“Эй Аллоҳ! Сенга ҳамд бўлсин! Сен осмонлару ер ва улардаги барча нарсаларнинг нурисан. Сенга ҳамд бўлсин, Сен осмонлару ер ва улардагиларни тутиб турувчидирсан! Сенга ҳамд бўлсин, Сен осмонлару ер ва улардагиларнинг Роббидирсан!

Сенга ҳамд бўлсин, осмонлару ер ва улардагилар
 Сеникидир! Сенга ҳамд бўлсин, Сен осмонлару
 ер Подшоҳидирсан! Сенга ҳамд бўлсин, Сен
 Ҳақсан! Ваъданг ҳақ, сўзинг ҳақ, Сен билан
 учрашиш ҳақ, жаннат ҳақ, дўзах ҳақ, набийлар
 ҳақ, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳақ
 ва қиёмат ҳақдир. Эй Аллоҳ! Сенга бўйсундим ва
 Сенга таваккал этдим. Сенга иймон келтирдим ва
 Сенга тавба қилдим. Сен учун талашдим (ботил
 ишларни ёмон кўрдим) ва Сени (ишларимда) ҳакам
 қилдим. Менинг олдин қилганларимни ҳам, кейин
 қилганларимни ҳам, яширин қилганларимни ҳам,
 ошкор қилганларимни ҳам мағфират эт. Аввал
 қилувчи ҳам, кейин қилувчи ҳам Сенсан! Сендан
 ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Илоҳим Сенсан. Сендан ўзга
 ҳақ илоҳ йўқдир!”⁽¹⁾

РУКУЪДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

33-(1) «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ».

“Субҳаана Роббиял-ъазийм”.

“Улуғ Роббимни поклайман!” Уч маротаба
 айтилади.⁽²⁾

1 Бухорий; Муслим ҳам шу маънодаги ҳадисни келтирган.

2 Абу Довуд, Насойи, Термизий, Ибн Можа ва Аҳмад.

34-(2) «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

“Субҳаанак-Аллоохумма, Роббанаа ва биҳамдик, Аллоохуммағфир лий”.

“Эй Аллоҳ! Сен (барча айбу нуқсондан) покдирсан. Эй Роббимиз! Сенинг ҳамдинг билан тасбеҳ айтдим. Эй Аллоҳ! Мени мағфират эт”⁽¹⁾.

35-(3) «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

“Суббуухун Қуддуусун Роббул малаaikати вар-руух”.

“(Аллоҳ ҳар қандай ёмонлик, айбу нуқсондан) Пок ва муқаддас Зотдир. Малоикалар ҳамда Рух – Жаброилнинг Роббидир”⁽²⁾.

36-(4) «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ أَمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمَنْيَّيْ، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، [وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي]».

“Аллоохумма, лака рокаъту ва бика ааманту ва лака асламту, хошаъа лака самъий ва басорий ва муххий ва ъазмий ва ъасобий ва мас-тақолла биҳии қодамий”.

1 Бухорий ва Муслим.

2 Муслим ва Абу Довуд.

“Эй Аллоҳ! Сенга рукуъ қилдим ва Сенга иймон келтирдим, бўйсундим. Сенга қулоғим, кўзим, миям, суягим, пайим ва қадамим кўтариб турган нарсаларим (бутун баданим) бўйсунди”.⁽¹⁾

37-(5) «سُبْحَانَ الَّذِي اجْبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ».

“Субҳаана зил-жабаруути вал-малакуути вал-кибрийааи вал-ъазомаҳ”.

“Куч-қудрат, салтанат, киборлик ва улуғлик соҳиби (бўлган Аллоҳ барча айбу нуқсондан) покдир!”.⁽²⁾

РУКУЪДАН КЎТАРИЛАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

38-(1) «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ».

“Самиъаллооҳу лиман ҳамидах”.

“Аллоҳ Ўзига ҳамд айтувчини(нг ҳамдини) қабул қилди”.⁽³⁾

39-(2) «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ؛ حَمْدًا كَثِيرًا، طَيِّبًا، مُبَارَكًا فِيهِ».

“Роббанаа ва лакал-ҳамд, ҳамдан касийрон тоййибан мубаарокан фийҳ”.

1 Муслим.

2 Абу Довуд, Насоий ва Аҳмад.

3 Бухорий.

“Эй Роббимиз! Сенга кўп, ҳақикий-риёсиз, муборак-хайрли, мўл ҳамд(лар) бўлсин”.⁽¹⁾

40-(3) «مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

“Мил’ас-самааваати ва мил’ал-арзи ва маа байнахумаа, ва мил’а маа ши’та мин шай’ин баъд. Аҳлас-санааи вал-мажд, аҳаққу маа қоолал-ъабду ва куллунаа лака ъабд. Аллоохумма, лаа мааниъа лимаа аътойта ва лаа муътия лимаа манаъта ва лаа янфаъу зал-жадди минкал-жадд”.

“Осмонлару ер ва улар ўртасидаги нарсалар микдорича, яна Ўзинг хоҳлаган нарса микдорича (ҳамд бўлсин). Мақтов ва улуғлик аҳли-эгаси(сан). Қулинг айтган нарсага энг ҳақли Зот(сан). Барчамиз Сенга қулмиз. **Эй Аллоҳ!** Сен берган нарсани тўсувчи, Сен тўсган нарсани эса берувчи йўқдир! Сенинг олдингда улуғлик эгасига улуғлиги фойда беролмас”.⁽²⁾

1 Бухорий.

2 Муслим.

САЖДА ҚИЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

(1)-41 «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى».

“Субҳаана Роббиял-аълаа”.

“Энг олий Зот бўлмиш Роббимни барча айбу нуқсондан поклайман”. (Уч марта айтилади).⁽¹⁾

(2)-42 «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

“Субҳаанак-Аллоохумма, Роббанаа ва бихамдик, Аллоохуммағфир лий”.

“Эй Роббимиз Аллоҳ! Сенинг ҳамдинг билан Сенга тасбеҳ айтаман. Эй Аллоҳ, мени мағфират эт”.⁽²⁾

(3)-43 «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

“Суббуухун Қуддуусун Роббул малаaikати вар-руух”.

“(Аллоҳ ҳар қандай айбу нуқсондан) Пок ва Муқаддас Зотдир. Малоикалар ва Рух (Жаброил) нинг Роббидир”.⁽³⁾

1 Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа ва Аҳмад.

2 Бухорий ва Муслим.

3 Муслим.

44-(4) «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ».

“Аллоохумма, лака сажадту ва бика ааманту ва лака асламт. Сажада важҳий лиллазий холақоҳу ва соввароҳу ва шаққо самъаҳу ва басороҳ. Табаарокаллооҳу аҳсанул-хоолиқийн”.

“Эй Аллоҳ! Сенга сажда қилдим, иймон келтирдим, бўйсундим. Юзим уни яратган, сурат ато этган ва кўз-қулоғимни очган Зотга сажда қилди. Энг яхши яратувчи Аллоҳ баракотли-буюкдир”.⁽¹⁾

45-(5) «سُبْحَانَ ذِي الْجَبُرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ».

"Субҳаана зил-жабаруути вал-малакуути вал-кибрийааи вал-ъазомаҳ".

“Куч-қудрат, салтанат, киборлик ва улуғлик соҳиби (Аллоҳ барча айбу нуксондан) покдир!”.⁽²⁾

46-(6) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّةَ وَجِلَّتْهُ، وَأَوَّلُهُ وَآخِرُهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ».

1 Муслим.

2 Абу Довуд, Насойй ва Аҳмад.

“Аллоохуммағфир лий занбий куллаҳу, диққоҳу ва жиллаҳу ва аввалаҳу ва аахиरोҳу ва ʔалааниятаҳу ва сирроҳ”.

“Эй Аллоҳ! Менинг барча гуноҳларимни, каттаю кичик, аввалу охир ва яширину ошкорини мағфират эт”.⁽¹⁾

47- (7) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمَعْفَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

“Аллоохумма, инний аъузу би ризоока мин сахотика, ва би-муъаафаатика мин ʔукуубатика, ва аъузу бика минк. Лаа уҳсий санаа’ан ʔалайка, анта камаа аснайта ʔалаа нафсик”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сенинг розилигинг билан менга ғазаб қилишингдан паноҳ беришингни, афву-кечиришинг билан мени азоблашингдан паноҳ беришингни сўрайман. Мен Сендан менга Ўзингдан паноҳ беришингни тилайман. Сенга бўлган ҳамду санонинг ҳисобига етолмайман. Сен Ўзингга сано айтганинг кабидирсан”.⁽²⁾

1 Муслим.

2 Муслим

ИККИ САЖДА ЎРТАСИДА ЎТИРИЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

48- (1) «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي».

“Роббиғфир лий, Роббиғфир лий”.

“Эй Роббим, мени мағфират қил. Эй Роббим, мени мағфират қил”.⁽¹⁾

49- (2) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي».

“Аллоохуммағфир лий, вархамний, ваҳдиний, важбурний, ва ғаафиний, варзукний, варфаъний”.

“Эй Аллоҳ! мени мағфират эт. Менга раҳм эт. Мени хидоят қил, (ишларимни) ўнгла ва офият (яхшилик) ато эт. Менга ризқ бер ва мени(нг даражамни) баланд қил”.⁽²⁾

САЖДА ОЯТИ ЎҚИЛГАНДА САЖДА ҚИЛАЁТИБ АЙТИЛАДИГАН ДУО

50- (1) «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ؛ ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾».

1 Абу Довуд ва Ибн Можа.

2 Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

“Сажада важҳий лиллазий холақоҳуу ва шаққо самғаҳуу ва басороҳуу ва биҳавлиҳии ва қувватиҳ. Фа-табаарокаллооҳу аҳсанул-хоолиқийн”.

“Юзим уни яратган ва куч-қуввати билан кўз-қулоғи(м)ни очган Зотга сажда қилди. {Энг яхши яратувчи Аллоҳ буюк-баракотлидир}.⁽¹⁾

51-(2) «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ».

“Аллоохуммактуб лий биҳаа ындака ажрон, ва доъ ьанний биҳаа визрон, важьалҳаа лий ьиндака зухрон, ва тақоббалҳаа минний камаа тақоббалтахаа мин ьабдика Даавууд”.

“Эй Аллоҳ! Мана шу саждам сабабли даргоҳингда мен учун ажр ёз ва мендан (бир) гуноҳни ўчир. Бу саждамни Ўз олдингда мен учун захира эт ва уни банданг Довуддан қабул этганинг каби мақбул эт”.⁽²⁾

ТАШАХХУД

52- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ».

1 Термизий, Аҳмад ва Ҳоким.

2 Термизий ва Ҳоким.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

“Аттахиййаату лиллааҳи вас-солаваату ват-тоййибаат. Ассаламу ғалайка айюҳан-набийю ва роҳматуллооҳи ва барокаатуҳ. Ассалааму ғалайна ва ғалаа ғибаадиллааҳис-соолиҳийн. Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллооҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан ғабдуҳуу ва росуулуҳ”.

“Улуғлашлар (саломлар, таъзимлар ёки қавлий ибодатлар), саловатлар (намозлар ёки баданий ибодатлар) ва тоййиботлар (ҳамду санода ишлатиладиган покиза сўзлар, амаллар ёки садакотлар) Аллоҳ учундир. Эй Набий! Сизга Аллоҳнинг саломи, раҳмати ва баракоти бўлсин. Бизга ҳамда Аллоҳнинг солиҳ бандаларига салом бўлсин. Гувоҳлик бераманки, Аллоҳдан ўзга (ҳақ) маъбуд йўқ, Муҳаммад Унинг бандаси ва расулидир”.⁽¹⁾

ТАШАХХУДАН СЎНГ РОСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВА САЛЛАМГА АЙТИЛАДИГАН Саловат

53-1) «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ،

¹ Бухорий ва Муслим.

وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

“Аллоохумма, солли ʔалаа Муҳаммадин ва ʔалаа аали Муҳаммад, камаа соллайта ʔалаа Иброохийма ва ʔалаа аали Иброохийм. Иннака ҳамийдум-мажийд. Аллоохумма, баарик ʔалаа Муҳаммадин ва ʔалаа аали Муҳаммад, камаа баарокта ʔалаа Иброохийма ва ʔалаа аали Иброохийм. Иннака ҳамийдум-мажийд”.

“**Эй Аллоҳ!** Иброҳимга ва унинг оиласи-умматига раҳмат этганинг каби Муҳаммадга ва унинг оиласи-умматига ҳам раҳм қил. Албатта, Сен мақталган ва улуғ Зотсан. **Эй Аллоҳ!** Иброҳимга ва унинг оиласи-умматига баракот-хайр ато этганингдек Муҳаммадга ва унинг оиласи-умматига ҳам баракот-хайр ато эт. Албатта, Сен мақталган ва улуғ Зотсан”.⁽¹⁾

54-(2) «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

“Аллоохумма, солли ʔалаа Муҳаммадин ва ʔалаа азваажиҳии ва зуррийяаатих, камаа соллайта ʔалаа

1 Бухорий.

аали Иброоҳийм. Ва баарик ғалаа Муҳаммадин ва ғалаа азваажиҳии ва зуррийаатиҳ, камаа баарокта ғалаа аали Иброоҳийм. Иннака ҳамийдум- мажйид”.

“Эй Аллоҳ! Иброҳим оиласи-умматига саловат йўллаганинг каби Муҳаммадга, унинг аёллари ва зурриётларига ҳам саловат йўлла. Иброҳим оиласи-умматига хайр-баракот ато этганингдек Муҳаммадга, унинг аёллари ва зурриётларига ҳам хайр-баракот ато эт. Албатта, Сен мақтовли ва улуғ Зотсан”.⁽¹⁾

24 САЛОВАТДАН КЕЙИН САЛОМ БЕРИШДАН ОЛДИН АЙТИЛАДИГАН ДУОЛАР

55- (1) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

“Аллоохумма, инний аъузу бика мин ғазабил-қобри ва мин ғазабии жаҳаннама ва мин фитнатил-маҳйаа вал-мамаати ва мин шарри фитнатил-масийҳид-дажжаал”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан қабр азобидан, жаҳаннам азобидан, тириклик ва ўлим фитнасидан ҳамда

1 Бухорий ва Муслим.

масих Дажжол фитнасининг ёмонлигидан паноҳ беришингни сўрайман”⁽¹⁾

56-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ وَالْمَغْرَمِ».

“Аллоохумма, инний аъузу бика мин ъазабил қобр, ва аъузу бика мин фитнатил-масийҳид-дажжаал, ва аъузу бика мин фитнатил маҳйаа вал-мамаат. Аллоохумма, инний аъузу бика минал-маъсами вал-мағром”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан қабр азобидан, масих Дажжол фитнасидан, тириклик ва ўлим фитнасидан паноҳ беришингни сўрайман! Эй Аллоҳ! Мен Сендан гуноҳ ва (ножоиз бўлган ёки тўлашнинг имкони бўлмайдиган) қарздан паноҳ беришингни сўрайман!”⁽²⁾

57-(3) «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي؛ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

Аллоохумма, инний золамту нафсий зулман касийрон ва лаа яғфируз-зунууба иллаа ант. Фағфир лий

1 Бухорий ва Муслим.

2 Бухорий ва Муслим.

мағфиротан мин ындиқа варҳамний иннака антал-
гофуурур-роҳийм”.

“Эй Аллоҳ! Албатта мен ўз нафсимга кўп зулм қилдим. Гуноҳларни ёлғиз Сенгина кечирувчисан. Мени Ўз марҳаматинг – Ўз томонингдан бўладиган мағфират билан кечир, раҳм эт! Албатта, Сен кечирувчи ва раҳмли Зотдирсан”.⁽¹⁾

54

4-58 (4) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي؛ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

“Аллоохуммағфир лий маа қоддамту ва маа аххорту, ва маа асрорту ва маа аъланту, ва маа асрофту, ва маа анта аъламу биҳии минний. Антал-муқоддиму ва антал-муаххир. Лаа илааҳа иллаа ант”.

“Эй Аллоҳ! Менинг аввал қилганларимни ҳам, (кейин) охир қилганларимни ҳам, яширин қилганларимни ҳам, ошкор қилганларимни ҳам, исрофларимни ҳам ва Ўзинг мендан кўра яхшироқ биладиган ишларимни (гуноҳларимни) ҳам мағфират эт. Аввал қилувчи ҳам, охир қилувчи ҳам Сенсан. Сендан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ!”.⁽²⁾

1 Бухорий ва Муслим.

2 Муслим.

59-(5) «اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».

“Аллоохумма, аъинний ʔалаа зикрика ва шукрика ва ҳусни ʔибаадатик”.

“Эй Аллоҳ! Сени зикр этишга, Сенга шукр қилишга ва гўзал ибодатингга мени мушарраф эт – кўмак бер”.⁽¹⁾

60-(6) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

“Аллоохумма, инний аъуузу бика минал-бухли, ва аъуузу бика минал-жубни, ва аъуузу бика мин ан уродда илаа арзалил-ʔумури, ва аъуузу бика мин фитнатид-дунйаа ва ʔазаабил қобр”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан бахиллик, кўрқоқлик ва тубан-разил умр (ҳаёт)га қайтарилишдан паноҳ беришингни сўрайман. Эй Аллоҳ! Мен Сендан дунё фитнаси ва қабр азобидан паноҳ беришингни сўрайман”.⁽²⁾

61-(7) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ».

“Аллоохумма, инний ас’алукал-жанната ва аъуузу бика минан-наар”.

1 Абу Довуд ва Насоий.

2 Бухорий.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан жаннатни сўрайман ва дўзахдан паноҳ беришингни тилайман”⁽¹⁾

62- (8) «اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ؛ أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ. اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدًى مُهْتَدِينَ».

“Аллоохумма, би-ълмикал-ғойби ва қудротика ъалал-холқи аҳйиний маа ъалимтал-ҳайаата хойрон лий, ва таваффаний изаа ъалимтал-вафаата хойрон лий. Аллоохумма инний ас’алука хошятака фил-ғойби ваш-шаҳаадах. Ва ас’алука калиматал-ҳаққи фир-ризoo вал-ғозоб. Ва ас’алукал-қосда фил-ғинаа вал-факр. Ва ас’алука наъийман лаа янфад, ва ас’алука қуррота ъайнин лаа танқотиъ, ва ас’алукар-ризoo баъдал қозoo, ва ас’алука бардал ъайши баъдал мавт. Ва ас’алука лаззатан-назори илаа важҳика, ваш-шавқo илаа лиқооика фий ғойри

¹ Абу Довуд ва Ибн Можa.

доррооин мудирроҳ, ва лаа фитнатин мудиллаҳ. Аллоохумма, заййиннаа би-зийнати-иймаан, важъалнаа ҳудаатан муҳтадийн”.

“Эй Аллоҳ! ғайбни билишинг ва яратишга кодирлигинг билан (сўрайман): агар ҳаётни мен учун хайрли деб билсанг, яшат; агар ўлимни мен учун хайрли деб билсанг, ўлим бер. **Эй Аллоҳ!** Мени ошқору ғайб (ишлар, ҳолат) да Ўзингдан кўрқадиган қил. Розилигу ғазаб (ҳолати) да ҳам ҳақни сўзлашни сўрайман. Бойликда ҳам, фақирликда ҳам тежамкорлик (исроф этмаслик) ни беришингни сўрайман. Туганмас неъмат, узилмас-абодий севинч сўрайман. Қазо-ҳукмдан кейин розиликни, ўлимдан сўнг яхши ҳаётни сўрайман. Юзингни кўриш лаззатини ва зарарли қайғуларсиз, адаштирувчи фитналарсиз висолинг шавқини сўрайман! **Эй Аллоҳ!** Бизни иймон зийнати ила зийнатла ва тўғри йўлга бошловчи, тўғри йўлда юрувчилардан қил”⁽¹⁾.

63- (9) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ: أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي؛ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

“Аллоохумма, инний ас’алука йаа Аллоҳ, би-аннака ал-вааҳиду ал-аҳаду ас-сомаду аллазий лам ялид

1 Насоий ва Аҳмад.

ва лам йуулад ва лам якун лаҳуу куфуван аҳад, ан тағфиرو лий зунуубий иннака антал-ғофуурур-роҳийм”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сенинг яккаю ягона, туғмаган, туғилмаган ва ҳеч бир тенги бўлмаган Самад – беҳожат Зот эканлигинг билан сўрайман: менинг гуноҳларимни кечир! Албатта, Сен кечиримли ва раҳмли Зотдирсан”.⁽¹⁾

64-(10) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ؛ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ».

“Аллоохумма, инний ас’алука би-анна лакал-ҳамд, лаа илааҳа иллаа анта ваҳдака лаа шарийка лак, ал-маннаан, йаа бадийъас-самааваати вал-арз, йаа зал-жалаали вал-икроом, йаа ҳайю йаа қоййуум, инний ас’алукал-жанната ва аъузузу бика минан-наар”.

“Эй Аллоҳ! Ҳамд (ёлғиз) Сеникилиги, Сендан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқлиги, Сенинг ёлғиз, шериксиз ва яхшилиқни инъом қилувчи Зотлигинг билан сўрайман. Эй осмонлару ернинг яратувчиси, улуғлик ва икром соҳиби, эй мангу тирик ва абадий

1 Насойй ва Аҳмад, Албоний саҳиҳ деган.

турувчи Зот! Мен Сендан жаннатни сўрайман ва дўзахдан паноҳ тилайман”.⁽¹⁾

65-(11) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ».

“Аллоохумма, инний ас’алука би-анний ашҳаду аннака анталлох, лаа илааҳа иллаа ант, ал-аҳадус-сомад, аллазий лам ялид ва лам йуулад ва лам якун лаҳуу куфуван аҳад”.

Эй Аллоҳ! Мен Сендан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ деб, Сен ёлғиз, шериксиз, туғмаган ва туғилмаган, ҳеч бир тенги бўлмаган Самад – беҳожат Зотлигинга гувоҳлик келтирганим туфайли сўрайман”.⁽²⁾

НАМОЗДАН СЎНГ, САЛОМ БЕРГАЧ АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР

66-(1) «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ»

“Астағфируллоҳ”.

“Аллохдан мағфират сўрайман”. (3 марта айтилади).

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ».

1 Абу Довуд, Насоий, Термизий ва Ибн Можа.

2 Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа ва Аҳмад.

“Аллоохумма, антас-салааму ва минкас-салаам. Табаарокта йаа зал-жалаали вал-икроом”.

“Эй Аллоҳ! Сен Саломдирсан (яъни, Салом Аллоҳнинг исмларидан бири, маъноси: Сен барча айбу нуқсондан саломатсан ва Сен бандаларингни ҳалокат ўринларидан сақловчи-саломат этувчи Салом Зотдирсан). Салом Сендандир (яъни, саломатлик фақат Сен томонингдан)! Эй улуғлик ва икром соҳиби, Сен (айбу нуқсондан) пок ва муқаддасдирсан”⁽¹⁾

60-67 (2) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа илладлооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ. Лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду, ва ҳува ʼалаа кулли шайʼин қодийр”.

Буни уч марта айтиб, сўнг: “Аллоохумма, лаа мааниъа лимаа аътойта, ва лаа муътия лимаа манаъта, ва лаа янфаъу зал-жадди минкал-жадд”, дейди.

«اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ دَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

“Аллоохумма, лаа мааниъа лимаа аътойта, ва лаа

¹ Муслим.

муътия лимаа манаъта, ва лаа янфаъу зал-жадди минкал-жадд”, дейди.

“Эй Аллоҳ! Сен берган нарсани тўсувчи, Сен тўсган нарсани эса берувчи йўқ. Сенинг хузурингда улуғлик-бойлик эгасига улуғлиги-бойлиги фойда беролмас”.⁽¹⁾

68-3) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النَّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ. Лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду, ва ҳува ғалаа кулли шай’ин қодийр. Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ. Лаа илааҳа иллаллооҳу ва лаа наббуду иллаа иййааҳ. Лаҳун-ниъмату ва лаҳул-фазлу ва лаҳус-санаул-ҳасан. Лаа илааҳа иллаллооҳ, мухлисийна лаҳуд-дийна ва лав карихал-каафируун”.

“Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ, У ёлғиз, шериксиздир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир. У барча нарсага қодир. Ҳаракат ва қувват ёлғиз Аллоҳ(нинг мадади) биландир. Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. Биз фақат Унгагина ибодат этамиз.

1 Бухорий ва Муслим.

Неъмат ҳам, фазл ҳам, гўзал (ҳамду) сано ҳам Уникидир. Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. Гарчи кофирлар ёмон кўрсалар-да, биз динни Унинг учун холис қилувчимиз”.⁽¹⁾

4)-69 «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

“Субҳааналлоҳ”, “Алҳамдулиллаҳ” ва “Аллоҳу Акбар”

буларнинг ҳар бирини ўттиз уч мартадан айтиб, сўнг ушбу дуони ўқийди:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллагаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ. Лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ʼалаа кулли шай’ин қодийр”.

“Субҳааналлоҳи, валҳамду лиллааҳи, валлооҳу акбар” (деб 33 марта айтади). (Ёки “Субҳаналлоҳ”, “Алҳамдулиллаҳ”, “Аллоҳу Акбар” деб ҳар бирини 33 мартадан айтса ҳам бўлади). “Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. У ёлғиз ва шериги бўлмаган Зот. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир. У барча нарсага қодир”.

¹ Муслим.

Ким агар ҳар намоздан сўнг шуни айтадиган бўлса, хатолари – агар денгизнинг кўпикларича бўлса ҳам – мағфират қилинади.⁽¹⁾

70-(5) “Ихлос”, “Фалақ” ва “Ан-Нос” сураларини ҳар намоздан кейин бир мартадан, бомдод ва шом намозидан кейин эса уч мартадан ўқийди. [Абу Довуд, Насоий ва Термизий].⁽²⁾

اللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَكْبَرُ كُلِّ شَيْءٍ اَوْفَوْا اَحَدُ ۝۱ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ۝۲ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُوَلِدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۴

“(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “У – Аллоҳ бирдир (яъни, Унинг ҳеч қандай шериги йўқ, У якка ёлғиздир). Аллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзланувчидир (яъни, барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга мухтож эмас). У туғмаган ва туғилмаган (яъни, Аллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқ). Ва ҳеч ким Унга тенг эмас”⁽³⁾

اللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اَكْبَرُ كُلِّ شَيْءٍ اَوْفَوْا اَحَدُ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

1 Муслим.

2 Фатҳул-Борий”га қаралсин.

3 “Ихлос” сураси.

“Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “Мен тонг Роббидан (менга) Ўзи яратган нарсаларининг ёмонлигидан, зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан, тугунларга дам солувчи (жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйларнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қиламан”.⁽¹⁾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

“Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “Мен барча инсонларнинг Роббидан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг қалбларига васваса соладиган, (қачон Аллоҳнинг номи зикр қилинганида) чекиниб яшириниб оладиган васвасачи шайтоннинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман”.⁽²⁾

71-(6) Ҳар намоздан сўнг “Оятул-курсий”ни ўқийди. “Оятул-курсий”ни ҳар намоздан кейин ўқийдиган кишини Жаннатга киришдан фақат ўлимгина тўсиб туради.⁽³⁾

1 “Фалақ” сураси.

2 “Ан-Нос” сураси.

3 Насоий. Албоний саҳиҳ деган.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

“Аллоҳдан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ. Фақат Унинг Ўзи барҳақдир. У Ҳай – Тирикдир, Қайюм – барча нарса устида қоимдир. Уни на мудрок, на уйқу олади. Самовот ва ердаги бор нарсалар Униқидир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз шафоат қила олмайди. У уларнинг (барча махлуқларнинг) олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани (яъни, дунё ва охиратдаги ҳолларини) билади. Ва улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг курсиси осмонлару ердан кенгдир. Ва Уни осмонлар ва ерни ҳифзу-ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюқдир”.⁽¹⁾

72-(7) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллаглоҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ,

1 “Бақара”, 255.

лахул-мулку ва лаҳул-ҳамду, юҳийй ва юмийту ва ҳува ʔалаа кулли шайʔин қодийр”.

“Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериксиз Зотдир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир. У ҳаёт беради ва ўлдиради. У ҳар бир нарсаса қодир”.

Юқоридаги дуо шом ва бомдод намозларидан сўнг 10 мартадан айтилади. ⁽¹⁾

73- (8) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».

“Аллооҳумма, инний ас’алука ʔилман наафиʔан ва ризқон тоййибан ва ʔамалан мутақоббалаа”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан фойдали илм, ҳалол ризқ ва мақбул амал сўрайман”. Бомдод намозидан салом берилгандан сўнг айтилади. ⁽²⁾

“ИСТИХОРА” НАМОЗИНИНГ ДУОСИ

74- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي

1 Термизий ва Аҳмад.

2 Ибн Можа ва бошқалар.

دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةُ أُمْرِي - عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ -، فَاقْدُرْهُ لِي، وَيَسِّرْهُ
لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - يَا وَبِيل: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ -، فَاصْرِفْهُ عَنِّي،
وَاصْرِفْني عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ».

“Аллоохумма, инний астахийрука би-ъилмика
ва астақдирука би қудротика ва ас’алука мин
фазликал-ъазийм. Фа иннака тақдиру ва лаа
ақдир, ва таъламу ва лаа аълам, ва анта ъаллаамул-
ғуйууб. Аллоохумма, ин кунта таъламу анна
ҳаазал-амро – дея ўйланиб турган ишини зикр
килади-да сўнг – хойрун лий фий дийний ва
маъааший ва ъаақибати амрий (ёки “маъааший ва
ъаақибати амрий” дейиш ўрнига “ъаажилиҳи ва
аажилиҳ” деб айтади) факдурҳу лий ва яссирҳу
лий, сумма баарик лий фийҳ. Ва ин кунта таъламу
анна ҳаазал-амро шаррун лий фий дийний ва
маъааший ва ъаақибати амрий (ёки “маъааший
ва ъаақибати амрий” дейиш ўрнига “ъаажилиҳи
ва аажилиҳ” деб айтади) фасрифҳу ъанний
васрифний ъанҳу вақ-дур лиял-хойро ҳайсу каана
сумма ардиний бих”.

Жобир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳумодан ривоят
қилинади: “Росуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва
саллам бизга барча ишларда истихорани (яхшилик

сўрашни) худди Қуръондан сура ўргатганлари каби ўргатар эдилар. Шундай дердилар: “Биронтангиз бир иш қилишни қалбига тугса, фарз намозидан бошқа 2 ракъат (нафл) намоз ўқисинда, сўнгра айтсин: “**Эй Аллоҳ!** Мен Сенинг илминг билан Сендан истихора этаман – яхшиликни сўрайман. Сенинг қудратинг билан Сендан қудрат-қодирлик тилайман. Сендан улуғ фазлинг билан сўрайман. Сен қодирсан, мен қодир эмасман. Сен (ҳамма нарсани) билувчисан, мен билувчи эмасман. Сен ғайбларнида билувчидирсан. **Эй Аллоҳ,** агар мана шу ишни – нима ҳожати бўлса, шуни айтади – мен учун динимда, ҳаётимда ва оқибатимда – ёки дунёда ва охиратимда (дейди) – яхши эканлигини билсанг, мени унга қодир эт ва уни менга осон қил. Сўнг уни менга баракотли эт. Агар бу ишни мен учун динимда, ҳаётимда ва оқибатимда – ёки дунёда ва охиратимда – ёмон эканлигини билсанг, мени ундан узоқлаштир, четлат. Қаерда бўлса ҳам менга яхшиликни насиб эт. Сўнг мени бу яхшилик билан рози қил”⁽¹⁾

Аллоҳдан яхшилик тилаган – истихора этган, мўминлар билан маслаҳатлашган ва ўз ишида эҳтиёткорлик қилган ҳеч бир киши афсус-надомат қилмаган. Зеро Аллоҳ таоло “Оли

¹ Бухорий.

Имрон” сурасининг -159 оятида айтади: **﴿Ва ишларингизда уларга маслаҳат солинг! Энди (маслаҳат қилгач, бирон ишни) қасд қилсангиз, Аллоҳга суянинг – таваккал қилинг!﴾**

ЭРТАЛАБ АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР

Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади: “Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи ва саллам шундай дедилар: “Бомдод намозидан то куёш чикқунга қадар Аллоҳни зикр қилиб ўтирувчилар билан ўтириш мен учун Исмоил фарзандларидан тўрттасини (қуллиқдан) озод этишдан (ҳам) суюклирок. Аср намозидан кейин то куёш ботгунга довор Аллоҳни зикр қиладиган қавм билан ўтириш мен учун яна тўрттасини (қуллиқдан) озод этишдан (ҳам) суюклирок”. Эрталабки ва кечки дуолар ҳадисда зикр қилинган пайтларда айтилади. “Ҳамд ёлғиз Аллоҳникидир. Ундан сўнг бошқа набий (пайғамбар) келмайдиган зотга (Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва салламга) саловату-саломлар бўлсин!⁽¹⁾

75-(1) أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

1 Абу Довуд. Албоний ҳасан деган.

أَلْحَى الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٠٠﴾

“Аллоҳдан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ. Фақат Унинг Ўзи барҳақдир. У Ҳайй – Тирикдир, Қайюм – барча нарса устида қоимдир. Уни на мудроқ, на уйқу олади. Самовот ва ердаги бор нарсалар Уникидир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз шафоат қила олмайди. У уларнинг (барча махлуқларнинг) олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани (яъни, дунё ва охирадаги ҳолларини) билади. Ва улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг курсиси осмонлару ердан кенгдир. Ва Уни осмонлар ва ерни хифзу-ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюқдир”.⁽¹⁾

Ким уни тонг отганда ўқиса, то кун ботгунга қадар жинлардан ҳимояланган бўлади. Ким уни кеч кирганда ўқиса, то тонг отгунга қадар жинлардан ҳимояланган бўлади.⁽²⁾

1 “Бақара”, 255.

2 Ҳоким ривоят қилган. Албоний саҳиҳ деган ва буни Насойй ҳамда Табаронийга нисбатини берган.

76-(2) “Ихлос”, “Фалақ” ва “Ан-Нос” сураларини ўқийди:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾.

“(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “У – Аллоҳ бирдир (яъни, Унинг ҳеч қандай шериги йўқ, У якка ёлғиздир). Аллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзланувчидир (яъни, барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга мухтож эмас). У туғмаган ва туғилмаган (яъни, Аллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқ). Ва ҳеч ким Унга тенг эмас”.⁽¹⁾

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾.

“(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “Мен тонг Роббидан (менга) Ўзи яратган нарсаларининг ёмонлигидан, зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан, тугунларга дам солувчи (жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйларнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қиламан”.⁽²⁾

1 “Ихлос” сураси.

2 “Фалақ” сураси.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾.

“Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “Мен барча инсонларнинг Роббидан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг қалбларига васваса соладиган, (қачон Аллоҳнинг номи зикр қилинганида) чекиниб яшириниб оладиган васвасачи шайтоннинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман”.⁽¹⁾

Ким бу сураларни тонг отганда ва кун ботганда уч мартадан ўқиса, Аллоҳ унга ҳамма нарсадан кифоя қилади-сақлайди.⁽²⁾

77-(3) Кейин эса қуйидаги дуоларни айтади:

﴿أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ

1 “Ан-Нос” сураси.

2 Абу Довуд ва Термизий.

الْكَبْرِ، رَبِّ أَغُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ».

“Асбаҳнаа ва асбаҳал-мулку лиллааҳ. Валҳамдулиллааҳ, лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду ва ҳува ғалаа кулли шай’ин қодийр. Робби ас’алука хойро маа фий ҳаазал-явми ва хойро маа баъдах. Ва аъузу бика мин шарри маа фий ҳаазал-явми ва шарри маа баъдах. Робби аъузу бика минал-касали ва сууил-кибар. Робби аъузу бика мин ғазаабин фин-наари ва ғазаабин фил-қобр”.

“Тонг оттирдик ва Аллоҳнинг бутун мулки (ҳам) тонг оттирди. Ҳамд Аллоҳникидир. Аллоҳдан ўзга ҳақ маъбуд йўқ. У ёлғиз, шериксиз Зотдир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир ва У барча нарсга қодир. Эй Аллоҳ! Мен Сендан бу кундаги ва ундан кейиндаги яхшиликни сўрайман. Бу кундаги ва ундан кейиндаги ёмонликдан паноҳ беришингни сўрайман. Эй Роббим, мен Сендан ялқовликдан ва ёмон қаришдан паноҳ беришингни сўраб илтижо қиламан. Эй Роббим! Менга дўзах ҳамда қабр азобидан паноҳ бер!”⁽¹⁾

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ

أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ».

“Амсайнаа ва амсал-мулку лиллаах, валҳамдулиллаах, лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ. Лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду ва ҳува ғалаа кулли шай’ин қодийр. Робби ас’алука хойро маа фий ҳазиҳил-лайлати ва хойро маа баъдаҳа. Ва аъузу бика мин шарри маа фий ҳазиҳил-лайлати ва шарри маа баъдаҳа. Робби аъузу бика минал-касали ва суу’ил-кибар. Робби аъузу бика мин ғазаабин фин-наари ва ғазаабин фил-қобр”.

“Кечга етдик ва Аллоҳнинг бутун мулки (ҳам) кеч вақтига етди. Ҳамд Аллоҳникидир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериги йўқ Зотдир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир ва У барча нарсага қодир. Эй Аллоҳ! Мен Сендан бу тундаги ва ундан кейиндаги яхшиликни сўрайман. Бу тундаги ва ундан кейиндаги ёмонликдан паноҳ беришингни сўрайман. Эй Роббим, мен Сендан ялқовлик ва ёмон қаришдан паноҳ беришингни сўраб илтижо қиламан. Эй Роббим! Менга дўзах ҳамда қабр азобидан паноҳ бер!”⁽¹⁾

1 Муслим.

78-(4) «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أُمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ».

“Аллоохумма, бика асбаҳнаа ва бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкан-нушуур”.

“Эй Аллоҳ! Сен(инг хифзу-химоянга, неъматларингга чўмиб, зикринг ила машғул бўлиб) тонг оттирдик, Сен(инг хифзу-химоянга, неъматларингга чўмиб, зикринг ила машғул бўлиб) кечкирттирдик. Мана шу ҳолда яшаймиз ва мана шу ҳолда ҳаётдан кўз юмамиз. Қайта тирилиб бориш Сенинг ҳузуринггадир”.⁽¹⁾

«اللَّهُمَّ بِكَ أُمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ».

“Аллоохумма, бика амсайнаа ва бика асбаҳнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкал-масийр”.

“Эй Аллоҳ! Сен(инг неъматинг) билан кечкурунга етдик, Сен(инг марҳаматинг) билан тонгга етдик. Сен тирилтирасан ва Сен вафот топтирасан. Қайтиш ҳам Сенгадир”.⁽²⁾

79-(5) «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا

1 Термизий.

2 Термизий.

عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِدَنِّي؛ فَاعْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

“Аллоохумма, анта Роббий. Лаа илааха илла ант. Холақтаний ва ана ъабдука ва ана ъалаа ъаҳдика ва ваъдика ма-статоът. Аъузу бика мин шарри маа сонаът. Абуу’у лака би-ниъматика ъалайя ва абуу’у би-занбий. Фағфир лий фа иннаҳуу лаа яғфируз-зунуба иллаа ант”.

“**Эй Аллоҳ!** Сен Роббимсан ва Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Мен Сенинг кулингман. Қурбим етганича Сенинг (алмийсоқда олган) аҳд-паймонинг ва (Пайғамбаринг тилида берган; ширк келтирмаган бандангни Жаннатга киритиш) ваъданг (га эришиш) да (қўлимдан келганича тиришиб) турибман. Ўзим қилган нарсаларнинг ёмонлигидан Сендан паноҳ беришингни тилайман. Сенинг менга берган неъматларингни ҳам, қилган гуноҳларимни ҳам эътироф этаман. Мени мағфират эт. Гуноҳларни фақат Сенгина кечирасан”.

Тонг отганда ушбу дуони чин дилдан ишониб айтган киши, шу кунда вафот этса, жаннатга киради. Кечда айтса ҳам шундай.⁽¹⁾

¹ Бухорий.

80-(6) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ: أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ».

“Аллоохумма, инний асбахту ушҳидука ва ушҳиду ҳамалата ʔаршика ва малааикатака ва жамийʔа холқика, аннака анталлоху лаа илааҳа иллаа анта, ваҳдака лаа шарийка лака, ва анна Муҳаммадан ʔабдука ва росуулук”.

“Эй Аллоҳ! Тонгта етдим. Мен Сени, аршингни кўтариб турувчи(фаришта)ларни, малоикаларингни ва бутун махлуқотингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сен Аллоҳдирсан ва Сендан ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ йўқ. Сен ёлғизсан ва Сенинг ҳеч қандай шеригинг йўқ! Муҳаммад соллаллоху алайҳи ва саллам Сенинг банданг ҳамда расулингдир”.⁽¹⁾

Ким бу дуони тонгда ва кечқурун тўрт марта айтадиган бўлса, Аллоҳ уни дўзахдан озод қилади.⁽²⁾

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ: أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ».

1 Тўрт марта айтилади.

2 Бухорий, Абу Довуд, Насоий ва Ибн Сунний.

“Аллооҳумма, инний амсайту ушҳидука ва ушҳиду ҳамалата ʔаршика ва малааикатака ва жамийʔа холқика аннака анталлооҳу лаа илааҳа иллаа анта ваҳдака лаа шарийка лака ва анна Муҳаммадан ʔабдука ва росуулук”.

“Эй Аллоҳ! Кечга етдим. Мен Сени, аршингни кўтариб турувчи(фаришта)ларни, малоикаларингни ва бутун махлуқотингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сен Аллоҳдирсан ва Сендан ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ йўқ. Сен ёлғизсан ва Сенинг ҳеч қандай шеригинг йўқ! Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Сенинг банданг ҳамда расулингдир”. (Тўрт марта айтилади).

(Ким бу дуони тонгда ва кечда тўрт марта айтадиган бўлса, Аллоҳ уни дўзахдан озод қилади).⁽¹⁾

78-81) «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ؛ فَלَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ».

“Аллооҳумма, маа асбаҳа бий мин-ниъматин ав би-аҳадин мин холқик, фа минка ваҳдака лаа шарийка лак. Фа-лакал ҳамду ва лакаш-шукр”.

“Эй Аллоҳ! Менда ёки бандаларингдан (исталган) бирида тонг отганда мавжуд бўлган ҳар бир неъмат фақат Сен тарафдандир. Сенинг ҳеч қандай

¹ Бухорий, Абу Довуд, Насой ва Ибн Сунний.

шеригинг йўқ. Ҳамд ҳам, шукр ҳам Сеникидир”⁽¹⁾

«اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ؛ فَلَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ».

“Аллоохумма, маа амсаа бий мин-ниъматин ав би-аҳадин мин холқик, фа минка ваҳдака лаа шарийка лак. Фа-лакал ҳамду ва лакаш-шукр”.

“Эй Аллоҳ! Менда ёки бандаларингдан (исталган) бирида кеч кирганда мавжуд бўлган ҳар бир неъмат фақат Сен тарафдандир. Сенинг ҳеч қандай шеригинг йўқ. Ҳамд ҳам, шукр ҳам Сеникидир”⁽²⁾

82-(8) Уч марта айтилади:

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

“Аллоохумма, ғаафиний фий баданий. Аллоохумма, ғаафиний фий самъий. Аллоохумма, ғаафиний фий басорий. Лаа илааҳа иллаа ант. Аллоохумма, инний аъузу бика минал-куфри вал-фақри ва аъузу бика мин ғазаабил-қобри лаа илааҳа иллаа ант”.

1 Абу Довуд ва Насоий.

2 Абу Довуд ва Насоий.

“Эй Аллоҳ! Менинг баданимни, қулоғимни ва кўзимни соғлом қил – офият бер! Сендан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ! **Эй Аллоҳ!** Мен Сендан куфр ва фақирликдан паноҳ беришингни сўрайман. Қабр азобидан паноҳ тилайман. Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”.⁽¹⁾

83-(9) «حَسْبِيَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ».

(Оллоҳ менга кифоя қилгувчи-дир. Ундан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим ва У улкан аршнинг Роббидир).

“Аллоҳ менга кифоя қилувчидир. Ундан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим (суяндим), У улкан аршнинг Роббидир”. (Етти марта айтилади).

Тонгда ва кечқурун бунини етти марта айтадиган кишининг дунё ва охиратга тегишли бўлган муҳим ишларига Аллоҳ Ўзи кифоя қилади.⁽²⁾

84-(10) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي. اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي. اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ

1 Бухорий, Абу Довуд ва Насоий.

2 Ибн Сунний.

وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ قَوْفِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي».

“Аллоохумма, инний ас’алукал-ѡафва вал-ѡаафията фид-дунйаа вал-аахироҳ. Аллоохумма, инний ас’алукал-ѡафва вал-ѡаафията фий дийний ва дунйаа ва аҳлий ва маалий. Аллоохумма-стур ѡавроотий ва аамин ровѡаатий. Аллоохумма-хфазний мин байни ядайя ва мин холфий ва ѡан ямийний ва ѡан шимаалий ва мин фавкий. Ва аѡузу би-ѡазоматика ан уѡтаала мин таҳтий”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан дунё ва охиратда афву-офият сўрайман. Эй Аллоҳ! Мен Сендан динимда, дунёмда, аҳлимда ва молимда афву-офият тилайман. Эй Аллоҳ! Менинг айбларимни беркит! Қўркувимдан омонлик бер-кетказ. Эй Аллоҳ! Мени олдимдан ҳам, ортимдан ҳам, ўнгимдан ҳам, сўлимдан (чап томонимдан) ҳам, тепамдан ҳам Ўзинг сақла! Остимдан балога йўликишдан (ер ютишидан) Сенинг улуғлигингла паноҳ сўрайман”⁽¹⁾.

85-(11) «اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

1 Абу Довуд ва Ибн Можа.

نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا،
أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ».

“Аллоохумма, ғаалимал-ғойби ваш-шаҳаадах, фаатирос-самааваати вал-арз, Робба кулли шай’ин ва малийқаҳ. Ашҳаду аллаа илааҳа иллаа анта аъуузу бика мин шарри нафсий ва мин шарриш-шайтоони ва ширкиҳи ва ан ақтарифа ғалаа нафсий суу’ан ав ажурроҳуу илаа муслим”.

“Яширину ошкорни билувчи, осмонлару ернинг яратувчиси, барча мавжудотнинг Робби ва Малики – подшоҳи бўлган **эй Аллох!** Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга ҳақ маъбуд йўқ! Нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг ёмонлигидан ва унинг ширкидан (ширк келтиришга чақириб қиладиган васвасасидан) паноҳ беришингни илтижо қиламан. Ўзимга ёки бошқа бир муслимга ёмонлик етказишдан паноҳ тилайман”.⁽¹⁾

86-(12) Уч марта айтилади:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ،
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

“Бисмиллааҳиллазий лаа ядурру маъасмиҳи шай’ун фил-арзи ва лаа фис-самааи ва ҳувас-самийъул-ғалийм”.

¹ Термизий ва Абу Довуд.

“Унинг исми билан ерда ҳам, осмонда ҳам бирон нарса зарар бера олмайдиган Аллоҳ билан (балою офатлардан) паноҳ сўрайман. У эшитувчи, билувчи Зотдир”.

Тонгда ва кечқурун шу дуони уч мартадан айтган кишига ҳеч нарса зарар етказмайди.⁽¹⁾

87-(13) Уч марта айтилади:

«رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا».

“Розийту биллааҳи роббан ва бил-ислаами дийнан ва би-Муҳаммадин соллаллооҳу ʼалайҳи ва саллама набиййаа”.

“Аллоҳни Робб деб, Исломни дин деб ва Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламни набий деб рози бўлдим”.

Тонгда ва кечқурун бу дуони уч мартадан айтиб юрувчи кишини қиёмат кунда рози этиш Аллоҳнинг зиммасига ҳақ бўлади.⁽²⁾

88-(14) «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِّيْ شَأْنِيْ كَلِّهْ، وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ».

“Йаа ҳайю, йаа қоййуум, бироҳматика астағийс,

1 Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа ва Аҳмад.

2 Аҳмад, Насоий, Абу Довуд ва Термизий.

аслиҳ-лий ша’ний куллаҳуу ва лаа такилний илаа нафсий торфата ʼайн”.

“Эй Хайй, эй Қайюм! Сенинг раҳматинг билан мадад сўрайман. Менинг бутун шаъним-ишимни ўнгла ва мени бирон лаҳза ҳам ўзимга топшириб қўйма”⁽¹⁾.

89-(15) «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ».

“Асбаҳнаа ва асбаҳал мулку лиллааҳи роббил-ʼааламийн. Аллоохумма, инний ас’алука хойро ҳаазал-явми: фатҳаҳуу ва насроҳуу ва нууроҳуу ва барокатаҳуу ва ҳудааҳ. Ва аъуузу бика мин шарри маа фийҳи ва шарри маа баъдаҳ”.

“Биз ва бутун мулк оламлар Робби Аллоҳники бўлиб тонг оттирдик. Эй Аллоҳ! Мен Сендан шу куннинг яхшилигини – фатҳини, ғалабасини, нурини, баракасини ва ҳидоятини тилайман. Сендан ундаги ва ундан кейинги ёмонликдан паноҳ беришингни сўрайман”⁽²⁾.

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ

1 Ҳоким, Заҳабий саҳиҳ деган.

2 Абу Довуд.

هَذَا الْيَوْمَ: فَتَحَهُ، وَنَصَرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ».

“Амсайнаа ва амсал-мулку лиллааҳи роббил-бааламийн. Аллоохумма, инний ас’алука хойро ҳаазиҳил-лайлах: фатҳаҳаа ва насроҳаа ва нууроҳаа ва барокатаҳаа ва ҳудааҳаа. Ва аъузуз бика мин шарри маа фийҳаа ва шарри маа баъдаҳаа”.

“Биз ва бутун мулк оламлар Робби Аллоҳники бўлиб кечқурунга етдик. **Эй Аллоҳ!** Мен Сендан шу кечанинг яхшилигини – фатҳини, ғалабасини, нурини, баракасини ва ҳидоятини тилайман. Сендан ундаги ва ундан кейинги(кечалар)даги ёмонликдан паноҳ беришингни сўрайман”⁽¹⁾.

90-(16) «أَصْبَحْنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَىٰ كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَىٰ دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَىٰ مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

“Асбаҳнаа ғалаа фитротил ислаами ва ғалаа калиматил ихлааси ва ғалаа дийни набиййинаа Муҳаммадин соллаллооҳу ғалайҳи ва саллама ва ғалаа миллати абийнаа Иброоҳийма ҳанийфан муслиман ва маа каана минал мушрикийн”.

1 Абу Довуд.

“Ислом фитратида, ихлос калимасида, набиййимиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам динида ва отамиз Иброҳим миллатида (бўлган ҳолда) тонг оттирдик. У (Иброҳим) ҳақиқий муслмон бўлиб, мушриклардан эмасди”.⁽¹⁾

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

“Амсайнаа ʔалаа фитротил ислаами ва ʔалаа калиматил ихлааси ва ʔалаа дийни набиййинаа Муҳаммадин соллаллооҳу ʔалайҳи ва саллама ва ʔалаа миллати абийнаа Иброоҳийма ҳанийфан муслиман ва маа каана минал мушрикийн”.

“Ислом фитратида, ихлос калимасида, набиййимиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам динида ва отамиз Иброҳим миллатида (бўлган ҳолда) кеч вақтига кирдик. У (Иброҳим) ҳақиқий муслмон бўлиб, мушриклардан эмас эди”.⁽²⁾

91-(17) «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

“Субҳааналлооҳи ва бихамдих”. Юз марта айтилади.

1 Аҳмад ва Ибн Сунний.

2 Аҳмад ва Ибн Сунний.

Аллоҳнинг ҳамди билан тасбеҳ айтаман”. Ким тонгда ва кечқурун бу зикрни 100 мартадан айтган бўлса, қиёмат куни бу зикрни шунча миқдордан кўпроқ айтган кишигина ундан афзалроқ амал билан келиши мумкин.⁽¹⁾

92-(18) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ. Лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ʼалаа кулли шай’ин қодийр”.

“Аллоҳдан ўзга ҳақ маъбуд йўқ. У ёлғиз, шериксиздир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уники ва У барча нарсага қодир Зот”.

Ўн марта, агар ялқовлик қилинса бир марта айтилади.⁽²⁾

93-(19) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ. Лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ʼалаа кулли шай’ин қодийр”.

1 Муслим.

2 Насоий, Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад.

Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериксиз Зотдир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир! У барча нарсага қодир”. (Тонг отганда юз марта айтилади).

Буни бир кунда юз марта айтган кишининг савоби ўнта қулни озод қилишга тенг бўлади. Унга юзта ҳасанот ёзилиб, юзта хатоси ўчирилади. Шу кун то кечгача бу зикр унинг учун шайтондан ҳимояловчи қўрғон бўлади. Қиёмат кунида бу зикрни ундан кўра кўпроқ айтган кишигина ундан афзалроқ амал билан келади.⁽¹⁾

94- (20) «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِينَةِ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

“Субҳааналлооҳи ва биҳамдиҳ: ъадада холқиҳ, ва ризоо нафсиҳ, ва зината ъаршиҳ, ва мидаада калимаатиҳ”.

“Аллоҳ барча айбу нуқсонлардан покдир. Аллоҳга яратган махлуқлари ададича, Ўзининг розилигича, аршининг вазнича ва калималарининг миқдорича ҳамд ва тасбеҳлар айтаман”. (Уч марта айтилади).⁽²⁾

95- (21) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».

1 Бухорий ва Муслим.

2 Муслим.

“Аллоохумма, инний ас’алука тилман наафиъан ва ризқон тоййибан ва ʼамалан мутақоббалаа”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан фойдали илм, покиза-ҳалол ризқ ва қабул бўладиган амал сўрайман”.⁽¹⁾

96-(22) Ҳар куни юз марта айтилади:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ».

“Астағфируллооҳа ва атуубу илайҳ”.

“Аллоҳдан мағфират сўрайман ва Унга тавба қиламан”.⁽²⁾

97-(23) «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ».

“Аъузу би калимаатиллааҳи ат-тааммаати мин шарри маа холақ”.

“Аллоҳнинг мукаммал сўзлари билан яратган нарсаларининг ёмонлигидан паноҳ тилайман”.
(Уч марта).

Шу дуони кеч кирганда уч марта ўқиган кишига туннинг заҳари-зарари етмайди.⁽³⁾

98-(24) Ўн марта айтилади:

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ».

1 Ибн Сунний ва Ибн Можа.

2 Бухорий ва Муслим.

3 Аҳмад, Насоий, Термизий ва Ибн Можа.

“Аллоохумма, солли ва саллим ʔалаа набиййинаа Муҳаммад”.

“Эй Аллоҳ! Набиййимиз Муҳаммадга саловат ва салом айт (у кишини ҳузурингда мақта, даражаларини кўтар).⁽¹⁾

УХЛАШ ОЛДИДАН АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР

99-(1) Кафтларини жуфтлаб, уларга дам-нафас уриб, “Ихлос”, “Фалақ” ҳамда “Ан-Нос” сураларини ўқийди (матни ва маънолари юқорида ўтди).

اللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَىٰ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﴿١﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ ﴿٢﴾ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

“(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “У – Аллоҳ бирдир (яъни, Унинг ҳеч қандай шериги йўқ, У якка ёлғиздир). Аллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзланувчидир (яъни, барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга муҳтож эмас). У туғмаган ва туғилмаган (яъни, Аллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқ). Ва ҳеч ким Унга тенг эмас”.⁽²⁾

1 Табароний.

2 “Ихлос” сураси.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾.

“(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “Мен тонг Роббидан (менга) Ўзи яратган нарсаларининг ёмонлигидан, зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан, тугунларга дам солувчи (жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйларнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қиламан”⁽¹⁾.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾.

“(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам) айтинг: “Мен барча инсонларнинг Роббидан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг қалбларига васваса соладиган, (қачон Аллоҳнинг номи зикр қилинганида) чекиниб яшириниб оладиган васвасачи шайтоннинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман”⁽²⁾.

1 “Фалак” сураси.

2 “Ан-Нос” сураси.

Сўнгра кафтларини имкон етган қадар баданига суртиб чиқади. Боши, юзи ва олд томонидан бошлайди. (Буни уч марта такрорлайди).⁽¹⁾

“Оятул-Курсий”, яъни, “Бақара” сураси, 255-оятни ўқийди. (Матни ва таржимаси юқорида ўтди). Жойига ётганида шу оятни ўқиган кишига Аллоҳ томонидан бир қўриқловчи (фаришта) келади ва тонггача унга шайтон яқин йўлай олмайди.⁽²⁾

100- (2) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

“Аллоҳдан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ. Фақат Унинг Ўзи барҳақдир. У Ҳайй – Тирикдир, Қайюм – барча нарса устида қоимдир. Уни на мудроқ, на уйқу олади. Самовот ва ердаги бор нарсалар Уникидир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз шафоат қила олмайди. У уларнинг (барча махлуқларнинг) олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани (яъни, дунё ва охирадаги ҳолларини) билади. Ва улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг курсиси

1 Бухорий ва Муслим.

2 Бухорий.

осмонлару ердан кенгдир. Ва Уни осмонлар ва ерни ҳифзу-ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюқдир”.⁽¹⁾

101-(3) ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ ۖ وَكُتُبِهِ ۖ وَرُسُلِهِ ۚ لَا يَفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا ۭ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۚ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا ۭ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ ۚ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝﴾

“Пайғамбар ўзига Роббидан нозил қилинган нарсага иймон келтирди ва мўминлар ҳам (иймон келтирдилар). Аллоҳга, фаришталарига, китобларига ва пайғамбарларига иймон келтирган ҳар бир киши (айтди): “Унинг пайғамбарларидан бирон кишини ажратиб қўймаймиз (барча пайғамбарларга барабар иймон келтирамиз)”. Ва: “Эшитдик ва итоат этдик. Эй Роббимиз, гуноҳларимизни мағфират қилишингни сўраймиз. Ва фақат Ўзингга қайтажакмиз”, дедилар. Аллоҳ

1 “Бақара”, 255.

ҳеч бир жонга тоқатидан ташқари нарсани таклиф қилмайди. (Ҳар кимнинг) қилган (яхши) амали ўзи учундир ва (ёмон) амали ҳам ўзининг бўйнигадир. Эй Роббимиз, агар унутган ёки хато қилган бўлсак, бизни азобингга гирифтор айлама! Эй Роббимиз, бизларнинг зиммамизга биздан илгари ўтганларнинг бўйниларига қўйган юкингни юклама! Эй Роббимиз, бизларга тоқатимиз етмайдиган нарсани юклама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Ўзинг хоҷамизсан! Бас, бу кофир қавм устига Ўзинг бизни ғолиб қил!”⁽¹⁾

Юқоридаги икки оятни ким кечаси ўқиса, унга шу иккиси (турли мусибатлардан) кифоя қилади.⁽²⁾

102-(4) «بِسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِّي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ؛ فَإِنْ أُمَسَّكَتْ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ».

“Бисмика Роббий, вадояту жанбий, ва бика арфаъух. Фа-ин амсакта нафсий фархамҳаа, ва ин арсалтаҳаа фаҳфазҳаа бимаа таҳфазу биҳии тиббаадакас-соолиҳийн”.

“Эй Роббим! Сенинг номинг билан ётдим ва

1 “Бақара”, 285-286-оятлар.

2 Бухорий ва Муслим.

сенинг номинг билан тураман. Агар менинг жонимни оладиган бўлсанг, унга раҳм қил. Агар яшатадиган бўлсанг, уни солиҳ бандаларингни сақлайдиган нарса билан ҳифзу ҳимоя эт”.

Агар биронтангиз ўрнидан туриб, сўнг яна жойига қайтиб келса, кийимининг этаги билан уни уч бор силтасин-супурсин ва Аллоҳ номини тилга олсин. Чунки у ўрнида нима қолганлигини билмайди. Сўнг (юқоридаги дуони) айтсин.

103- (5) «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَقَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَحَيَاتُهَا؛ إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاعْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ».

“Аллоохумма, иннака холақта нафсий ва анта таваффаахаа. Лака мамаатухаа ва маҳйаахаа. Ин ахйайтахаа фаҳфазхаа ва ин аматтахаа фағфир лахаа. Аллоохумма, инний ас’алукал-ъаафиях”.

“Эй Аллоҳ! Албатта, Сен менинг жонимни яратдинг ва Сен уни вафот топдирувчисан. Жонимнинг ҳаёти ҳам, мамоти ҳам Сен учундир. Агар уни яшатадиган бўлсанг, уни ҳифзу ҳимоя эт. Агар уни ўлдирадиган бўлсанг, мағфират қил. **Эй Аллоҳ!** Мен Сендан офият (соғлик-саломатлик) тилайман!”⁽¹⁾

1 Муслим ва Аҳмад.

104-(6) «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ».

“Аллоохумма, қиний ғазабака явма таъбасу ъибаадак”.

“Эй Аллоҳ! Бандаларингни қайта тирилтирадиган кунингда мени азобингдан сақла!”⁽¹⁾

105-(7) «يَا سَمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا».

“Бисмик-Аллоохумма амууту ва аҳйаа”.

“Эй Аллоҳ! Сенинг исминг билан ўлиб, Сенинг исминг билан яшайман”.⁽²⁾

106-(8) «سُبْحَانَ اللَّهِ».

Ўттиз уч марта “Субҳааналлоох”,

«الْحَمْدُ لِلَّهِ».

Ўттиз уч марта “Алҳамдулиллаах”,

«اللَّهُ أَكْبَرُ».

Ўттиз тўрт марта “Аллоҳу акбар”, деб айтади.

“Субҳаналлоҳ” – “Аллоҳ (барча айбу нуксондан) покдир”. (33 марта айтади). “Алҳамдулиллаҳ” – “Аллоҳга ҳамд бўлсин”. (33 марта айтади). “Аллоҳу Акбар” – “Аллоҳ буюкдир”. (34 марта айтади).

1 Уч марта айтилади.

2 Бухорий ва Муслим.

Жойига ётганда шу дуони ўқиган кишига (бу иши) бир хизматкор(га эга бўлиш)дан ҳам яхшироқ бўлади.⁽¹⁾

107-(9) «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ؛ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ افْضِ عَنَّا الدِّينَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ».

“Аллоохумма, Роббас- самааваатис-сабъи ва Роббал-ъаршил-ъазийми ва Робба кулли шай’ин, фаалиқол-хабби ван-наваа ва мунзилат-таврооти вал-инжийли вал-фурқоон. Аъузу бика мин шарри кулли шай’ин анта аахизун бинаасиятиҳ. Аллоохумма, антал-аввалу фа лайса қоблака шай’ун ва антал-аахиру фа лайса баъдака шай’ун ва антаз-зоохиру фа лайса фавқока шай’ун ва антал-баатину фа лайса дуунака шай’. Иқзи ьаннад-дайна ва ағнинаа минал-фақр”.

“Етти осмон Робби, улуғ арш Робби, бизнинг ҳамда барча нарсанинг Робби, уруғу данакни ёрувчи-

1 Бухорий ва Муслим.

ундирувчи, Таврот, Инжил ҳамда Фурқон(Қуръон) ни нозил этувчи **эй Аллоҳ!** Сен пешонасидан тутган (яъни, салтанатинг остидаги) ҳар бир нарсанинг ёмонлигидан паноҳ беришингни сўрайман. **Эй Аллоҳ!** Сен Аввалсан – Сендан олдин ҳеч нарса йўқ! Сен Охирсан – Сендан сўнг ҳеч нарса йўқ. Сен Зоҳирсан – Сенинг тепангда ҳеч нарса йўқ! Сен Ботинсан (яқинсан) – Сендан яқинда ҳеч нарса йўқ! Бизнинг зиммамиздаги қарзни ўта (тўлашга ёрдам бер) ва бизни фақирликдан бой қил”.⁽¹⁾

108-10 (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا وَأَوَانَا؛ فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ، وَلَا مُؤْوِيٍّ).

“Алҳамду лиллааҳиллазий аъяманаа ва сақоонаа ва кафаанаа ва ааваанаа. Фа кам мимман лаа каафия лаҳуу ва лаа му’вий”.

“Бизни едирган, ичирган, кифоя этган (қараган, ҳимоялаган) ва бошпана берган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Ҳолбуки, кифоя этувчиси, бошпана берувчиси бўлмаган қанча киши бор”.⁽²⁾

109-11 (اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

1 Муслим.

2 Муслим.

نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا،
أَوْ أَجْرَةً إِلَى مُسْلِمٍ».

“Аллоохумма, ғаалимал-ғойби вaш-шаҳаадаҳ, фаатирос-самааваати вал-арз, Робба кулли шай’ин ва малийкаҳ. Ашҳаду аллаа илааҳа иллаа ант, аъузу бика мин шарри нафсий ва мин шарриш-шайтоони ва ширкиҳ ва ан ақтарифа ʔалаа нафсий суу’ан ав ажурроҳу илаа муслим”.

“Яширину ошкорни билувчи, осмонлару ернинг Яратувчиси, бутун мавжудотнинг Робби ва Подшоҳи бўлган **эй Аллоҳ!** Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ! Нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг ёмонлигидан ва унинг ширкидан (ширк келтиришга чақириб қиладиган васвасасидан), ўзимга ёки ўзга муслимга ёмонлик етказишимдан паноҳ беришингни сўрайман”.⁽¹⁾

110-12) ﴿الْعَمَّ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ السَّجْدَةِ، ﴿تَبَرَّكَ
الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾“.

“Сажда” ва “Таборак” (“Мулк”) сураларини ўқийди.⁽²⁾

111-13) ﴿اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ،

1 Абу Довуд ва Термизий.

2 Абу Довуд ва Термизий.

وَوَجَّهْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ،
لَا مَدْجًا وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ،
وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ».

“Аллоохумма, асламту нафсий илайка, ва фаввадту амрий илайка, ва ваҷжахту ваҷҳий илайка, ва алжа’ту зоҳрий илайка, роғбатан ва роҳбатан илайк. Лаа малжа’а ва лаа манжаа минка иллаа илайк. Ааманту би-китаабикаллазий анзалта ва би-набиййикаллазий арсалт”.

“Эй Аллоҳ! Сенинг савобингни умид этиб, азобингдан қўриб ўзимни Сенга таслим этдим, ишимни Сенга топширдим-таваккал қилдим, Сенга юзландим ва Сенга суяндим. Сенинг уқубатингдан Сендан бошқа ҳимоялайдиган йўқ, паноҳгоҳ ҳам фақат Ўзингдир. Нозил этган китобингга, юборган набиййингга иймон келтирдим”.

(Ётар жойини солгач, намозга олгандек таҳорат олиб, сўнгра ўнг томон билан ётиб ушбу дуо ўқилади). Бу дуони ўқиган кишига Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Агар ўлсанг, фитратда (Ислом ёки суннатда) ўлган бўласан”.⁽¹⁾

¹ Бухорий ва Муслим.

КЕЧАСИ У ЁНБОШДАН БУ ЁНБОШГА АҒДАРИЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

112- لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ.

“Лаа илааҳа иллаллоох ал-вааҳидул-қоҳҳаар.
Роббус-самааваати вал-арзи ва маа байнаҳумал-
ъазийзул-ғоффаар”.

“(Мутлақ Ғолиб) Қаҳҳор, осмонлар, ер ва улар
ўртасидаги мавжудотлар Робби, Азиз (қудратли)
ва Ғаффор (кечирувчи) бўлган ягона Аллоҳдан
ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ йўқ”.⁽¹⁾

УЙҚУСИДА ЧЎЧИБ КЕТИБ, ВАҲИМА БОСТАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУО

113- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ، وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ
عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ».

“Аъуузу би калимаатиллааҳит-тааммаати мин
ғозобиҳии ва ъиқообиҳии ва шарри ъибаадиҳии
ва мин ҳамазаатиш- шайаатийни ва ан яҳдуруун”.

¹ Насоий. Ҳоким ва Заҳабий саҳиҳ деган.

“Аллоҳнинг мукаммал калималари билан Унинг ғазабидан, азобидан, бандаларининг ёмонлигидан, шайтонларнинг васвасаларидан ва менга ҳозир бўлишларидан паноҳ тилайман”.⁽¹⁾

ЁМОН ТУШ КЎРГАН КИШИ НИМА ҚИЛАДИ?

114-(1) Чап томонига (уч марта) туфлайди.⁽²⁾

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

Шайтондан ва кўрган нарсасининг ёмонлигидан Аллохдан паноҳ сўрайди. (Уч марта қилади).⁽³⁾

Кўрган тушини ҳеч кимга айтмайди.⁽⁴⁾

Бошқа томонга ағдарилиб ётади.⁽⁵⁾

115-(2) Агар хоҳласа, туриб намоз ўқийди.⁽⁶⁾

ВИТРДАГИ ҚУНУТ ДУОСИ

116-(1) «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ،

1 Абу Довуд ва Термизий.

2 Муслим.

3 Муслим.

4 Муслим.

5 Муслим.

6 Муслим.

وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا
قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ،
[وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ».

“Аллоохуммахдиний фийман ҳадайти, ва
баафиний фийман баафайта, ва тавалланий
фийман таваллайта, ва баарик лий фиймаа аътойта,
ва қиний шарро маа қодойта, фа-иннака тақдий
ва лаа юқдоо ғалайка, иннаҳуу лаа язиллу ман
ваалайта, [ва лаа яъиззу ман баадайти,] табаарокта
Роббанаа ва табаалайт”.

“Эй Аллоҳ! Мени ҳидоят этган кишиларинг
қаторида ҳидоят эт. Офият (соғлиқ ва балолардан
саломатлик) берганларинг қаторида офият бер.
Ишларини бошқариб ислоҳ қилганларинг қаторида
менинг ишларимни ҳам бошқариб, ислоҳ қил. Ато
этган нарсаларингни мен учун баракотли қил. Қазо-
ҳукм этган нарсаларинг ёмонлигидан мени асра.
Албатта, Сен ҳукм қиласан, Сенга (қарши) ҳукм
қилинмас. Сен дўст тутган киши хор бўлмас [ва Сен
душман тутган киши азиз бўлмас]. Эй Роббимиз,
Сен баракотли-буюк ва олий Зотдирсан!”⁽¹⁾

117-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ

1 Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа ва бошқалар.

عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

“Аллоохумма, инний аъузу би-ризоока мин сахотика, ва би муъаафаатика мин туқуубатика ва аъузу бика минк. Лаа уҳсий санаа’ан ғалайка анта камаа аснайта ғалаа нафсик”.

“**Эй Аллоҳ!** Мен Сенинг розилигинг билан менга ғазаб қилишингдан, афв-кечиришинг билан мени азоблашингдан, Сендан Ўзингдан паноҳ беришингни тилайман. Сенга лойиқ бўлганинг каби ҳамду сано айтолмайман. Сен Ўзингга сано айтганинг кабидирсан”.⁽¹⁾

118-(3) «اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْشِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ؛ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحِقٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغِيثُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْحَمْدَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنُخَضِّعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ».

“Аллоохумма, иййаака наъбуду ва лака нусоллий ва насжуду, ва илайка насъаа ва наҳфиду, наржуу роҳматака ва наҳшаа ғазаабака, инна ғазаабака бил-каафирийна мулҳақ. Аллоохумма, иннаа настағийнука ва настағфирука ва нусний

1 Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа ва бошқалар.

балайкал-хойро ва лаа накфурука, ва ну’мину бика ва нахдоъу лака ва нахлаъу ман якфурук”.

“Эй Аллоҳ! Сенга ибодат қиламиз ва Сен учун намоз ўқиб саждалар қиламиз. Сен томон (яқин бўлиш учун) ҳаракат этиб, Сенинг тоатингга ошиқамиз. Раҳматингдан умидвормиз, азобингдан қўрқамиз. Албатта, азобинг кофирларга етувчидир. Эй Аллоҳ! Биз Сендан мадад сўраймиз, мағфират тилаймиз. Сенга яхши сано-мақтовлар айтамиз. Сенга кофир бўлмаймиз. Сенга иймон келтириб, итоат этамиз ва Сенга кофир бўлган кимсаларни тарк қиламиз”.⁽¹⁾

ВИТР НАМОЗИДА САЛОМ БЕРИЛГАНИДАН СЎНГ АЙТИЛАДИГАН ЗИКР

Витрдан сўнг салом бериб бўлиб қуйидаги дуони уч марта айтади. Учинчисида овозини баланд кўтаради ва чўзиб ўқийди:

119- «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ».

“Субҳаанал-маликул- қуддуус”.

“Малик (Подшоҳ) Қуддус (Улуғ ва пок Зот) барча айбу нуқсондан покдир”.

¹ Байҳақий. Албоний санадини саҳиҳ деган.

Бу дуо уч марта айтилади. Учинчисида овозини чиқариб, чўзиброқ айтиб, давомида.

[رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ].

“Роббил-малааикати вар-руух”.

“Малоикалар ҳамда Рухнинг (Жаброилнинг) Робби!” дейди.⁽¹⁾

ТАШВИШ ВА МАҲЗУНЛИКДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

120-(1) «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ: أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي».

“Аллоохумма, инний ʔабдук, ибну ʔабдик, ибну аматик, наасиятий би ядик, маадин фийя ҳукмук, ʔадлун фийя қодооук. Ас’алука би-куллисмин ҳува лака саммайта биҳи нафсака, ав анзалтаҳуу фий китаабика, ав ʔалламтаҳуу аҳадан мин холқиқа, ав истаʔсарта биҳии фий ʔилмил-ғойби ʔиндака,

¹ Насоий, Доракутний ва бошқалар. Қавс ичидаги қўшимча Доракутнийники.

ан тажъалал-қур'ана робийъа қолбий ва нууро содрий ва жалаа'а ҳузний ва заҳааба ҳаммий”.

“Эй Аллоҳ! Дарҳақиқат, мен Сенинг кулингман, кулингни ўғлиман, чўрингни ўғлиман. Пешонам қўлингда (яъни, мен Сенинг салтанатинг-ҳукминг остидаман). Ҳукминг менинг устимда жорийдир. Менинг устимдаги қазо (амр-ҳукминг) адолатдир. Сенга тегишли бўлган ҳар бир исм билан Сендан сўрайман: у исм билан Ўзингни номлаган, ёки бирон китобингда нозил қилган, ёки уни бирон бандангга билдирган, ёки Ўз олдиндаги ғайб илмида сақлаб қўйган эдинг. Шу исмларнинг ҳаммаси билан сўрайман – Қуръонни қалбимнинг баҳори, кўнглимнинг нури, маҳзунлигимни кетиши (кетказувчи) ва ташвишимни аритувчи қил”.⁽¹⁾

121-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ».

“Аллоохумма, инний аъуузу бика минал-ҳамми вал-ҳазани, вал-ъажзи вал-касали, вал-бухли вал-жубни, ва долаъид-дайни ва ғолабатир-рижаал”.

“Эй Аллоҳ! Сендан ташвишу ғамдан, ожизлигу ялқовликдан, бахиллигу қўрқоқликдан, қарзнинг

1 Аҳмад. Албоний саҳиҳ деган.

оғирлигидан ва кишилар устимдан ғолиб бўлишидан паноҳ беришингни сўрайман”.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бу дуони кўп айтар эдилар.⁽¹⁾

ҚАЙҒУ-ҒАМГА БОТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

122-(1) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳул- ъазиймул-ҳалийм, лаа илааҳа иллаллооҳу Роббул-ъаршил-ъазийм, лаа илааҳа иллаллоҳу Роббус-самааваати ва Роббуларзи ва Роббул-ъаршил-карийм”.

“Улуғ, Ҳалим Аллоҳдан Ўзга ҳақ илоҳ йўк. Арш эгаси бўлган улуғ Аллоҳдан ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ йўк. Осмонлар Робби, ернинг Робби, аршнинг Робби бўлган Карим Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўк”.⁽²⁾

122-(2) «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو؛ فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً

1 Бухорий.

2 Бухорий ва Муслим.

عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

“Аллоохумма, роҳматака аржуу. Фалаа такилний илаа нафсий торфата ʔайн, ва аслиҳ лий шаʔний куллаҳ, лаа илааҳа иллаа ант”.

“Эй Аллоҳ! Раҳматингдан умидворман. Мени бирон лаҳза ҳам ўзимга ташлаб қўйма. Менинг бутун ишларимни ўнгла. Сендан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ”.⁽¹⁾

124-(3) «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ».

“Лаа илааҳа иллаа анта субҳаанака инний кунту миназ-зоолимийн”

“Сендан ўзга ҳеч бир ҳақ маъбуд йўқ. Сен барча айбу нуқсондан пок Зотдирсан. Албатта, мен (ўзимга) зулм қилувчилардан бўлдим”.⁽²⁾

125-(4) «اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا».

“Аллоҳу Аллоҳу Роббий, лаа ушрику биҳии шай’аа”

“Аллоҳ, Аллоҳ Роббим. Унга ҳеч бир нарсани шерик қилмасман”.⁽³⁾

1 Абу Довуд ва Аҳмад.

2 Термизий ва Ҳоким.

3 Абу Довуд ва Ибн Можа.

ДУШМАНГА ВА САЛТАНАТ ЭГАСИГА РЎПАРА КЕЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУОЛАР

126-(1) «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».

“Аллоохумма, иннаа нажъалука фий нухууриҳим ва наъузу бика мин шурууриҳим”.

“Эй Аллоҳ! Уларнинг қаршисига биз Сени қўйгаймиз ва Сендан уларнинг ёмонлигидан паноҳ беришингни сўраймиз”.⁽¹⁾

127-(2) «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَصَدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي؛ بِكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ».

“Аллоохумма, анта ъадудий ва анта насийрий бика ажуулу ва бика асуулу ва бика уқоотил”.

“Эй Аллоҳ! Ўзинг менга ёрдам берувчисан, Ўзинг менга нусрат берувчисан. Сенинг мададинг билан жавлон ураман, (душманимга) ташланаман. Сенинг мададинг билан жангга кираман!”⁽²⁾

128-(3) «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ».

“Ҳасбуналлооҳу ва ниъмал-вакийл”.

1 Абу Довуд. Ҳоким саҳиҳ деган.

2 Абу Довуд ва Термизий.

“Аллоҳ бизга кифоядир! У нақадар яхши кифоя этувчи — сақловчи Зотдир!”⁽¹⁾

СУЛТОННИНГ ЗУЛМИДАН ҚЎРҚҚАН-ХАВФДА БЎЛГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУОЛАР

129-(1) «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ كُنْ لِي جَارًا مِنْ فَلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ؛ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْعَنِي، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.»

“Аллоохумма, роббас- самааваатис-сабъи ва роббал-ъаршил-ъазийм, кун лий жаарон мин фулаан-ибни фулаанин (“фулаан ибни фулаанин” ўрнига золимнинг исмини айтади) ва аҳзаабиҳи мин холааиқика ан яфруто ъалайя аҳадун минхум, ав ятғоо. Ўазза жаарука ва жалла санааука ва лаа илааҳа ғойрук”.

“Етти осмоннинг Робби, улуғ арш Робби бўлган **эй Аллоҳ!** Фалончи ва яна Сенинг бандаларингдан бўлган унинг гуруҳидаги кимсалардан бири менга озору азиятлар етказишидан, туғёнга тушишидан ҳимоячим бўл. Сенинг ҳимоянг қудратли ҳимоядир.

1 Бухорий.

Сенинг мақтовинг юксакдир. Сендан ўзга ҳеч қандай ҳақ илоҳ йўқ”.⁽¹⁾

130-(2) «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ: مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فَلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ شَنَاؤُكَ، وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

“Аллооҳу Акбар, Аллооҳу аъаззу мин холқиҳи жамийъаа, Аллооҳу аъаззу миммаа аҳоофу ва аҳзар. Аъузу биллааҳиллазий лаа илааҳа иллаа ҳуу, ал-мумсикис-самааваатис-сабъи ан яқоъна ʔалал-арзи иллаа би-изниҳ, мин шарри ʔабдика фулаанин (“фулаанин” ўрнига золимнинг исмини айтади) ва жунуудиҳи ва атбааъиҳи ва ашйааъиҳи минал жинни вал-инс. Аллооҳумма, кун лий жаарон мин шарриҳим, жалла санааука ва ʔазза жаарука ва табаарокасмука ва лаа илааҳа ғойрук”.

“Аллоҳ буюкроқдир! Аллоҳ жамики махлуқотларидан қудратли – Азиз Зотдир. У мен қўрқаётган ва хавфсираётган кимсалардан қудратлироқдир! Яккаю ёлғиз илоҳ, етти осмонни ер устига тушиб кетишидан тутиб турувчи – магар Унинг изни билан

¹ Бухорий.

тушиши мумкин – Аллоҳдан фалончи банданг ҳамда унинг инсу жинлардан бўлган қўшинлари, тобелари ва гуруҳларининг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо этаман. **Эй Аллоҳ!** Мени уларнинг шарри-ёмонлигидан асровчи ҳимоячим бўл. Сенинг мақтовинг юксак, ҳимоянг кучлидир. Сенинг исминг буюк-баракотлидир ва Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”. (Уч маротаба айтилади).⁽¹⁾

ДУШМАНГА ҚАРАТА ҚИЛИНАДИГАН ДУО

131- «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ؛ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلُهُمْ».

“Аллоохумма, мунзилал китааб, сарийъал ҳисааб, ихзимил аҳзааб. Аллоохумма, ихзимҳум ва залзилҳум”.

“Китоб нозил этиб, ҳисоб-китобни тез қилувчи **эй Аллоҳ!** (Душман) гуруҳларини мағлуб эт. **Эй Аллоҳ!** Уларни мағлуб эт ва уларга zilзила – саросима сол”.⁽²⁾

1 Бухорий

2 Муслим

ОДАМЛАРДАН ҚЎРҚҚАН ВАҚТДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

132- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ».

“Аллоохумма-кфинийҳим бимаа ши’т”.

“Эй Аллоҳ! Мени Ўзинг хоҳлаган нарса билан улардан сақла!”⁽¹⁾

ИЙМОНИДА ШАК-ШУБҲАГА БОРИБ ҚОЛГАН КИШИНИНГ ДУОСИ

133-(1) «أَعُوذُ بِاللَّهِ».

ллоҳдан “Аузу биллаҳи минаш- шайтонир рожийм”, деб паноҳ сўрайди.⁽²⁾

Шубҳага борган нарсасидан ўзини тўхтатади (у ҳақда ўйламайди).⁽³⁾

134-(2) «أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ».

“Ааманту биллааҳи ва русулиҳ”.

1 Муслим.

2 Бухорий ва Муслим.

3 Бухорий ва Муслим.

“Аллоҳга ва Унинг расулларига иймон келтирдим”,
деб айтади.⁽¹⁾

135-(3) ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

Ҳадид сурасидаги -Зоятни ўқийди: “У Аввалдир
ва Охирдир ва Зоҳирдир ва Ботиндир ва У барча
нарсани билувчидир”.⁽²⁾

ҚАРЗНИ ТЎЛАШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

136-(1) «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ».

“Аллооҳуммақфиний би-ҳалаалика ёан ҳароомика
ва ағниний би-фадлика ёамман сиваак”.

“Эй Аллоҳ! Мени ҳалолнинг билан ҳаромингдан
сақла, тўс. Фазлу марҳаматинг билан ўзгалардан
беҳожат қил”.⁽³⁾

137-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ،
وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ».

1 Муслим.

2 Абу Довуд. Албоний ҳасан деган.

3 Термизий.

“Аллооҳумма инний аъузу бика минал-ҳамми вал-ҳазани, вал-ъажзи вал-касали, вал-бухли вал-жубни, ва долаъид дайни ва ғолабатир-рижаал”.

“**Эй Аллоҳ!** Мен Сендан ташвишу ғамдан, ожизлигу ялқовликдан, бахиллигу қўрқоқликдан, қарзнинг оғирлигидан ва кишиларнинг (устимга) ғолиб бўлиб кетишидан паноҳ беришингни сўрайман”.⁽¹⁾

НАМОЗ ВА ҚИРОАТИДА ВАСВАСА БЎЛАЁТГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУО

138- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

“Аъузу биллааҳи минаш-шайтоонир рожийм”

“(Аллоҳнинг раҳматидан) қувилган шайтондан паноҳ тилаб, Аллоҳга илтижо қиламан”, деб чап томонга уч марта туфланади. (“Мана шундай қилганимда Аллоҳ шайтонни мендан узоқлаштирди”, деди Усмон ибн Абул Ос розияллоху анху).⁽²⁾

1 Бухорий.

2 Муслим.

ИШИ ОҒИРЛАШГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУО

139- «اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا».

“Аллоохумма, лаа саҳла иллаа маа жаъалтаҳуу саҳлаа, ва анта тажъалул-ҳазна изаа ши’та саҳлаа”.

“Эй Аллоҳ! Фақат Сен енгил қилган нарсагина енгилдир. Агар Сен хоҳласанг, оғирлик-қаттиқликни ҳам енгил қилувчидирсан”.⁽¹⁾

БИР ГУНОҲ ИШНИ ҚИЛИБ ҚЎЙГАН КИШИ НИМА ДЕЙДИ ВА НИМА ҚИЛАДИ?

144- «مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ».

140- Бирон-бир гуноҳ иш қилиб қўйган киши яхшилаб таҳорат олиб, икки рақ’ат намоз ўқиб, сўнгра Аллоҳга истиғфор айтса, Аллоҳ уни албатта мағфират қилади.⁽²⁾

1 Ибн Ҳиббон ва Ибн Сунний.

2 Абу Довуд ва Термизий. Албоний саҳиҳ деган.

ШАЙТОН ВА УНИНГ ВАСВАСАСИНИ ҚУВИШ (ҲАЙДАШ) ДУОСИ

141-(1) Аллоҳ таолодан шайтондан паноҳ беришини сўраб:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

“Аъузу биллааҳи минаш- шайтоонир рожийм” дейди.⁽¹⁾

142-(2) Азон.⁽²⁾

143-(3) (Ушбу қўлингиздаги китобда келтирилган барча) зикрлар ва Қуръон тиловати шайтонни ҳайдайди.

Уйларингизни қабрга айлантормангиз. Албатта, шайтон “Бақара” сураси ўқилган уйдан қочади.⁽³⁾

ЎЗИ ХОҲЛАМАГАН БИР ИШ БЎЛСА, ЁКИ КЎЗЛАГАН НАРСАСИГА ЕТОЛМАСА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

144- «قَدَرُ اللَّهِ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ».

1 Абу Довуд ва Термизий.

2 Азон айтса, шайтон қочади. [Бухорий ва Муслим].

3 Муслим.

“Қодаруллооҳи ва маа шаа’а фаъал”.

“Бу Аллоҳнинг тақдири. У Ўзи хоҳлаганини қилди”.

“Кучли мўмин (иродали, қатъиятли, матонатли, охират ишларида муҳаббатли-ғайратли мўмин) Аллоҳга (мазкур сифатларда) кучсиз мўминга нисбатан суюклироқ ва яхшироқдир. Ҳар иккисида ҳам (иймон келтирганлари сабабли) хайр-яхшилик бор. Ўзингга наф берадиган нарсаларга (Аллоҳнинг тоатига, Унинг ҳузуридаги нарсага интилишга) ҳарис бўл. Аллоҳдан мадад тила, заифлашма. (Унинг талабидан бўшашма, ялқовлик қилма). Мабодо сенга бирон нарса етадиган бўлса, “Агар бунақа қилганимда унақа бўларди”, – деб айтма. Аксинча, “Бу Аллоҳнинг тақдири. У Ўзи хоҳлаганини қилди”, – деб айт. Чунки “агар” калимаси шайтон амалини очиб-бошлаб берувчи бўлади”.⁽¹⁾

ФАРЗАНД КЎРГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН ТАБРИК ВА УНИНГ ЖАВОБИ

145- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بِرَّه».

1 Муслим.

“Баарокаллооҳу лака фил-мавҳууби лака, ва шакартал-вааҳиба ва балағо ашуддаҳуу ва рузиқта бирроҳ”, дейди.

“Аллоҳ сизга қилинган тортиқни баракотли этсин! Берувчига шукроналар айтинг. Вояга етсин, яхшилигини кўринг!”

Табрикланувчи:

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ حَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللَّهُ مِثْلَهُ، وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ».

“Баарокаллооҳу лака ва баарока ғалайка, ва жазаакаллооҳу хойрон ва розақокаллооҳу мислаҳуу ва ажзала саваабак”, дейди.

“Аллоҳ сизга ҳам баракотлар ато этсин. Яхши мукофотлар билан мукофотласин. Сизгада худди шундайини берсин. Савобингизни зиёда қилсин”⁽¹⁾.

БОЛАЛАР УЧУН НИМА ДЕБ ПАНОҲ ТИЛАНАДИ?

146- «أُعِذُّكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ،
وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ».

1 Нававийнинг “Азкор” китобидан.

“Уъиизука (икки кишига, “уъиизукумаа”; уч ва ундан кўп бўлса, “уъиизукум”) би-калимаатиллаахит-тааммах, мин кулли шайтоонин ва ҳааммах, ва мин кулли ғайнин лааммах”.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Ҳасан ва Ҳусайнга куйидагича паноҳ тилар эдилар: “Аллоҳнинг мукаммал калималари билан ҳар бир шайтондан, зарарли ҳашаротдан ҳамда ёмон кўз(тегиши)дан сизларга паноҳ тилайман”.⁽¹⁾

БЕМОРНИНГ ҲОЛИНИ СЎРАШ УЧУН БОРИЛГАНДА УНГА АЙТИЛАДИГАН ДУО

147-(1) «لَا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

“Лаа баъса тоҳуурун иншааллоҳ”.

Ҳечқиси йўқ. Аллоҳ хоҳласа, (гуноҳлардан) тозаланасиз”. (Ёки “Яхши бўлиб кетасиз”. Биринчи маъноси кучлирок).⁽²⁾

148-(2) «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ».

“Ас’алуллооҳал-ъазийма, роббал-ъаршил-ъазийми, ан яшфияк”.

1 Бухорий.

2 Бухорий.

“Улуғ аршининг Робби бўлган Буюк Аллоҳдан сизга шифо беришини тилайман”. (Етти марта такрорлайди).

Ажали етмаган беморни кўрган киши шу дуони етти марта айтадиган бўлса, у (албатта) тузалади.⁽¹⁾

КАСАЛ БЎЛИБ ЁТГАН КИШИНИ БОРИБ КЎРИШНИНГ ФАЗЛИ

149- قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةٍ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمِيتِي، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ».

149- Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Агар киши (касал бўлиб ётган) мусулмон биродарини кўргани борса, то (етиб бориб) ўтиргунича жаннат мевалари(боғи)да юради. Ўтирган чоғида уни раҳмат қамрайди. Агар эрталаб борган бўлса, то кеч киргунга қадар етмиш минг фаришта унга саловат-истигфор айтади. Агар кечкурун борган бўлса, тонггача етмиш минг малак унга саловат-истигфор айтади”.⁽²⁾

1 Термизий ва Абу Довуд.

2 Термизий, Ибн Мож ва Аҳмад.

ҲАЁТДАН УМИДИНИ УЗГАН ХАСТА КИШИНИНГ ДУОСИ

150-(1) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى».

“Аллоохуммағфир лий варҳамний ва алҳикний бир-рофиикил аълаа”.

“Эй Аллоҳ! Мени мағфират эт. Менга раҳм қил ва мени рафикул аъло – олий маконда (иллийюнда) яшовчи анбиёлар қаторига қўш”.⁽¹⁾

151-(2) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكْرَاتٍ».

“Лаа илааҳа иллаллоох, инна лил-мавти ла-сакароот”.

Росулulloҳ соллалллоҳу алайҳи ва саллам вафот этар чоғларида қўллариини сувга тикиб, кейин юзларига сурар ва: “Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Албатта, ўлимнинг мастликлари (сакароти) бор”, деб айтар эдилар.⁽²⁾

152-(3) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

1 Бухорий ва Муслим.

2 Бухорий.

“Лаа илааҳа иллаллооҳу валлооҳу акбар, лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳ, лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳ, лаа илааҳа иллаллооҳу лаҳул мулку ва лаҳул ҳамд, лаа илааҳа иллаллооҳу ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ”.

“Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, Аллоҳ буюқдир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, У ёлғиздир! Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, У шериги йўқ Зотдир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, ҳаракат ҳам, қувват ҳам Аллоҳ (мадади) биландир”.⁽¹⁾

ЖОНИ УЗИЛАЁТГАН КИШИГА ТАЛҚИН ҚИЛИШ (УНГА АЙТИБ ТУРИЛАДИГАН СЎЗ)

153- Охирги сўзи “Ла илааҳа иллаллооҳ” – “Аллоҳдан ўзга ҳақ маъбуд йўқ”, бўлган киши Жаннатга киради.⁽²⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

“Ла илааҳа иллаллооҳ”

1 Термизий ва Ибн Можа Албоний саҳиҳ деган.

2 Абу Довуд.

МУСИБАТ ЕТГАН КИШИНИНГ ДУОСИ

154- «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي،
وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا».

“Иннаа лиллааҳи ва иннаа илайҳи роожияъуун.
Аллоохумма’журний фий мусийбатий ва ахлиф
лий хойрон минҳаа”.

“Албатта, биз Аллоҳникимиз (Унинг бандаларимиз)
ва албатта биз У Зотга қайтувчимиз. **Эй Аллоҳ!**
Мана шу мусибатимда (шу сабабли) менга ажру
мукофот бер ва мен учун ундан яхшироқ бўлган
нарсани эваз қил”.⁽¹⁾

МАЙЙИТНИНГ КЎЗИНИ ЁПИБ КЎЙИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

155- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَأَخْلَفْهُ فِي
عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي
قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ».

“Аллоохуммағфир ли-фулаан (“фулаан” сўзи ўрнига
маййитнинг исмини айтади) варфаъ дарожатахуу

1 Муслим.

фил-махдиййин, вахлуфху фий такибиҳи фил-гообирийн, вағфир ланаа ва лахуу йаа роббал-тааламийн, вафсах лахуу фий қобриҳи ва наввир лахуу фийҳ”.

“Эй Аллоҳ! Фалончининг (ўлган одамнинг исмини айтади) гуноҳларини мағфират қил. Унинг даражасини ҳидоят топганлар қаторига кўтар ва орқасида қолганларга (зурриётлари, аҳли-оласига) унинг ўрнига Ўзинг халифа (қаровчи, бошқарувчи) бўл. Эй оламлар Робби! Бизни ҳам, уни ҳам мағфират эт. Унинг қабрини кенг қил ва нурга тўлдир”.⁽¹⁾

ЖАНОЗА НАМОЗИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

156-(1) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، [وَعَذَابِ النَّارِ].»

“Аллоохуммағфир лахуу, варҳамху, ва таафиҳи, ваъфу ғанху, ва акрим нузулаҳуу, ва вассиъ мудхолаҳуу, вағсилху бил-мааи вас-салжи вал-

¹ Муслим.

барод, ва наққиҳии миназ-зунууби вал-хотойаа камаа наққойтас-савбал абядо минад-данас, ва абдилху даарон хойрон мин даариҳии, ва аҳлан хойрон мин аҳлиҳии, ва завжан хойрон мин завжих, ва адхилхул-жанната ва аъизху мин ʔазаабил-қобри [ва ʔазаабин-наар]”.

“Эй Аллоҳ! Уни мағфират эт, раҳматингга ол. Унга офият ато эт, афв эт. Унинг насибасини (чиройли) улуғ қил. Кирар жойини кенг қил. Уни сув, қор ва дўл билан юв. Оппоқ либосни кирликдан тозалаганинг каби уни хатолардан покла. Унга ўз уйидан яхшироқ бўлган уй, аҳлидан ҳам яхшироқ аҳл ва аёлидан яхшироқ аёл-жуфт ато қил. Уни Жаннатга киргиз, қабр азобидан [ва дўзах азобидан] асра”.⁽¹⁾

157-(2) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَعَائِدِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

“Аллоохуммағфир ли-ҳаййинаа ва маййитинаа ва шааҳидинаа ва ғооибинаа ва соғийринаа ва кабийринаа ва закаринаа ва унсаанаа. Аллоохумма, ман аҳййтаҳуу миннаа фа-аҳййиҳии ʔалал-ислаам, ва

1 Муслим.

ман таваффайтахуу миннаа фа-таваффахуу ʔалал-иймаан. Аллоохумма, лаа таҳримнаа ажроҳуу ва лаа тудилланаа баъдах”.

“**Эй Аллоҳ!** Бизнинг тиригу ўликларимизни, шу ерда ҳозир ғойбларимизни, каттаю кичигимизни, эркагу аёлимизни(нг гуноҳларини) мағфират эт. Эй Аллоҳ! Агар биздан биронтамизни яшатадиган бўлсанг, уни исломда яшат. Жонини оладиган бўлсанг, иймони билан ол. Эй Аллоҳ! Бунинг (маййитнинг) ажр-савобидан бизни маҳрум айлама ва (ундан) кейин бизни Ўзинг адаштирма”.⁽¹⁾

158-(3) «اللَّهُمَّ إِنَّ فَلَانَ بَنَ فَلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلُ جِوَارِكَ؛ فَمِنْهُ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ؛ فَاعْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ؛ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

“Аллоохумма, инна фулаана-бна фулаанин (“фулаана-бна фулаанин” ўрнига маййитнинг исми айтилади) фий зимматика ва ҳабли живаарик, фақиҳии мин фитнатил қобри ва ʔазаабин-наар, ва анта аҳлул-вафааи вал-ҳақ, фағфир лаҳуу, варҳамху, иннака антал- ғофуурур-роҳийм”.

“**Эй Аллоҳ!** Фалончининг ўғли фалончи Сенинг зиммангда ва ҳимоянгдадир. Уни қабр фитнасидан ва дўзах азобидан Ўзинг асра. Сен ваъдангга вафо

¹ Ибн Можа ва Аҳмад.

қилувчи ва ҳақни рўёбга чиқарувчидирсан. Унинг гуноҳларини кечир ва унга раҳм эт. Албатта, Сен кечиримли ҳамда раҳмли Зотдирсан”.⁽¹⁾

159-(4) «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ احْتَاجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ؛ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ».

“Аллоохумма, ъабдука вабну аматика ихтаажа илаа роҳматика ва анта ғонийюн ъан ъазаабих, ин каана муҳсианан фазид фий ҳасанаатих, ва ин каана мусий’ан фа-тажааваз ъанҳ”.

“Эй Аллоҳ! Қулинг ва чўрингнинг фарзанди Сенинг раҳматингга муҳтождир. Сен эса уни азоблашдан беҳожатсан. Агар у яхши бўлган бўлса, ҳасанотларини зиёда эт. Агар у ёмон бўлган бўлса, унинг ёмонлигини кечиб юбор”.⁽²⁾

ЎДАККА ЎҚИЛАДИГАН ЖАНОЗА НАМОЗИНИНГ ДУОСИ

160-(1) «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

“Аллоохумма, аъизҳу мин ъазаабил қобр”.

1 Ибн Можа ва Абу Довуд.

2 Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

“Эй Аллоҳ! Уни қабр азобидан сақла”.

Саид ибн Мусайяб айтади: “Туноҳ қилмаган гўдакка Абу Ҳурайра жаноза намозини ўқиганида орқасида турдим. У шу дуони ўқиди”.⁽¹⁾

Қуйидаги дуони ўқиса ҳам яхши:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًّا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ».

“Аллооҳуммажъалху фаротон ва зухрон ли-ваалидайҳи, ва шафийъан мужаабаа. Аллооҳумма, саққил биҳии маваазийнаҳумаа ва аъзим биҳии ужууроҳумаа ва алҳиқху би-соолиҳил- му’минийн, важъалху фий кафаалати иброоҳийма ва қиҳии би-роҳматика ъазаабал-жаҳийм, ва абдилху даарон хойрон мин даарихии ва аҳлан хойрон мин аҳлиҳ. Аллооҳуммағфир ли-аслаафинаа ва афроотинаа ва ман сабақонаа бил-иймаан”.

“Эй Аллоҳ! Уни ота-онаси учун ажр-мукофот, захира ҳамда шафоати қабул бўладиган шафоатчи қил. Эй

¹ Молик “Муватто”да, Ибн Абу Шайба “Мусаннаф”да келтирган. Байҳақий ҳам ривоят қилган.

Аллоҳ! шу гўдак сабабли уларнинг (ота-онасининг) мезонларини оғир, ажру-мукофотларини улуғ қил. Уни солиҳ мўминлар қаторига қўш. Иброҳимнинг кафолатида (кафиллигида) қил. Ўз раҳматинг билан уни жаҳаннам азобидан сақла, унга уйидан яхшироқ уй, аҳлидан яхшироқ аҳл (оила) ато қил (ўрнига бер). **Эй Аллоҳ!** Ёшу қаримизни ҳамда биздан олдин иймон билан ўтиб кетган кишиларни мағфират қил!”⁽¹⁾

161-(2) «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرْطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا».

“Аллоохуммажълху ланаа фаротон ва салафан ва ажроо”.

“**Эй Аллоҳ!** Уни биз учун (сенинг ҳузурингда туриб, бизни) кутиб олувчи, салаф ва ажру мукофот қил”.

Ҳасан Басрий гўдакнинг жанозасида “Фотиҳа” сураси билан шу дуони ўқир эдилар.⁽²⁾

ТАЪЗИЯ ДУОСИ

162- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى... فَلْتَصْبِرْ، وَلْتَحْتَسِبْ».

“Инна лиллаахи маа ахоза ва лахуу маа аътоо ва

1 Ибн Қудома ва Ибн Бозлар ўз китобларида келтирганлар.

2 Бағавий ва Абдураззоқ ривоят қилган.

куллу шай’ин ындахуу би-ажалин мусаммаа, фал-тасбир вал-тахтасиб”.

“Албатта, олгани ҳам, бергани ҳам Аллоҳнинг Ўзиники. Ҳар бир нарса Унинг ҳузурида маълум муҳлат билан (белгилангандир). Сабр қилинг, Аллоҳнинг ҳузуридаги ажру савобни умид этинг”.⁽¹⁾

Қуйидагича айтса ҳам яхши:

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ، وَعَفَرَ لِمَيِّتِكَ».

“Аъзомаллооҳу ажрока ва аҳсана ъазаа’ака ва ғофаро ли-маййитик”.

“Аллоҳ ажрингизни улуғ, сабрингизни чиройли қилсин! Вафот этган кишингизни мағфиратига олсин”.⁽²⁾

МАЙЙИТНИ ҚАБРГА ҚЎЯЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

163- «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ».

“Бисмиллааҳи ва ъалаа суннати росуулиллааҳ”.

“Аллоҳ номи билан ва Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам суннатига биноан”.⁽³⁾

1 Бухорий ва Муслим.

2 Нававий.

3 Абу Довуд.

МАЙИТ ДАФН ҚИЛИНГАЧ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

164- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تَبِّتْهُ».

“Аллоохуммағфир лаҳ. Аллоохумма, саббитху”.

“Эй Аллоҳ! Уни мағфират қил. Эй Аллоҳ! Уни собитқадам қил”.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам маййитни дафн қилиб бўлгач, унинг тепасида туриб айтардиларки: “Биродарингизга истиғфор тиланглар, унга собитқадамлик сўранглар, албатта, у ҳозир сўралади”.⁽¹⁾

ҚАБРЛАРНИНГ ЗИЁРАТИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

165- «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، [وَيَرْحَمَ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ».

“Ассалааму ʔалайкум аҳлад-дийаари минал-му’минийна вал-муслимийн, ва иннаа ин шаа

1 Абу Довуд ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

Аллоҳу бикум лааҳиқуун, [ва ярҳамуллооҳул-мустақдимийна миннаа вал-мустаъхирийн] ас’алуллооҳа ланаа ва лакумул-ѐаафиях”.

“Мўмин ва муслимлардан иборат бўлган эй диёр (қабристон) аҳли, сизларга салом бўлсин! Аллоҳ хоҳласа, биз ҳам (бир куни) сизларнинг ёнингизга келамиз. [Биздан аввал ўтганларни ҳам, кейин ўтганларни ҳам Аллоҳ раҳмат қилсин]. Аллоҳдан ўзимизга ҳам, сизларга ҳам офият тилайман”.⁽¹⁾

ШАМОЛ ПАЙТИ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

166-(1) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا».

“Аллооҳумма, инний ас’алука хойроҳаа ва аъузуз бика мин шарриҳаа”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан бу шамолнинг хайри-яхшилигини сўрайман. Унинг ёмонлигидан паноҳ тилайман”.⁽²⁾

166-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ».

1 Муслим ва Ибн Можа. Қавс ичидаги қўшимча Муслимдан.

2 Абу Довуд ва Ибн Можа.

“Аллоохумма, инний ас’алука хойроҳаа ва хойро маа фийҳаа ва хойро маа урсилат бих, ва аъузуз бика мин шарриҳаа ва шарри маа фийҳаа ва шарри маа урсилат бих”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан бу шамолнинг, ундаги нарсанинг ва у билан юборилган нарсанинг яхшилигини сўрайман. Унинг, ундаги нарсанинг ва у билан юборилган нарсанинг ёмонлигидан паноҳ сўрайман”.⁽¹⁾

МОМАҚАЛДИРОҚ БЎЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

168- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ».

“Субҳааналлазий юсаббихур-роъду би-ҳамдиҳии вал-малааикату мин хийфатиҳ”.

“Момақалдироқ ҳамду-сано билан тасбеҳ айтадиган, малоикалар ҳам Унга қўрққанларидан тасбеҳ айтадиган Зот барча айбу нуксонлардан покдир”.⁽²⁾

1 Бухорий ва Муслим.

2 Абдуллоҳ ибн Зубайр момақалдироқ овозини эшитганда гапиришдан тўхтар эдилар. “Муваатто”да келтирилган, Албоний санадини саҳиҳ деган. Мавкуф.

ЁМҒИР СЎРАЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР

169-(1) «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا، مَرِيئًا مَرِيْعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ».

“Аллоохумма-скинаа ғойсан муғийсан марий’ан марий’баа, наафиъан ғойро дооррин, ъаажилан ғойро аажил”.

“Эй Аллоҳ! Бизга фойдали бўлган, ўт-ўланларни ўстирадиган, зарар етказмайдиган ва кеч эмас, тезда келадиган мўл-кўл ёмғир ёғдир”.⁽¹⁾

170-(2) «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا».

“Аллоохумма, ағиснаа. Аллоохумма, ағиснаа. Аллоохумма, ағиснаа”.

“Эй Аллоҳ, ёмғир ёғдир! Эй Аллоҳ, ёмғир ёғдир! Эй Аллоҳ, ёмғир ёғдир!”⁽²⁾

171-(3) «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبِهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ».

1 Абу Довуд. Албоний саҳиҳ деган.

2 Бухорий ва Муслим.

“Аллоохуммаски ъбаадака ва баҳааимака, ва-ншур роҳматака ва аҳйи баладакал маййит”.

“Эй Аллоҳ! Бандаларингни ва ҳайвонларингни суғор! Раҳматингни соч ва ўлик шахрингга ҳаёт бахш эт”.⁽¹⁾

ЁМҒИР ЁҚҚАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

172- «اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا».

“Аллоохумма, соййибан наафиъаа”.

“Эй Аллоҳ! (Буни) фойдали (хайрли) ёмғир қил”.⁽²⁾

ЁМҒИР ТИНГАЧ ЎҚИЛАДИГАН ДУО

173- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ».

“Мутирнаа би-фазлиллааҳи ва роҳматих”.

“Аллоҳнинг фазли ва раҳмати билан бизга ёмғир ёғди”.⁽³⁾

1 Абу Довуд. Албоний саҳиҳ деган.

2 Бухорий.

3 Бухорий.

66 ЁМҒИРНИНГ ТЎХТАШИНИ – ОЧИҚ ҲАВОНИ СЎРАШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

174- «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْكَامِ وَالظَّرَابِ،
وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ».

“Аллоохумма, ҳаваалайнаа ва лаа ʼалайнаа. Аллоохумма, ʼалал аакаами ваз-зируоби ва бутуунил авдияти ва манаабитиш-шажар”.

“Эй Аллоҳ! Бизнинг устимизга эмас, атрофимизга ёғдир. Эй Аллоҳ! Қир-адирларга, водийларнинг ичкарасига ва дарахтзорларга ёғдир!”⁽¹⁾

67 ЯНГИ ОЙ КЎРИНГАНИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

175- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ
وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبَّنَا وَرَبَّكَ اللَّهُ».

“Аллооху акбар, Аллоохумма, аҳиллаҳуу ʼалайнаа бил-амни вал-иймаан, вас-салаамати вал-ислаам, ват-тавфийқи ли-маа туҳиббу роббунаа ва тардоо, роббунаа ва роббукаллоҳ”.

1 Бухорий ва Муслим.

“Аллоҳ буюқдир! **Эй Аллоҳ!** Бу ойни бизга омонлик, иймон, саломатлик, ислом ва Ўзинг яхши кўрадиган, рози бўладиган нарсага муяссар этиш билан чиқар. (Бу дуони янги чиққан ойга қараб айтгани учун дуони ушбу қўшимча билан тугатади) Бизнинг ҳам, сенинг ҳам Роббинг Аллоҳдир!”⁽¹⁾

ИФТОР ВАҚТИДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

176-(1) «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

Заҳабаз-зомау ва-бталлатил-ъурууқу ва сабатал-ажру ин шаа Аллоҳ”.

“Чанқоқ кетди, томирлар ҳўлланди ва Инша Аллоҳ ажр собит бўлди”.⁽²⁾

177-(2) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي».

“Аллооҳумма, инний ас’алука би-роҳматикал-латий васиъат кулла шай’ин ан тағфиرو лий”.

“**Эй Аллоҳ!** Сендан барча нарсадан кенг

1 Термизий ва Доримий.

2 Абу Довуд.

бўлган раҳматинг билан менинг гуноҳларимни кечиришингни сўрайман”.

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳумонинг дуоларидан.⁽¹⁾

ТАОМДАН АВВАЛ АЙТИЛАДИГАН ДУО

«بِسْمِ اللَّهِ» (1)-178

“Бисмиллааҳи фий аввалиҳии ва аахириҳ”.

“Агар биронтангиз таом ейдиган бўлса, “Бисмиллаҳ — Аллоҳ номи билан”, деб айтсин. Агар таомдан аввал буни айтиш хотирасидан кўтарилса,

«بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ».

“Аввалида ҳам, охирида ҳам Аллоҳ номи билан (ейман)”⁽²⁾

179-(2) Кимни Аллоҳ таомлантирса, у шундай деб айтсин:

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ».

1 Ибн Можа.

2 Абу Довуд ва Термизий.

“Аллоохумма, баарик ланаа фийҳи ва аъйимнаа хойрон минҳу”.

“Эй Аллоҳ! Бизга бу таомни баракотли эт ва ундан ҳам яхшироғи билан бизни таомлантир”.

Кимга Аллоҳ сут ичишни насиб этса:

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ».

“Аллоохумма, баарик ланаа фийҳи ва зиднаа минҳу”.

“Эй Аллоҳ! Уни бизга баракали эт ва зиёда қил”,
деб айтсин”.⁽¹⁾

ТАОМДАН СЎНГ АЙТИЛАДИГАН ДУО

180-(1) «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ».

“Алҳамдулиллааҳил-лазий аъяманий ҳазаа ва розақонийҳи мин ғойри ҳавлин минний ва лаа қувваҳ”.

“Мен томонимдан ҳеч қандай ҳаракат ва қувватсиз менга бу таомни едирган ва шу билан ризқлантирган Аллоҳга ҳамдлар бўлсин”.⁽²⁾

1 Термизий.

2 Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

181-(2) «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا، طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَكْنِيٍّ] وَلَا [مُودَعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا].

“Алҳамдулиллааҳи ҳамдан касийрон тоййибан мубаарокан фийҳ, ғойро [макфиййин ва лаа] муваддаъин ва лаа мустағнан ғанҳу роббанаа”.

“Аллоҳга риёсиз-холис, муборак, кўпдан-кўп ҳамдлар бўлсин. Роббимиз ҳеч кимга муҳтож эмас. (Аксинча, Унинг Ўзи барча бандаларини таомлантиради ва кифоя этади). У тарк қилинмас ва Ундан беҳожат бўлинмас”⁽¹⁾

МЕҲМОННИНГ МЕЗБОНГА ҚИЛАДИГАН ДУОСИ

182- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ، وَارْحَمَهُمْ».

“Аллоохумма, баарик лаҳум фий маа розақтаҳум, ва-ғфир лаҳум ва-рҳамҳум”.

“Эй Аллоҳ! Уларга берган ризқингни баракотли қил. Уларни(нг гуноҳларини) мағфират эт ва уларга раҳм қил”⁽²⁾

1 Бухорий ва Термизий.

2 Муслим.

72 СУВ ИЧИРГАН ЁКИ ИЧИРИШНИ ХОҲЛАГАН КИШИГА ҚИЛИНАДИГАН ДУО

183- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي».

“Аллоохумма, аътим ман аъяманий васқи ман сақооний”.

“Эй Аллоҳ! Менга таом берганни Ўзинг таомлантир. Менга сув ичирганга Ўзинг сув ичир”.⁽¹⁾

73 БИРОР ХОНАДОНДА ИФТОР ҚИЛИНГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

184- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».

“Афторо ъиндакумус- сооимуун, ва акала тоъаамакумул-аброор, ва соллат ъалайкумул-малааикаҳ”.

“Хонадонингизда рўзадорлар ифтор қилсин. Таомларингизни яхшилар есин ва фаришталар сизларни дуо қилсин”.⁽²⁾

1 Муслим

2 Абу Довуд, Ибн Можа ва Насойй.

ТАОМ КЕЛТИРИЛИБ, УН-ДАН ТАНАВУЛ ҚИЛМАГАН РЎЗАДОР ДУОСИ

185- «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ»، وَمَعْنَى: «فَلْيُصَلِّ»: أَي: فَلْيَدْعُ.

“Сизларнинг бирингиз бир жойга таклиф этилса, борсин. Агар рўзадор бўлса, дуо қилсин. Рўзадор бўлмаса, таомдан есин”.⁽¹⁾

БИРОВ РЎЗАДОРНИ ҲАҚОРАТ ҚИЛСА, У НИМА ДЕБ ЖАВОБ ҚАЙТАРАДИ?

186- «إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ».

“Инний сооим, Инний сооим”.

“Мен рўзадорман! Мен рўзадорман!”⁽²⁾

ЯНГИ ЧИҚҚАН МЕВАНИ КЎРГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

187- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا

1 Муслим.

2 Бухорий ва. Муслим.

فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدَّنَا.

“Аллоохумма, баарик ланаа фий самаринаа, ва баарик ланаа фий мадийнатиная ва баарик ланаа фий сооъинаа, ва баарик ланаа фий муддинаа”.

“Эй Аллоҳ! Бизнинг меваларимизга барака ато эт. Шаҳримизга барака ато эт. Тош-тарозимизга барака ато эт. (Муд, соъ – сизим ўлчов бирликлари)”⁽¹⁾

АКСА УРИЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

188- Агар сизларнинг бирингиз акса урса,:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ»

“Алҳамдулиллааҳ”.

“Аллоҳга ҳамд бўлсин”

деб айтсин. Унга эса биродари ёки ҳамроҳи:

«يَرْحَمُكَ اللَّهُ»

“Ярҳамукаллоҳ”.

Аллоҳ сизга раҳм этсин”, деб жавоб айтсин. Агар

1 Муслим

биродари: “Аллоҳ сизга раҳм этсин”, деб айтса,
(акса урган киши)

«يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ».

“Яҳдийкумуллооҳу ва юслиҳу баалакум”.

“Аллоҳ сизларни ҳидоят этсин ва қалбларингизни
ўнгласин”, деб жавоб қайтарсин”.⁽¹⁾

146

**АГАР КОФИР АКСА УРИБ,
“АЛҲАМДУЛИЛЛАХ”, ДЕСА, НИМА
ДЕБ ЖАВОБ АЙТИЛАДИ?**

189- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ».

“Яҳдийкумуллооҳу ва юслиҳу баалакум”.

“Аллоҳ сизларни ҳидоят этсин ва қалбларингизни
ўнгласин”.⁽²⁾

**УЙЛАНГАН КИШИГА
АЙТИЛАДИГАН ДУО**

190- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ».

1 Бухорий.

2 Термизий, Аҳмад ва Абу Довуд.

“Баарокаллооҳу лака ва баарока ғалайҳа ва жамаъа байнакумаа фий хойр”.

“Аллоҳ сизга бу никоҳни баракотли этсин. Аллоҳ устингизга баракотлар ёғдирсин ва ўртангизни яхшиликда жамласин”.⁽¹⁾

УЙЛАНГАН КИШИ ВА ОТ-УЛОВ СОТИБ ОЛГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУО

“Агар биронтангиз уйланса, ёки хизматкор (қул/чўри) сотиб олса, қуйидагича дуо қилсин:

191- **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ.**

“Аллоохумма, инний ас’алука хойроҳаа ва хойро маа жабалтаҳаа ғалайҳ, ва аъузуз бика мин шарриҳаа ва шарри маа жабалтаҳаа ғалайҳ”.

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан унинг ва унга табиат қилиб (туғма тарзда) берган нарсангнинг яхшилигини сўрайман. Унинг ва унга (туғма) табиат қилиб берган нарсангнинг ёмонлигидан паноҳ беришингни сўрайман”. Агар туя сотиб олган бўлса, унинг ўркачи учидан ушлаб, юқоридаги дуони айтсин”.⁽²⁾

1 Абу Довуд, Термизий, Насоий ва Ибн Можа.

2 Абу Довуд ва Ибн Можа.

АЁЛИГА ЯҚИНЛИК ҚИЛИШ ОЛДИДАН АЙТИЛАДИГАН ДУО

192- «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَبِّنَا الشَّيْطَانَ، وَجَبِّ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا».

“Бисмиллаах, Аллоохумма, жаннибнаш-шайтоона ва жаннибиш-шайтоона маа розақтанаа”.

“Бисмиллаҳ (Аллоҳ номи билан). **Эй Аллоҳ!** Биздан ва бизга ризқ қилиб берадиганинг(фарзанд)дан шайтонни йироқ қил”.⁽¹⁾

ҒАЗАБЛАНГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

193- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

“Аъузу биллааҳи минаш- шайтоонир-рожийм”.

“Аъузу биллааҳи минаш-шайтоонир рожийм” –

“Аллоҳдан тошбўрон қилинган шайтондан паноҳ беришини сўрайман”.⁽²⁾

1 Бухорий ва Муслим.

2 Бухорий ва Муслим.

БИРОН-БИР МУСИБАТГА УЧРАГАН КИШИНИ КЎРГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО

194- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ
مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا».

“Алҳамдулиллааҳил-лазий ғаафааний
миммабталаака биҳии ва фаддоланий ғалаа
касийрин мимман холақо тафдийлаа”.

“Сенга етган мусибатдан мени саломат қилган
ва яратганларининг кўпидан мени афзал қилган
Аллоҳга ҳамдлар бўлсин”.⁽¹⁾

МАЖЛИСДА НИМА ДЕЙИЛАДИ?

195- Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят
қилинади:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ؛ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ».

“Роббиғфир лий ва туб ғалайя, иннака антат
таввабул-ғофуур”.

“Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир
мажлисда ўрниларидан кўзғалмасларидан олдин

1 Термизий.

юз маротаба “Эй Роббим, мени мағфират қил, тавбаларимни қабул эт. Албатта, Сен тавбаларни қабул этувчи ва мағфиратли Зотдирсан”, дейишлари саналар (шунга гувоҳ бўлинар) эди”.⁽¹⁾

МАЖЛИСНИНГ КАФФОРАТИ

196- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

“Субҳаанақ-Аллоохумма ва би-ҳамдика ашҳаду аллаа илааҳа илаа ант, астағфирука ва атуубу илайк”.

“Эй Аллоҳ! Сенинг ҳамдинг билан тасбеҳ айтаман. Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга ҳеч бир ҳақ маъбуд йўқ. Сендан мағфират сўрайман ва Сенга тавба қиламан”.⁽²⁾

“АЛЛОҲ СИЗНИ МАҒФИРАТ ЭТСИН”, ДЕГАН КИШИГА БЕРИЛАДИГАН ЖАВОБ

197- «وَلَكَ».

1 Термизий ва Ибн Можа.

2 Абу Довуд, Термизий, Насоий ва Ибн Можа. Оиша онамиз айтади: “Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир мажлисда ўтирсалар, Қуръон тиловат қилсалар, ёки намоз ўқисалар, албатта, мана шу калималар билан яқунлар эдилар”. [Насоий ва Аҳмад.

“Ва лак”.

“Сизни ҳам”.⁽¹⁾

СИЗГА ЯХШИЛИК ҚИЛГАН КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОЙИНГИЗ

198- «جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا».

“Жазаакалооҳу хойроо”.

“Аллоҳ сизни яхшиликлар билан мукофотласин”.⁽²⁾

ДАЖЖОЛДАН САҚЛАНАДИГАН ДУО

199- “Қаҳф” сурасининг аввалги ўн оятини ёд олган киши Дажжолдан ҳимояланган бўлади. (Яна бир ривоятда: “Қаҳф” сурасининг охиридан”, дейилган).⁽³⁾

Ҳар намозда саловатдан (“Аллоохумма баарик ‘алаа Муҳаммад...”) сўнг Аллоҳ таолодан Дажжол фитнасидан паноҳ беришини сўраш билан ҳам унинг фитнасидан ҳимояланилади. (Ушбу китобдаги 24-мавзу, 1-2-рақамли ҳадисларни ўқинг).

1 Насоий ва Аҳмад.

2 Термизий.

3 Муслим.

**“МЕН СИЗНИ АЛЛОҲ ЙЎЛИДА
(АЛЛОҲ УЧУН) ЯХШИ КЎРАМАН”,
ДЕГАН КИШИГА БЕРИЛАДИГАН ЖАВОБ**

200- «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ».

“Аҳаббакаллазий аҳбабтаний лаҳ”.

“Мени кимнинг йўлида яхши кўрган бўлсангиз,
ўша Зот сизни яхши кўрсин”.⁽¹⁾

**СИЗГА МОЛИНИ БЕРМОҚЧИ БЎЛГАН
КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОЙИНГИЗ**

201- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ».

“Баарокаллоҳу лака фий аҳлика ва маалик”.

“Аллоҳ сизнинг аҳлингизга ҳам, молингизга ҳам
барака берсин”.⁽²⁾

**ҚАРЗНИ ТЎЛАШ ПАЙТИДА ҚАРЗ
БЕРГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН ДУО**

202- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ؛ إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ: الْحَمْدُ،

1 Абу Довуд. Албоний ҳасан деган.

2 Бухорий.

وَالْأَدَاءُ».

“Баарокаллооҳу лака фий аҳлика ва маалик, иннамаа жазааус-салафил-ҳамду вал-адаа”.

“Аллоҳ сизнинг аҳлингизга ҳам, молингизга ҳам баракот берсин. Албатта, қарзнинг мукофоти шукр ва уни вақтида адо этмоқдир”.⁽¹⁾

ШИРК КЕЛТИРИБ ҚЎЙИШДАН ХАВФСИРАГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

203- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ».

“Аллооҳумма, инний аъузу бика ан ушрика бика ва ана аълам, ва астағфирука лимаа лаа аълам”.

“Эй Аллоҳ! Сенга билиб турган ҳолимда ширк келтириб қўйишдан Ўзинг сақла. Билмасдан қилган (гуноҳ) ларим учун Сендан кечирим-мағфират сўрайман”.⁽²⁾

1 Насоий ва Ибн Можа.

2 Аҳмад ва бошқалар.

“АЛЛОҲ БАРАКОТ АТО ЭТСИН”, ДЕГАН КИШИГА БЕРИЛАДИГАН ЖАВОБ

204 - «وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ».

“Ва фийка баарокаллоох”.

“Сизга ҳам Аллоҳ баракот ато этсин”.⁽¹⁾

ШУМЛАНИШДАН ҚАЙТАРИШ ДУОСИ

205 - «اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

“Аллоохумма, лаа тойро иллаа тойрук, ва лаа хойро иллаа хойрук, ва лаа илааҳа ғойрук”.

“Эй Аллоҳ! Сен ёмонлик аломати қилган нарсагина ёмонлик аломатидир. Сен яхшилик аломати қилган нарсагина яхшилик аломатидир ва Сендан ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ йўқдир!” (Яъни, фақат Сенинг айтганинг бўлади ва Сен нимани тақдир қилган бўлсанг, ўша бўлади. Сен барча нарсани билувчисан, биз эса билмаймиз).⁽²⁾

1 Ибн Сунний.

2 Ахмад ва Ибн Сунний.

УЛОВ (ОТ, КЕМА, МАШИНА) ГА МИНИЛАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

206- «بِسْمِ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿﴾، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي؛ فَاعْفُ عَنِّي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

“Бисмиллаах, алҳамдулиллаах, “Субҳааналлазий саххоро ланаа ҳазаа ва маа куннаа лахуу муқринийн, ва иннаа илаа роббинаа ла-мунқолибуун”. Алҳамдулиллаах, алҳамдулиллаах, алҳамдулиллаах, Аллоҳу акбар, Аллооҳу акбар, Аллооҳу акбар. Субҳаанак-Аллооҳумма, инний золамту нафсий фағфир лий, фа-иннаҳуу лаа яғфируз-зунууба иллаа ант”.

“Аллоҳ номи билан. Аллоҳга ҳамд бўлсин. “Бизларга бу(кема ёки от-улов)ни бўйсундириб қўйган Зот (яъни, Аллоҳ барча айбу нуксондан) покдир. Биз ўзимиз бунга (бундай уловларга эга чиқишга, минишга) қодир эмас эдик. Шак-шубҳасиз, биз (барчамиз) Роббимизга қайтувчидирмиз”. [“Зухруф”, 13] Ҳамд Аллоҳникидир. Ҳамд Аллоҳникидир. Ҳамд Аллоҳникидир. Аллоҳ буюкдир! Аллоҳ буюкдир! Аллоҳ буюкдир! **Эй Аллоҳ**, Сен барча

айбу нуксондан поксан! Дарҳақиқат, мен ўзимга зулм қилдим. Мени мағфират эт. Сендан ўзга гуноҳларни мағфират этувчи йўқ”.⁽¹⁾

САФАР ДУОСИ

207- اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ (۱۳) وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿﴾ «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ».

“Аллооҳу акбар, Аллооҳу акбар, Аллооҳу акбар. “Субҳааналлазий саххоро ланаа ҳазаа ва маа куннаа лаҳуу муқринийн, ва иннаа илаа роббинаа ла-мунқолибуун”. Аллооҳумма, иннаа нас’алука фий сафаринаа ҳазаа ал-бирро ват-тақваа, ва минал-тамали маа тардоо. Аллооҳумма, ҳаввин ʔалайнаа сафаронаа ҳазаа, ватви ʔаннаа буъдах. Аллооҳумма, антас-сооҳибу фис-сафари вал-холийфату фил-аҳл. Аллооҳумма, инний аъузу бика мин ваъсааис-сафар, ва ка’аабатил-манзор, ва суу’ил-мунқолаби

1 Абу Довуд ва Термизий.

фил-маали вал-аҳл”. (Сафардан қайтганда ҳам шуни айтиб, қуйидаги жумлани кўшимча қилади:) “Аайибууна тааибууна ʼаабидууна ли-роббинаа ҳаамидуун”.

“Аллоҳ буюқдир! Аллоҳ буюқдир! Аллоҳ буюқдир! “Бизларга бу(кема, машина ёки отулов)ни бўйсундириб қўйган Зот (яъни, Аллоҳ барча айбу нуқсондан) покдир. Бизлар ўзимиз бунга (бундай уловларга эга чиқишга, минишга) кодир эмас эдик. Шак-шубҳасиз, биз (барчамиз) Роббимизга қайтувчидирмиз”. [“Зухруф”, 13] **Эй Аллоҳ!** Биз Сендан ушбу сафаримизда тоат-бодатларни, тақвони ва сен рози бўладиган амалларни сўраймиз. **Эй Аллоҳ,** сафардаги йўлдош ҳам, (ортимизда қолган) хонадонимизда ўринбосар-халифа ҳам Ўзингдирсан! **Эй Аллоҳ,** мен Сендан сафар машаққатларидан, қайғули-ёмон нарсалар(кўринишлар)дан ҳамда мол-мулк ва оилага етадиган зиён-заҳматдан паноҳ беришингни сўрайман”.

Сафардан қайтганида ҳам юқоридагиларни такрорлайди ва қуйидагиларни қўшимча қилади:

«آيُّوْنَ، تَائِبُوْنَ، عَابِدُوْنَ، لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ».

“Биз Аллоҳга) қайтувчи, тавба қилувчи, ибодат этувчи ва Роббимизга ҳамд айтувчимиз”.⁽¹⁾

❁ 27 ҚИШЛОҚ ЁКИ ШАҲАРГА КИРИШ ДУОСИ

208- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَيْنِ؛ أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا».

“Аллоохумма, роббас- самааваатис-сабъи ва маа азлална, ва роббал-ародийнас-сабъи ва маа ақлална, ва роббаш-шайаатийни ва маа адлална, ва роббар-рийааҳи ва маа заройна, ас’алука хойро ҳаазиҳил-қоряти ва хойро аҳлиҳаа ва хойро маа фийҳаа, ва аъуузу бика мин шарриҳаа ва шарри аҳлиҳаа ва шарри маа фийҳаа”.

“Етти қават осмон ва улар соя солган нарсаларнинг Робби, етти қават ер ва устидаги нарсаларнинг Робби, шайтонлар ҳамда улар йўлдан оздирганларнинг Робби, шамоллар ва улар ташиган-учирган нарсаларнинг Робби бўлган **эй Аллоҳ!** Мен Сендан

1 Муслим.

ушбу шаҳарнинг, унинг аҳлининг ва ундаги нарсаларнинг яхшилигини сўрайман. Бу шаҳарнинг, унинг аҳлининг ҳамда ундаги нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман”.⁽¹⁾

БОЗОРГА КИРИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

209- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамд, юҳийй ва юмийту ва ҳува ҳайюн лаа ямууту биядиҳил хойр, ва ҳува ʔалаа кулли шайʔин қодийр”.

“Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериги йўқ Зот. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир. У тирилтиради ва ўлдиради. У тирикдир, ўлмайди. (Бутун) яхшилик Унинг қўлидадир ва У барча нарсага қодир Зотдир”.⁽²⁾

1 Ҳоким ва Ибн Сунний. Заҳабий саҳиҳ деган.

2 Термизий ва Ҳоким. Албоний саҳиҳ деган.

УЛОВИ ҚОҚИЛСА-ТОЙИЛИБ КЕТСА, ЎҚИЛАДИГАН ДУО

-210 «يَا سَمِ اللَّهُ».

“Бисмиллаҳ”.

“Бисмиллааҳ (Аллоҳ номи билан)”.⁽¹⁾

МУСОФИР – САФАРГА КЕТАЁТГАН КИШИНИНГ МУҚИМ КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОСИ

-211 «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ».

“Аставдиъкумуллооҳа аллазий лаа тадийъу
вадааиъух”.

“Сизларни омонати (ҳеч вақт) зое бўлмайдиган
Аллоҳга топширдим”.⁽²⁾

МУҚИМ КИШИНИНГ МУСОФИР – САФАРГА КЕТАЁТГАН КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОСИ

-212 (1) «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

1 Абу Довуд. Албоний саҳиҳ деган.

2 Аҳмад ва Ибн Мож.

“Аставдибуллооҳа дийнака ва амаанатака ва ховаатийма ʼамалик”.

“Динингизни, омонатингизни ва амалингизнинг хотималарини (охирини) Аллоҳга топширдим”.⁽¹⁾

213-(2) «رَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَعَفَّرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُمَا كُنْتَ».

“Заввадакаллоохут-тақваа ва ғофаро занбака ва яссаро лакал хойро ҳайсу маа кунт”.

“Аллоҳ сизга тақвони йўл озуқаси қилсин, гуноҳингизни кечирсин ва қаерда бўлсангиз ҳам сизга яхшилиқни осон қилсин”.⁽²⁾

САФАРДА ТАКБИР ВА ТАСБЕҲ АЙТИШ

214- Жобир разияллоҳ анҳу айтади-ларки: Жобир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳумо айтади: “Биз (тепаликка) кўтарилганимизда такбир (“Аллоҳу акбар”), ундан тушаётганимизда эса тасбеҳ (“Субҳаналлоҳ”) айтардик”.⁽³⁾

1 Аҳмад ва Термизий.

2 Термизий.

3 Бухорий.

САФАРДАГИ КИШИ ТОНГ ОТГАНДА ЎҚИЙДИГАН ДУО

215- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا، صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلِ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»

“Самиъа (ёки саммаъа) саамиъун би-ҳамдиллааҳи ва ҳусни балааиҳи ғалайнаа, роббанаа сооҳибнаа ва афдил ғалайнаа, ғааизан биллааҳи минан-наар”.

“Аллоҳнинг ҳамдини ва Унинг бизга қилган яхшиликларини эшитувчи эшитди. (Яъни, Аллоҳнинг неъматлари ва яхшиликлари учун Унга айтган ҳамдларимизга гувоҳ бўлувчи шохид бўлди. Агар “эшиттирди” дейилса, маъноси “Сўзимизни эшитувчи ўзгаларга ҳам етказди”, бўлади). Эй Роббимиз! Бизни Ўзинг асра, ҳифзу ҳимоянгга ол ва бизга (мўл-кўл неъматларинг билан) фазлу-марҳамат қил. Аллоҳдан дўзахдан паноҳ беришини сўраймиз”.⁽¹⁾

САФАРДА ЁКИ БОШҚА ҲОЛАТДА БИР МАНЗИЛГА ҚЎНГАН КИШИНИНГ ДУОСИ

216- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ».

¹ Муслим ривояти.

“Аъузу би-калимаатиллааҳит-тааммаати мин шарри маа холақ”.

“Яратган нарсаларининг ёмонлигидан Аллоҳнинг мукаммал сўзлари билан паноҳ сўрайман”.⁽¹⁾

САФАРДАН ҚАЙТИШДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКР

217- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ» لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّونَ، تَائِيُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

“Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува Ъалаа кулли шай’ин қодийр, аайибууна тааибууна Ъаабидууна ли-роббинаа ҳаамидуун, содақоллооҳу ваъдаҳуу ва насоро Ъабдаҳуу ва ҳазамал-аҳзааба ваҳдах”.

Ҳар бир тепаликда уч марта “Аллоҳу акбар”, деб такбир айтади. Сўнгра: “Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унинг шериги йўқ. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир ва У барча нарсага қодир. Биз (Аллоҳга) қайтувчи, тавба этувчи, ибодат қилувчи ва Роббимизга ҳамд

1 Муслим.

айтувчимиз. Аллоҳ ваъдасини рост этди, бандасини ғолиб қилди ва (Ислом динига қарши) гуруҳларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди”, деб айтади.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бирон ғазот ёки ҳаждан қайтганларида шундай деб айтардилар.⁽¹⁾

ЯХШИ ЁКИ ЁМОН БИР ИШ БЎЛГАН ВАҚТДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

218- Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ўзлариға хуш ёқадиган бир иш бўлса, шундай дердилар:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ».

“Алҳамдулиллааҳил-лазий би-ниъматиҳии татиммус-соолиҳаат”.

“Унинг неъмати билан яхши нарса(амал)лар камолиға етадиган Аллоҳға ҳамд бўлсин”.⁽²⁾

Нохуш, ёқмайдиган иш бўлса, шундай дердилар:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ».

“Алҳамдулиллааҳи ʻалаа кулли ҳаал”.

1 Бухорий ва Муслим.

2 Ибн Сунний ва Ҳоким.

“Барча ҳолатларда ҳам Аллоҳга ҳамд бўлсин”.⁽¹⁾

РОСУЛУЛЛОҲГА Саловат (соллаллоҳу алайҳи ва саллам деб) айтишнинг фазли

219-(1) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

“Ким менга (бир марта) саловат айтса, Аллоҳ унга ўн марта саловат айтади”. (Аллоҳнинг саловати бандасини “Малаул-аъло” – фаришталардан иборат ҳурматли жамоа ичида зикр қилиши-эслашидир).⁽²⁾

220-(2) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ».

“Менинг қабримни қайта-қайта зиёрат этиладиган жой (ёки ҳайитгоҳ) қилиб олманг. Менга саловат айтинг. Чунки сизларнинг саловатингиз қаерда бўлсангиз ҳам менга етади”.⁽³⁾

1 Ибн Сунний ва Ҳоким. Албоний саҳиҳ деган

2 Муслим.

3 Абу Довуд ва Аҳмад.

221-(3) Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ».

“Ҳузурида мен зикр қилинганимда менга саловат айтмаган киши бахилдир”.⁽¹⁾

222-(4) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ».

“Дарҳақиқат, Аллоҳнинг ер юзини кезиб юриб, умматимдан менга салом етказувчи фаришталари бор”.⁽²⁾

223-(5) Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

“Менга бирон киши салом айтадиган бўлса, унинг саломига алик олишим учун Аллоҳ менга руҳим (жоним) ни қайтариб туради”.⁽³⁾

1 Термизий ва бошқалар.

2 Насоий ва Ҳоким. Албоний саҳиҳ деган.

3 Абу Довуд. Албоний саҳиҳ деган.

САЛОМНИ КЕНГ ЁЙИШ

224-(1) Росулудллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَّلًا أَدْلَكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ! أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ».

“Мўмин бўлмагунингизча Жаннатга кирмайсизлар, бир-бирингизни яхши кўрмагунингизча мўмин бўлмайсизлар. Сизларни агар уни қилсангизлар, бир-бирингизни яхши кўрадиган бир амалга йўллаб қўймайми? Орангизда саломни ёйинглар”, дедилар.⁽¹⁾

225-(2) “Уч нарса борки, ким уларни жамласа, батаҳқиқ, иймонни жамлабди:

«ثَلَاثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ، فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ: الْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلَامِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقُ مِنَ الْإِقْتَارِ».

“Ўзингизга инсоф қилишингиз (Аллоҳнинг буйруқларини бажариб, қайтарганларидан тийилишингиз), олам(муслмонлари)га салом бериш ва муҳтожликда ҳам инфоқ-эҳсон қилиш”.⁽²⁾

226-(3) Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

1 Муслим ва бошқалар.

2 Бухорий.

«تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ».

“Бир киши Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламдан сўради: “Исломнинг қайси амали яхшироқ?”
Расулуллоҳ айтдилар: “(Очларни) таомлантиришинг ва таниган-танимаган (муслмон) кишингга салом беришинг”.⁽¹⁾

168

КОФИРНИНГ САЛОМИГА НИМА ДЕБ ЖАВОБ ҚАЙТАРИЛАДИ?

227- “Агар сизларга аҳли китоблар салом берадиган бўлса, “Ва алайкум (яъни, сизларга ҳам)”, деб жавоб қайтарингиз”.⁽²⁾

«وَعَلَيْكُمْ»

(сизларга ҳам)

ХҲҲРОЗ ҚИЧҚИРГАНДА, ЭШАК ХАНГРАГАНДА НИМА ДЕЙИЛАДИ?

228- “Агар хўроз қичқириғини эшитсангиз, Аллоҳдан Унинг фазлу-марҳаматини сўранглар. Чунки у фариштани кўрган бўлади.

1 Бухорий.

2 Бухорий ва Муслим.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

Агар эшак ҳанграганини эшитсангиз, Аллоҳдан шайтондан паноҳ беришини сўранглар. Чунки у шайтонни кўрган бўлади⁽¹⁾.

КЕЧАСИ ИТЛАР ҲУРГАНИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

229- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

“Кечаси итлар ҳуриганини ва эшаклар ҳанграшини эшитган вақтингизда Аллоҳдан улардан паноҳ беришини сўранг. Улар сизлар кўрмайдиган нарсаларни кўради⁽²⁾”.

УРИШГАН-ДАШНОМ БЕРГАН КИШИНГИЗГА ҚИЛАДИГАН ДУОИНГИЗ

230- «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ، فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

“Аллоохумма, фа-айюмаа му’минин сабабтухуу,

1 Бухорий ва Муслим.

2 Абу Довуд ва Аҳмад. Албоний саҳиҳ деган.

фажъал заалика лаҳуу қурбатан илайка явмал-қиямаҳ”.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “**Эй Аллоҳ**, қайси бир мўминни сўккан (ёки дуои бад қилган) бўлсам, буни ўша мўмин учун қиёмат кунида Ўзингга яқинлик-қурбат қил”.⁽¹⁾

МУСУЛМОН КИШИ БИР БИРОДАРИНИ МАҚТАГАНДА НИМА ДЕЙДИ?

231- Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар: “Агарда биронтангиз биродарини мактайдиган бўлса, шунга мажбур бўлиб қолса, айтсинки: “Мен фалончини (шундай, шундай) деб ҳисоблайман. Аллоҳ эса уни (яхшироқ) ҳисоб-китоб қилувчидир. Мен унинг ичи ҳақида ҳам, оқибати ҳақида ҳам қатъий бир нарсa дея олмайман”.⁽²⁾

«أَحْسِبُ [فُلَانًا] وَاللَّهِ حَسِيبُهُ».

“Мен фалончини (шундай, шундай) деб ҳисоблайман.

«وَلَا أَزِيَّ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا».

1 Бухорий ва Муслим.

2 Муслим.

Аллоҳ эса уни (яхшироқ) ҳисоб-китоб қилувчидир. Мен унинг ичи ҳақида ҳам, оқибати ҳақида ҳам катъий бир нарсa дея олмайман”.

МУСУЛМОН КИШИ МАҚТАЛГАНИДА НИМА ДЕБ АЙТАДИ?

232- «اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَأَعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ،
وَأَجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ».

“Аллоохумма, лаа туаахизний би-маа якуулуун, вағфир лий маа лаа яъламуун, [важъалний хойрон миммаа язуннуун]”.

“Эй Аллоҳ! Улар айтаётган нарсa билан мени жавобгар қилма. Улар билмайдиган мендаги нарсаларни мағфират эт. [Ва мени улар ўйлаганидан яхшироқ қил]”.⁽¹⁾

ҲАЖ ЁКИ УМРАДА ЭХРОМДАГИ КИШИ ҚАНДАЙ ТАЛБИЯ АЙТАДИ?

233- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ
وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ».

1 Бухорий. Қавс ичидаги қўшимча жумла Байҳақийда келган.

“Лаббайк-Аллоохумма лаббайк, лаббайка лаа шарийка лака лаббайк, иннал ҳамда ван-ниъмата лака вал-мулк, лаа шарийка лак”.

“Эй Аллох, чақиригингга қайта-қайта ижобат қилмоқдаман ва Сенинг итоатингдаман! Сенинг шеригинг йўқ. Мен Сенинг итоатингдаман, чақиригингга ижобатдаман. Ҳамд ҳам, неъмат ҳам, мулк ҳам Сеникидир. Сенинг шеригинг йўқ”.⁽¹⁾

ҲАЖАРУЛ-АСВАД ЖОЙЛАШГАН БУРЧАК (РУКН) ОЛДИДАН ЎТАЁТГАНДА ҚАНДАЙ ТАКБИР АЙТАДИ?

234- «الله أَكْبَرُ».

“Аллоҳу акбар”

Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам туяга миниб Каъбани тавоф қилдилар (айландилар). Ҳар сафар рукн (Ҳажарул-асвад) рўпарасига келган вақтларида ўзларида бор бўлган бирон нарса билан унга ишора қилиб такбир (“Аллоҳу акбар” деб) айтдилар. (“Бирон нарса”, деганда ҳассалари назарда тутилган).⁽²⁾

1 Бухорий ва Муслим.

2 Бухорий.

РУКНУЛ-ЯМОНИЙ БИЛАН ҲАЖАРУЛ-АСВАД ЎРТАСИДА ҚИЛИНАДИГАН ДУО

235- ﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

«Эй Роббимиз, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қил, охиратда ҳам яхшилик ато эт ва бизни дўзах азобидан асра».⁽¹⁾

САФО ВА МАРВА ТЕПАСИДА ТУРГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО

236- ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبَدًا بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ

“Иннас-софаа вал-марвата мин шаъааириллаах”...
Абдау би-маа бада’аллоху биҳ...

Набий соллаллоху алайҳи ва саллам Сафо (тоғига) яқинлашганларида қуйидаги оятни ўқидилар: “Албатта, Сафо ва Марва Аллоҳнинг оят-аломатларидандир...”.⁽²⁾ (Ушбу оят фақат шу еригача ўқилади, тўлиқ ўқилмайди.)

1 “Бақара”, 201.

2 “Бақара”, 158.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, лаҳул-мулку, ва лаҳул-ҳамду, ва ҳува ғалаа кулли шай'ин қодийр. Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдах, анжаза ваъдах, ва насоро ғабдах, ва ҳазамал-аҳзааба ваҳдах”.

Кейин “Аллоҳнинг бошлаганидан бошлайман”, дедилар ва Сафодан бошладилар. Каъбани кўрадиган бўлгунларича тоққа кўтарилдилар. Қиблага юзландилар. Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқлигини айтиб, тавҳид калимасини айтдилар. “Аллоҳу акбар”, деб такбир айтдилар. “Аллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. У шериксиздир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир ва У барча нарсага қодир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ваъдасининг устидан чиқди, бандасини ғолиб этди, гуруҳларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди”, дедилар, сўнг дуо қилдилар. Шуни уч марта айтдилар, такрорладилар. Марва тепасида ҳам худди шундай қилдилар. (Яъни, уч марта такбир, тавҳид калималарини айтиб, дуо қилдилар).⁽¹⁾

¹ Муслим.

АРАФА КУНИ ДУОСИ

237- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, лаҳул-мулк, ва лаҳул-ҳамду, ва ҳува ʔалаа кулли шай’ин қодийр”.

“Дуоларнинг энг яхшиси арафа кундаги дуо. Мен ва мендан олдин ўтган набийлар (бу кунда) айтган энг яхши сўз: “Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериғи йўқ. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уники ва У барча нарсага қодир”.⁽¹⁾

МАШЪАРУЛ-ҲАРОМ—
МУЗДАЛИФАДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКР

238- Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва саллам (Зулҳижжанинг -10куни бомдодни ўқиб бўлишлари билан) туялари Қасвога миниб Машъарул-ҳаром – Муздалифага келдилар, қиблага юзландилар. Кейин Аллоҳга дуо қилдилар.

«اللَّهُ أَكْبَرُ!»

такбир айтдилар, Аллоҳни улуғлаб

1 Термизий.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ».

тахлил (“Ла илааҳа иллаллоох” деб)

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

айтдилар ва тавҳид калималарини (“Ла илаҳа иллаллооҳу ваҳдаҳу... қодир”, деб) айтдилар.

Кун жуда ёришиб кетгунича туриб, сўнг қуёш чиқмасидан олдин (Жамаротга қараб) йўлга тушдилар.⁽¹⁾

ЖАМАРОТГА ТОШ ОТИШДА ҲАР БИР ТОШ БИЛАН БИРГА ТАКБИР АЙТИШ

-239 «اللَّهُ أَكْبَرُ».

Ўқилиши: “Аллооҳу акбар”

Учала жамра (тош отадиган жой) да ҳам ҳар бир тошни отиш билан бирга такбир айтади. Биринчи ва иккинчи жамра (тош отадиган ер) ларда тош отиб бўлгач, олдинроққа ўтади, сўнгра қўлини кўтариб, қиблага юзланган ҳолда туриб, дуо қилади. Охирги тош отиладиган ер (Жамратул-ақаба) да эса тошларни отади, ҳар бирини отаётганида такбир

¹ Муслим.

(“Аллоҳу акбар” деб) айтади ва унинг олдида (дуо учун) тўхтамасдан кетади.⁽¹⁾

 **ТААЖЖУБ ВА ХУШХАБАР
ПАЙТИДА АЙТИЛАДИГАН ДУО**

«سُبْحَانَ اللَّهِ!» (1)-240

Ўқилиши: “Субҳааналлоох”.

“Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир!”⁽²⁾

«اللَّهُ أَكْبَرُ!» (2)-241

Ўқилиши: “Аллооҳу акбар”.

“Аллоҳ буюқдир!”⁽³⁾

 **ҚУВОНЧЛИ ХАБАР КЕЛГАНДА
НИМА ҚИЛИНАДИ?**

242- Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ўзларини қувонтирадиган ёки қувончли бирон иш бўладиган бўлса, улуг ва буюқ Аллоҳга шукроналар этиб, саждага бош қўядилар.⁽⁴⁾

1 Бухорий ва Муслим.

2 Бухорий ва Муслим.

3 Бухорий, Термизий ва Аҳмад.

4 Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

ТАНАСИДА БИРОН ОҒРИҚ СЕЗГАН КИШИ НИМА ҚИЛАДИ?

243- Қўлингизни оғриётган аъзонгиз устига қўйиб, уч марта “Бисмиллаҳ (Аллоҳ номи билан)” денг ва етти марта “Аллоҳ билан, Унинг қудрати билан ўзим сезаётган ва хавфсираётган нарсанинг ёмонлигидан паноҳ тилайман”, деб айтинг.

«بِسْمِ اللَّهِ».

(бисмил-лаҳ)

кейин эса етти марта

«أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ».

“Аъузу биллааҳи ва қудротихи мин шарри маа ажиду ва уҳаазир”.⁽¹⁾

БИР НАРСАГА КЎЗИ ТЕГИШИДАН ҚЎРҚҚАН КИШИ НИМА ДЕБ ДУО ҚИЛАДИ?

244- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا

1 Муслим.

يُعْجِبُهُ: [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَاتِ؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ].

“Агар биронтангиз биродарида, ўзида ёки ўз молида ажаблантирадиган нарсани кўриб қолса, [унга барака тилаб дуо қилсин]. Албатта, кўз ҳақ (бор нарса)”.⁽¹⁾

ҚўРҚУВ ҲОЛАТИДА НИМА ДЕЙДИ?

245- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳ”.

“Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”.⁽²⁾

ЖОНЛИҚ СЎЙИЛАЁТГАНДА, ҚУРБОНЛИҚ ҚИЛИНАЁТГАНДА НИМА ДЕЙИЛАДИ?

246- «بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي».

“Бисмиллааҳи валлооҳу акбар. [Аллооҳумма, минка ва лак.] Аллооҳумма, тақоббал минний”.

“Аллоҳ номи билан. Аллоҳ буюқдир. [Эй Аллоҳ! Бу (жонлиқ) Сенданدير (Сен томондан берилган)]

1 Аҳмад, Ибн Можа ва Молик.

2 Бухорий ва Муслим.

ва Сенгадир (яъни, Сенга, Сенинг номинг билан курбонлик этилади).] **Эй Аллоҳ!** Мендан (буни) қабул эт!”⁽¹⁾

ЁВУЗ ШАЙТОНЛАР МАКРИНИ ҚАЙТАРИШ УЧУН НИМА ДЕЙИЛАДИ?

247- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرًّا وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ».

“Аъузу би-калимаатиллаахит-тааммаати, аллатий лаа южаавизухунна баррун ва лаа фаажирун мин шарри маа холақо, ва бароа ва зароа, ва мин шарри маа янзилу минас-самааи, ва мин шарри маа яъружу фийҳаа, ва мин шарри маа зароа фил-арди, ва мин шарри маа яхружу минҳаа, ва мин шарри фитанил-лайли ван-наҳаар, ва мин шарри кулли тоориқин иллаа тоориқон ятруқу би-хойрин йаа Роҳмаан”.

“Яхши одам ҳам, ёмон одам ҳам ҳатлаб (четлаб) ўтиб кета олмайдиган Аллоҳнинг мукаммал калималари

¹ Муслим ва Байҳақий.

билан У яратган, таратган ва вужудга келтирган нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ сўрайман. Осмондан тушадиган нарсаларнинг ёмонлигидан ва унга қўтарилувчи нарсаларнинг ёмонлигидан, ерда тарқатган-ўстирган нарсаларининг ёмонлигидан ва ундан чиқадиған нарсаларнинг ёмонлигидан, кеча-кундуз фитналарининг ёмонлигидан ва ҳар бир тунда келувчининг ёмонлигидан (паноҳ сўрайман). Бундан фақат яхшилик билан келувчи мустасно, эй Раҳмон!”⁽¹⁾

ИСТИҒФОР ВА ТАВБА

248-(1) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«وَاللّٰهُ، اِنِّیْ لَاسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ فِی الْیَوْمِ اَكْثَرَ مِنْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً».

“Аллоҳга қасамки, мен бир кунда Аллоҳга етмиш мартадан кўп истиғфор айтиб, тавба қиламан”.⁽²⁾

249-(2) Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ، تَوَبُّوا إِلَى اللَّهِ؛ فَإِنِّي أَتُوْبُ فِي الْیَوْمِ إِلَیْهِ مِائَةً مَرَّةً».

1 Аҳмад ва Ибн Сунний.

2 Бухорий.

“Эй инсонлар! Аллоҳга тавба қилинг! Дарҳақиқат, мен бир кунда юз маротаба Унга тавба қиламан”.⁽¹⁾

250-(3) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ».

“Астағфируллооҳал-ъазийм аллазий лаа илааҳа иллаа ҳувал ҳайюл қоййууму, ва атуубу илайҳ”.

“Кимки “Яккаю ёлғиз, барҳаёт ва абадий турувчи улуғ Аллоҳдан мағфират этишини сўрайман, Унга тавба қиламан”, деб айтса, агар жанг пайтида ортига қочган бўлса ҳам Аллоҳ уни(нг гуноҳларини) мағфират қилади”.⁽²⁾

251-(4) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ؛ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ، فَكُنْ».

“Робб таолонинг бандасига энг яқин вақти кечанинг охирги қисмида бўлади. Ўша соатда Аллоҳни зикр қилувчилардан бўлишга қурбинг етса, шундай бўл!”⁽³⁾

1 Муслим.

2 Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким. Албоний саҳиҳ деган.

3 Термизий, Насой ва Ҳоким.

252-(5) Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ؛ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ».

“Банданинг Роббига энг яқин вақти унинг (намозда) саждага бош қўйган вақтидир. (Шу ҳолда) дуони кўп қилинг”.⁽¹⁾

253-(6) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ».

“Қалбимни (хато-унутиш) қоплаб олади ва мен Аллоҳдан бир кунда юз маротаба мағфират сўрайман”.⁽²⁾

Чунки Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам зикрни, Аллоҳга қурбат-яқинлик ҳосил қилишни ва ўзини текшириб-кузатиб туришни доимо кўпайтириб борар эдилар. Агар баъзида бу ишни хаёлларидан чиқарсалар, унутсалар, буни ўзлари учун гуноҳ деб билар ва истиғфор айтишга шошилар эдилар. (Ибн Ал-Асирнинг сўзи).

1 Муслим.

2 Муслим.

ТАСБЕҲ, ҲАМД, ТАҲЛИЛ ВА ТАКБИР АЙТИШНИНГ ФАЗЛИ

254-(1) Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

“Субҳааналлооҳи ва биҳамдиҳ”.

“Ким бир кунда юз маротаба “Субҳаналлоҳи ва биҳамдиҳи (Аллоҳнинг ҳамди билан Унга тасбеҳ айтаман)”, деса, хатолари денгиз кўпигичалик бўлса ҳам ўчирилади”.⁽¹⁾

255-(2) Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва саллам марҳамат қиладилар:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лах, лаҳул-мулку, ва лаҳул-ҳамду, ва ҳува ʼалаа кулли шайʼин қодийр”.

256-(3) Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

¹ Бухорий ва Муслим.

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»

“Субҳааналлооҳи ва биҳамдиҳии субҳааналлооҳил ъазийм”.

“Тилга енгил, тарозида оғир, Раҳмонга суюмли иккита калима бор: “Субҳаналлоҳи ва биҳамдиҳи” (“Аллоҳга Унинг ҳамди билан бирга тасбеҳ айтаман”), “Субҳаналлоҳил-азийм” (“Улуғ Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир”).⁽¹⁾

257-(4) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

“Субҳааналлооҳ, вал-ҳамдулиллааҳ, ва лаа илааҳа иллаллооҳ, валлооҳу акбар”.

“Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир. Бутун ҳамду сано Аллоҳникидир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва Аллоҳ буюқдир”, деб айтишим мен учун қуёш нури унинг устига тушадиган барча нарсадан суюклироқдир”.⁽²⁾

258-(5) Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

1 Бухорий ва Муслим.

2 Муслим.

«يَعِزُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ»، فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يَسْبَحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفَ خَطِيئَةٍ».

“Ҳар куни мингта яхшилик қилишдан биронтангиз ожизми?” У кишининг ҳамсуҳбатларидан бири сўради: “Биронтамыз қандай қилиб мингта яхшилик қилиши мумкин?” Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар: “Юз марта (“Субҳаналлоҳ” деб) тасбеҳ айтади, шунда унга мингта яхшилик ёзилади ёки мингта хатоси ўчирилади”.⁽¹⁾

259-(6) «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ»

“Субҳааналлооҳил-ъазийми ва биҳамдих”.

“Ким: “Улуғ Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир ва Унинг ҳамди билан тасбеҳ айтаман”, деса, унинг учун Жаннатда бир хурмо (кўчати) экил ади”.⁽²⁾

260-(7) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

1 Муслим.

2 Термизий ва Ҳоким.

“Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллаах”.

“Эй Абдуллоҳ ибн Қайс, сени Жаннат хазиналаридан бирига йўллаб қўяйми?” “Ҳа, эй Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам”, дедим мен. “Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаах” – “Ҳаракат ҳам, қувват ҳам фақат Аллоҳнинг мадади биландир”, деб айтгин”.⁽¹⁾

261-(8) Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«سُبْحَانَ اللَّهِ»

“Субҳааналлооҳ”.

«وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»

“вал-ҳамдулиллаах”.

«وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

“ва лаа илааҳа иллаллооҳ”.

«وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

“валлооҳу акбар”.

“Аллоҳга энг суюмли бўлган сўзлар тўртта: “Аллоҳ барча айбу нуқсонлардан покдир. Ҳамд Аллоҳникидир. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва

1 Бухорий ва Муслим.

Аллоҳ буюқдир” (деб айтиш). Буларнинг қайси бири билан бошласангиз ҳам зарари йўқ”.⁽¹⁾

262-(9) Бир саҳройи араб Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ҳузурларига келиб:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ.

“Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу лаа шарийка лаҳ, Аллооҳу акбару кабийроо, вал-ҳамдулиллааҳи касийроо, субҳааналлооҳи роббил-Ѳааламийн, лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳил-Ѳазийзил-ҳакийм. Аллооҳуммағфир лий, варҳамний, ваҳдиний, варзуқний”.

“Менга бир сўз ўргатинг, уни айтиб юрай”, деди. Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Ёлғиз Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унинг шериги йўқ. Аллоҳ жуда улуғ. Унга кўпдан-кўп ҳамдлар бўлсин. Оламлар Робби Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир. Ҳаракат ҳам, қувват ҳам Азизу-Ҳаким бўлган Аллоҳ мадади биландир”, деб айт”. Саҳройи араб сўради: “Бу сўзлар Роббим учун, энди ўзим учун-чи?” Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

¹ Муслим

“Эй Аллоҳ, мени мағфират қил, менга раҳм эт, мени ҳидоятга йўлла ва ризқлантир”, деб айт”.⁽¹⁾

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

“Аллоохуммағфир лий, варҳамний, ваҳдиний, ва баафиний, варзукний”.

Бирон киши Исломни қабул қилса, Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам унга намозни ўргатар, сўнгра эса қуйидаги сўзлар билан дуо қилишини буюрар эдилар: “Эй Аллоҳ, мени мағфират қил, менга раҳм эт, мени ҳидоятга йўлла, менга офият-саломатлик ҳамда ризқ бер”. (Булар сенга дунёю охиратингни жамлайди).⁽²⁾

263-(10) Бирон киши Исломни қабул қилса, Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам унга намозни ўргатар, сўнгра эса қуйидаги сўзлар билан дуо қилишини буюрар эдилар:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي».

“Аллоохуммағфир лий, варҳамний, ваҳдиний, ва баафиний, варзукний”.

“Эй Аллоҳ, мени мағфират қил, менга раҳм эт,

1 Муслим- Абу Довудда қуйидагича қўшимча ҳам бор: “Ўша киши кетгач, Росуллуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: “Икки қўлини ҳам яхшиликка тўлдириб кетди”.

2 Муслим

мени ҳидоятга йўлла, менга офият-саломатлик ҳамда ризқ бер”. (Булар сенга дунёю охиратингни жамлайди).⁽¹⁾

264-(11) «الْحَمْدُ لِلَّهِ».

“Алҳамдулиллааҳ”

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

“Лаа илааҳа иллаллооҳ”.

“Дуоларнинг энг афзали “Аллоҳга ҳамд бўлсин”, зикрларнинг энг афзали “Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”, дейишдир”.⁽²⁾

265-(12) “Боқий қолувчи солиҳ зикрлар ушбулардир:

«سُبْحَانَ اللَّهِ».

“Субҳааналлооҳ,”

«وَالْحَمْدُ لِلَّهِ».

“вал-ҳамдулиллааҳ”

«وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

“ва лаа илааҳа иллаллооҳ”

1 Муслим.

2 Термизий, Ибн Можа ва Ҳоким.

«وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

“валлооҳу акбар”

«وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

“ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ”

Субҳаналлоҳ” – “Аллоҳ барча айбу нуқсонлардан покдир”. “Алҳамдулиллаҳ” – “Ҳамд Аллоҳникидир”. “Ла илаҳа иллаллоҳ” – “Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”. “Аллоҳу акбар – “Аллоҳ буюқдир”. “Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳи” – “Ҳаракат, бир ҳолатдан иккинчисига ўтиш ҳам, қувват ҳам фақат Аллоҳнинг мадади биландир”.⁽¹⁾

НАБИЙ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВА САЛЛАМ ҚАНДАЙ ТАСБЕҲ АЙТАР ЭДИЛАР?

266- Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам тасбеҳ-зикрларни ўнг қўлларида санаганларини кўрганман”.⁽²⁾

1 Ахмад.

2 Абу Довуд ва Термизий.

АНВОИ ХАЙР-ЯХШИЛИК ВА УМУМИЙ ОДОБЛАРДАН

267- Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар:

«إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قِرْبَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آيَتَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ وَلَوْ أَنَّ تَعَرَّضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَظْفِقُوا مَصَابِيحَكُمْ».

“Қорунғу тушаётганда – ёки кеч кирганда – ёш болаларингизни (кўчадан) тутиб тулинг. Бу пайтда шайтонлар (жинлар) изғиб юрган бўлади. Қоронғи тушгандан сўнг бироз ўтгач, болаларингизни эркин қўйинг. Аллоҳнинг номини зикр этиб эшикларингизни беркитинг, чунки шайтон беркитилган эшикни очмайди. Аллоҳнинг номини зикр этиб, мешларингизнинг оғзини боғлаб қўйинг. Аллоҳнинг номини зикр этиб, идишларингиз устини ҳеч бўлмаса устига бирон нарса (чўп) ташлаб қўйиб

Муслмон қўғони

бўлса ҳам ёпинг. Шамчироқларингизни (ётиш
олдидан) ўчириб қўйинглар”.⁽¹⁾

¹ Бухорий ва Муслим.

МУНДАРИЖА

НОШИР МУҚАДДИМАСИ	5
МУҚАДДИМА	8
ЗИКР (АЛЛОҲНИ ТИЛДА ВА ДИЛДА ЁД ЭТИШ) ФАЗИЛАТИ.....	10
1. УЙҚУДАН ТУРГАНДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР	17
2. КИЙИМ КИЙИЛАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	11
3. ЯНГИ КИЙИМ КИЙГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	11
4. ЯНГИ КИЙИМ КИЙГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	23
5. КИЙИМИНИ ЕЧГАНДА НИМА ДЕЙДИ?	24
6. ҲОЖАТХОНАГА КИРАЁТГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	24
7. ҲОЖАТХОНАДАН ЧИҚАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	25
8. ТАҲОРАТ ОЛИШДАН ОЛДИН АЙТИЛАДИГАН ЗИКР	25
9. ТАҲОРАТДАН СЎНГ АЙТИЛАДИГАН ЗИКР	25
10. МАНЗИЛ-УЙДАН ЧИҚИШДА ЎҚИЛАДИГАН ЗИКР	27
11. МАНЗИЛ-УЙГА КИРИШДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКР	28
12. МАСЖИДГА БОРИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	28
13. МАСЖИДГА КИРИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	30
14. МАСЖИДДАН ЧИҚИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	31
15. АЗОН ЗИКРЛАРИ	32
16. ИСТИФТОҲ (НАМОЗГА КИРИШ) ДУОСИ.....	33
17. РУКУЪДА АЙТИЛАДИГАН ДУО	41
18. РУКУЪДАН КЎТАРИЛАЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	43
19. САЖДА ҚИЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	45
20. ИККИ САЖДА ЎРТАСИДА ЎТИРИЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО	48
21. САЖДА ОЯТИ ЎҚИЛГАНДА САЖДА ҚИЛАЁТИБ АЙТИЛАДИГАН ДУО	48

22. ТАШАХХУД	49
23. ТАШАХХУДДАН СЎНГ РОСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВА САЛЛАМГА АЙТИЛАДИГАН САЛОВАТ	50
24. САЛОВАТДАН КЕЙИН САЛОМ БЕРИШДАН ОЛДИН АЙТИЛАДИГАН ДУОЛАР	52
25. НАМОЗДАН СЎНГ, САЛОМ БЕРГАЧ АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР	59
26. “ИСТИХОРА” НАМОЗИНИНГ ДУОСИ	66
27. ЭРТАЛАБ АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР	69
28. УХЛАШ ОЛДИДАН АЙТИЛАДИГАН ЗИКРЛАР	90
29. КЕЧАСИ У ЁНБОШДАН БУ ЁНБОШГА АҒДАРИЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	101
30. УЙҚУСИДА ЧЎЧИБ КЕТИБ, ВАҲИМА БОСГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУО	101
31. ЁМОН ТУШ КЎРГАН КИШИ НИМА ҚИЛАДИ?	102
32. ВИТРДАГИ ҚУНУТ ДУОСИ	102
33. ВИТР НАМОЗИДА САЛОМ БЕРИЛГАНИДАН СЎНГ АЙТИЛАДИГАН ЗИКР	105
34. ТАШВИШ ВА МАҲЗУНЛИҚДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	106
35. ҚАЙҒУ-ҒАМГА БОТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	108
36. ДУШМАНГА ВА САЛТАНАТ ЭҒАСИГА РЎПАРА КЕЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУОЛАР	110
37. СУЛТОННИНГ ЗУЛМИДАН ҚЎРҚҚАН-ХАВФДА БЎЛГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУОЛАР	111
38. ДУШМАНГА ҚАРАТА ҚИЛИНАДИГАН ДУО	113
39. ОДАМЛАРДАН ҚЎРҚҚАН ВАҚТДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	114
40. ИЙМОНИДА ШАК-ШУБҲАГА БОРИБ ҚОЛГАН КИШИНИНГ ДУОСИ	114
41. ҚАРЗНИ ТЎЛАШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	115

42. НАМОЗ ВА ҚИРОАТИДА ВАСВАСА БЎЛАЁТГАН КИШИ
ЎҚИДИГАН ДУО 116
43. ИШИ ОҒИРЛАШГАН КИШИ ЎҚИДИГАН ДУО 117
44. БИР ГУНОҲ ИШНИ ҚИЛИБ ҚЎЙГАН КИШИ НИМА ДЕЙДИ
ВА НИМА ҚИЛАДИ? 117
45. ШАЙТОН ВА УНИНГ ВАСВАСАСИНИ ҚУВИШ (ҲАЙДАШ)
ДУОСИ 118
46. ЎЗИ ХОҲЛАМАГАН БИР ИШ БЎЛСА, ЁКИ КЎЗЛАГАН
НАРСАСИГА ЕТОЛМАСА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 118
47. ФАРЗАНД КЎРГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН ТАБРИК ВА
УНИНГ ЖАВОБИ 119
48. БОЛАЛАР УЧУН НИМА ДЕБ ПАНОҲ ТИЛАНАДИ? 120
49. БЕМОРНИНГ ҲОЛИНИ СЎРАШ УЧУН БОРИЛГАНДА
УНГА АЙТИЛАДИГАН ДУО 121
50. КАСАЛ БЎЛИБ ЁТГАН КИШИНИ БОРИБ КЎРИШНИНГ ФАЗЛИ 122
51. ҲАЁТДАН УМИДИНИ УЗГАН ХАСТА КИШИНИНГ ДУОСИ 123
52. ЖОНИ УЗИЛАЁТГАН КИШИГА ТАЛҚИН ҚИЛИШ
(УНГА АЙТИБ ТУРИЛАДИГАН СЎЗ) 124
53. МУСИБАТ ЕТГАН КИШИНИНГ ДУОСИ 125
54. МАЙЙИТНИНГ КЎЗИНИ ЁПИБ ҚЎЙИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 125
55. ЖАНОЗА НАМОЗИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 126
56. ГЎДАККА ЎҚИЛАДИГАН ЖАНОЗА НАМОЗИНИНГ ДУОСИ 129
57. ТАЪЗИЯ ДУОСИ 131
58. МАЙЙИТНИ КАБРГА ҚЎЯЁТГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 132
59. МАЙЙИТ ДАФН ҚИЛИНГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 133
60. ҚАБРЛАРНИНГ ЗИЁРАТИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 133
61. ШАМОЛ ПАЙТИ ЎҚИЛАДИГАН ДУО 134
62. МОМАҚАЛДИРОҚ БЎЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 135

63. ЁМҒИР СЎРАЛГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУОЛАР	136
64. ЁМҒИР ЁҚҚАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	137
65. ЁМҒИР ТИНГАЧ ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	137
66. ЁМҒИРНИНГ ТЎХТАШИНИ – ОЧИҚ ҲАВОНИ СЎРАШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	138
67. ЯНГИ ОЙ КЎРИНГАНИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	138
68. ИФТОР ВАҚТИДА АЙТИЛАДИГАН ДУО	139
69. ТАОМДАН АВВАЛ АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	140
70. ТАОМДАН СЎНГ АЙТИЛАДИГАН ДУО	141
71. МЕҲМОННИНГ МЕЗБОНГА ҚИЛАДИГАН ДУОСИ	142
72. СУВ ИЧИРГАН ЁКИ ИЧИРИШНИ ХОҲЛАГАН КИШИГА ҚИЛИНАДИГАН ДУО	143
73. БИРОР ХОНАДОНДА ИФТОР ҚИЛИНГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	143
74. ТАОМ КЕЛТИРИЛИБ, УН-ДАН ТАНАВУЛ ҚИЛМАГАН РЎЗАДОР ДУОСИ 144	
75. БИРОВ РЎЗАДОРНИ ҲАҚОРАТ ҚИЛСА, У НИМА ДЕБ ЖАВОБ ҚАЙТАРАДИ?.....	144
76. ЯНГИ ЧИҚҚАН МЕВАНИ КЎРГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	144
77. АКСА УРИЛГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО	145
78. АГАР КОФИР АКСА УРИБ, “АЛҲАМДУЛИЛЛАХ”, ДЕСА, НИМА ДЕБ ЖАВОБ АЙТИЛАДИ?	146
79. УЙЛАНГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	146
80. УЙЛАНГАН КИШИ ВА ОТ-УЛОВ СОТИБ ОЛГАН КИШИ ЎҚИЙДИГАН ДУО	147
81. АЁЛИГА ЯҚИНЛИК ҚИЛИШ ОЛДИДАН АЙТИЛАДИГАН ДУО	148
82. ҒАЗАБЛАНГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	148
83. БИРОН-БИР МУСИБАТГА УЧРАГАН КИШИНИ КЎРГАНДА АЙТИЛАДИГАН ДУО.....	149

84. МАЖЛИСДА НИМА ДЕЙИЛАДИ?..... 149
85. МАЖЛИСНИНГ КАФФОРАТИ 150
86. “АЛЛОҲ СИЗНИ МАҒФИРАТ ЭТСИН”, ДЕГАН
КИШИГА БЕРИЛАДИГАН ЖАВОБ..... 150
87. СИЗГА ЯХШИЛИК ҚИЛГАН КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОЙИНГИЗ 151
88. ДАЖЖОЛДАН САҚЛАНДИГАН ДУО 151
89. “МЕН СИЗНИ АЛЛОҲ ЙЎЛИДА (АЛЛОҲ УЧУН) ЯХШИ
КЎРАМАН”, ДЕГАН КИШИГА БЕРИЛАДИГАН ЖАВОБ..... 152
90. СИЗГА МОЛИНИ БЕРМОҚЧИ БЎЛГАН КИШИГА АЙТАДИГАН
ДУОЙИНГИЗ 152
91. ҚАРЗНИ ТЎЛАШ ПАЙТИДА ҚАРЗ БЕРГАН КИШИГА АЙТИЛАДИГАН
ДУО..... 152
92. ШИРК КЕЛТИРИБ ҚЎЙИШДАН ХАВФСИРАГАНДА
ЎҚИЛАДИГАН ДУО 153
93. “АЛЛОҲ БАРАКОТ АТО ЭТСИН”, ДЕГАН КИШИГА
БЕРИЛАДИГАН ЖАВОБ..... 154
94. ШУМЛАНИШДАН ҚАЙТАРИШ ДУОСИ..... 154
95. УЛОВ (ОТ, КЕМА, МАШИНА) ГА МИНИЛАЁТГАНДА
ЎҚИЛАДИГАН ДУО 155
96. САФАР ДУОСИ 156
97. ҚИШЛОҚ ЁКИ ШАҲАРГА КИРИШ ДУОСИ 158
98. БОЗОРГА КИРИШДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО 159
99. УЛОВИ ҚОКИЛСА-ТОЙИЛИБ КЕТСА, ЎҚИЛАДИГАН ДУО 160
100. МУСОФИР – САФАРГА КЕТАЁТГАН КИШИНИНГ МУҚИМ
КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОСИ..... 160
101. МУҚИМ КИШИНИНГ МУСОФИР – САФАРГА КЕТАЁТГАН
КИШИГА АЙТАДИГАН ДУОСИ 160
102. САФАРДА ТАКБИР ВА ТАСБЕҲ АЙТИШ..... 161

103. САФАРДАГИ КИШИ ТОНГ ОТГАНДА ЎҚИЙДИГАН ДУО	162
104. САФАРДА ЁКИ БОШҚА ҲОЛАТДА БИР МАНЗИЛГА ҚЎНГАН КИШИНИНГ ДУОСИ	162
105. САФАРДАН ҚАЙТИШДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКР	163
106. ЯХШИ ЁКИ ЁМОН БИР ИШ БЎЛГАН ВАҚТДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	164
107. РОСУЛУЛЛОҲГА САЛОВАТ (СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВА САЛЛАМ ДЕБ) АЙТИШНИНГ ФАЗЛИ	165
108. САЛОМНИ КЕНГ ЁЙИШ.....	167
109. КОФИРНИНГ САЛОМИГА НИМА ДЕБ ЖАВОБ ҚАЙТАРИЛАДИ?	168
110. ХЎРОЗ ҚИЧҚИРГАНДА, ЭШАК ҲАНГРАГАНДА НИМА ДЕЙИЛАДИ?	168
111. КЕЧАСИ ИТЛАР ҲУРГАНИДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО.....	169
112. УРИШГАН-ДАШНОМ БЕРГАН КИШИНГИЗГА ҚИЛАДИГАН ДУОНИНГИЗ	169
113. МУСУЛМОН КИШИ БИР БИРОДАРИНИ МАҚТАГАНДА НИМА ДЕЙДИ?	170
114. МУСУЛМОН КИШИ МАҚТАЛГАНИДА НИМА ДЕБ АЙТАДИ?	171
115. ҲАЖ ЁКИ УМРАДА ЭҲРОМДАГИ КИШИ ҚАНДАЙ ТАЛБИЯ АЙТАДИ?	171
116. ҲАЖАРУЛ-АСВАД ЖОЙЛАШГАН БУРЧАК (РУКН) ОЛДИДАН ЎТАЁТГАНДА ҚАНДАЙ ТАКБИР АЙТАДИ?	172
117. РУКНУЛ-ЯМОНИЙ БИЛАН ҲАЖАРУЛ-АСВАД ЎРТАСИДА ҚИЛИНАДИГАН ДУО	173
118. САФО ВА МАРВА ТЕПАСИДА ТУРГАНДА ЎҚИЛАДИГАН ДУО	173
119. АРАФА КУНИ ДУОСИ.....	175
120. МАШЪАРУЛ-ҲАРОМ— МУЗДАЛИФАДА АЙТИЛАДИГАН ЗИКР	175
121. ЖАМАРОТГА ТОШ ОТИШДА ҲАР БИР ТОШ БИЛАН БИРГА ТАКБИР АЙТИШ	176
122. ТААЖЖУБ ВА ХУШҲАБАР ПАЙТИДА АЙТИЛАДИГАН ДУО	177
123. ҚУВОНЧЛИ ХАБАР КЕЛГАНДА НИМА ҚИЛИНАДИ?	177

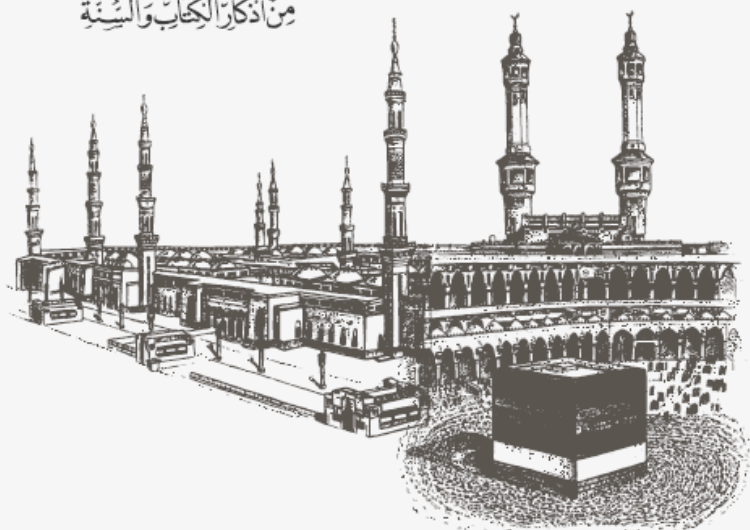

124. ТАНАСИДА БИРОН ОҒРИҚ СЕЗГАН КИШИ НИМА ҚИЛАДИ?	178
125. БИР НАРСАГА ҚЎЗИ ТЕГИШИДАН ҚЎРҚАН КИШИ НИМА ДЕБ ДУО ҚИЛАДИ?	178
126. ҚЎРҚУВ ҲОЛАТИДА НИМА ДЕЙДИ?	179
127. ЖОНЛИҚ СЎЙИЛАЁТГАНДА, ҚУРБОНЛИК ҚИЛИНАЁТГАНДА НИМА ДЕЙИЛАДИ?	179
128. ЁВУЗ ШАЙТОНЛАР МАКРИНИ ҚАЙТАРИШ УЧУН НИМА ДЕЙИЛАДИ?	180
129. ИСТИҒФОР ВА ТАВБА	181
130. ТАСБЕҲ, ҲАМД, ТАҲЛИЛ ВА ТАКБИР АЙТИШНИНГ ФАЗЛИ	184
131. НАБИЙ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВА САЛЛАМ ҚАНДАЙ ТАСБЕҲ АЙТАР ЭДИЛАР?	191
132. АНВОИ ХАЙР-ЯХШИЛИК ВА УМУМИЙ ОДОБЛАРДАН	192

حَضْرَةُ الْمُسْلِمِينَ

مِنْ أَذْكَرِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

OSOUL
STORE